

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2015/2366

(2015. gada 25. novembris)

par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Pēdējos gados ir sasniegts ievērojams progress attiecībā uz mazummaksājumu integrāciju Savienībā, jo īpaši saistībā ar Savienības tiesību aktiem maksājumu jomā, jo īpaši ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/64/EK ⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 924/2009 ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/110/EK ⁽⁶⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 260/2012 ⁽⁷⁾. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES ⁽⁸⁾ vēl vairāk tika papildināts maksājumu pakalpojumu tiesiskais regulējums, nosakot konkrētus ierobežojumus mazumtirgotāju iespējai noteikt papildmaksu saviem klientiem par konkrēta maksāšanas līdzekļa izmantošanu.

⁽¹⁾ OV C 224, 15.7.2014., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 170, 5.6.2014., 78. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2015. gada 8. oktobra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2015. gada 16. novembra lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 924/2009 (2009. gada 16. septembris) par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001 (OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību, par grozījumiem Direktīvā 2005/60/EK un Direktīvā 2006/48/EK un par Direktīvas 2000/46/EK atcelšanu (OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 (OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

- (2) Pārskatīto Savienības maksājumu pakalpojumu tiesisko regulējumu papildina ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/751 ⁽¹⁾. Ar minēto regulu jo īpaši ievieš noteikumus par starpbanku komisijas maksu uzlikšanu kartēm piesaistītiem darījumiem, un tās mērķis ir vēl vairāk paātrināt patiesi integrēta kartei piesaistītu maksājumu tirgus izveidi.
- (3) Direktīva 2007/64/EK tika pieņemta 2007. gada decembrī, pamatojoties uz Komisijas 2005. gada priekšlikumu. Kopš tā laika mazummaksājumu tirgū ir notikuši ievērojami tehniski jauninājumi, kas izraisīja elektronisko un mobilo maksājumu skaita strauju pieaugumu un jaunu maksājumu pakalpojumu veidu rašanos tirgū, radot jaunus uzdevumus saistībā ar spēkā esošo regulējumu.
- (4) Savienības maksājumu pakalpojumu tiesiskā regulējuma pārskatīšana un jo īpaši Direktīvas 2007/64/EK ietekmes analīze un Komisijas 2012. gada 11. janvāra Zaļās grāmatas "Ceļā uz karšu, interneta un mobilo maksājumu integrētu Eiropas tirgu" apspriešana ir apliecinājusi, ka notikumu attīstība ir radījusi ievērojamus sarežģījumus no regulējuma viedokļa. Svarīgas maksājumu tirgus jomas, jo īpaši karšu, interneta un mobilie maksājumi, joprojām ir sadrumstalotas pa valstīm. Daudzi inovatīvi maksājumu produkti vai pakalpojumi pilnībā vai lielā mērā neietilpst Direktīvas 2007/64/EK darbības jomā. Turklāt Direktīvas 2007/64/EK darbības joma un jo īpaši no tās darbības jomas izslēgtie elementi, piemēram, konkrētas ar maksājumiem saistītas darbības, dažos gadījumos ir izrādījušies pārāk neskaidri, pārāk vispārīgi vai vienkārši novecojuši, ņemot vērā tirgus attīstību. Tādējādi ir radusies juridiska nenoteiktība, iespējami drošības riski maksājumu ķēdē un patērētāju aizsardzības trūkums atsevišķās jomās. Ir izrādījušies, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir grūti uzsākt inovatīvus, drošus un viegli lietojamus digitālos maksājumu pakalpojumus, lai nodrošinātu patērētājus un mazumtirgotājus ar efektīvām, ērtām un drošām maksāšanas metodēm Savienībā. Tam ir liels pozitīvs potenciāls, kas ir jāizpēta saskaņotāk.
- (5) Ir ļoti svarīgi turpināt attīstīt integrētu drošu elektronisko maksājumu iekšējo tirgu, lai atbalstītu Savienības ekonomikas izaugsmi un nodrošinātu, ka patērētājiem, tirgotājiem un uzņēmumiem ir maksājumu pakalpojumu izvēle un pārredzamība, lai pilnībā gūtu labumu no iekšējā tirgus.
- (6) Būtu jāizstrādā jauni noteikumi, lai novērstu nepilnības regulējumā, vienlaikus nodrošinot lielāku juridisko skaidrību un tiesiskā regulējuma saskaņotu piemērošanu visā Savienībā. Esošajiem un jaunajiem tirgus dalībniekiem būtu jāgarantē līdzvērtīgi darbības apstākļi, atvieglojot jaunu maksāšanas līdzekļu piekļuvi plašākam tirgum un nodrošinot augsta līmeņa patērētāju aizsardzību šo maksājumu pakalpojumu izmantošanā visā Savienībā. Tam būtu jārada efektivitāte maksājumu sistēmā kopumā, un tādējādi būtu jārodas lielākai maksājumu pakalpojumu izvēlei un lielākai pārredzamībai, vienlaikus stiprinot patērētāju uzticēšanos saskaņotam maksājumu tirgum.
- (7) Pēdējos gados ir palielinājušies ar elektroniskajiem maksājumiem saistīti drošības riski. Tas tā ir tāpēc, ka elektroniskie maksājumi ir kļuvuši tehniski sarežģītāki, to apjoms visā pasaulē pastāvīgi pieaug un rodas jauni maksājumu pakalpojumu veidi. Droši maksājumu pakalpojumi ir būtiski svarīgs nosacījums labi funkcionējošam maksājumu pakalpojumu tirgum. Maksājumu pakalpojumu lietotājiem tāpēc vajadzētu būt pienācīgi aizsargātiem pret šādiem riskiem. Maksājumu pakalpojumi ir būtiski svarīgu ekonomisko un sabiedrisko darbību veikšanai.
- (8) Šīs direktīvas noteikumi par pārredzamību un informācijas prasībām maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un par tiesībām un pienākumiem saistībā ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu un izmantošanu vajadzības gadījumā būtu arī jāpiemēro darījumiem, kuros viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas ārpus Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ), lai izvairītos no atšķirīgām pieejām dažādās dalībvalstīs, kas nenāktu par labu patērētājiem. Vajadzības gadījumā minētie noteikumi būtu jāattiecinā arī uz darījumiem visās oficiālajās valūtās, kas veikti starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri atrodas EEZ.
- (9) Bezkonta naudas pārvedums ir vienkāršs maksājumu pakalpojums, ko parasti veic skaidrā naudā, kuru maksātājs sniedz maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas attiecīgo summu, piemēram, ar komunikāciju tīkla palīdzību, nodod maksājuma saņēmējam vai citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kurš rīkojas maksājuma saņēmēja vārdā. Dažās dalībvalstīs lielveikali, tirgotāji un citi mazumtirgotāji klientiem sniedz attiecīgus pakalpojumus, ar kuru palīdzību tie var samaksāt rēķinus par komunālajiem pakalpojumiem un citus regulārus ikdienas rēķinus. Šie rēķinu maksāšanas pakalpojumi būtu jāuzskata par bezkonta naudas pārvedumiem, ja vien kompetentās iestādes neuzskata, ka šī darbība atbilst citam maksājumu pakalpojumam.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/751 (2015. gada 29. aprīlis) par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumu darījumiem (OV L 123, 19.5.2015., 1. lpp.).

- (10) Ar šo direktīvu tiek ieviesta neitrāla maksājumu darījumu pieņemšanas definīcija, lai aptvertu ne tikai tradicionālos pieņemšanas modeļus, kas balstīti uz maksājumu karšu lietojumu, bet arī citus darījumdarbības modeļus, tostarp tos, kur iesaistīts vairāk nekā viens pieņēmējs. Ar to būtu jānodrošina, lai tirgotāji saņemtu tādu pašu aizsardzību neatkarīgi no maksājuma instrumenta, ja darbība ir tāda pati kā maksājumu karšu darījumu pieņemšana. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem sniegtie tehniskie pakalpojumi, piemēram, tīra datu apstrāde un uzglabāšana vai termināļu izmantošana, nebūtu uzskatāma par pieņemšanu. Turklāt daži pieņemšanas modeļi neparedz, ka pieņēmējs veic faktisku naudas līdzekļu nodošanu maksājuma saņēmējam, jo iesaistītās puses var vienoties par cita veida norēķiniem.
- (11) Izslēgšana no Direktīvas 2007/64/EK darbības jomas attiecībā uz tādiem maksājumu darījumiem, ko izdara ar tirdzniecības pārstāvja starpniecību maksātāja vai maksājuma saņēmēja vārdā, dažādās dalībvalstīs tiek piemērota ļoti dažādi. Dažas dalībvalstis atļauj izmantot šo izslēgšanu e-komercijas platformām, kuras darbojas kā starpnieki gan atsevišķo pircēju, gan pārdevēju vārdā bez īstas iespējas risināt sarunas vai veikt preču vai pakalpojumu pārdošanu vai pirkšanu. Šādas izslēgšanas piemērošana pārsniedz minētajā direktīvā paredzēto atbrīvojuma darbības jomu un var potenciāli palielināt risku patērētājiem, jo minētie pakalpojumu sniedzēji paliek ārpus tiesiskā regulējuma nodrošinātās aizsardzības. Atšķirīgās piemērošanas prakses izkropļo arī konkurenci maksājumu tirgū. Lai novērstu minētās problēmas, izslēgšana būtu jāpiemēro tad, ja pārstāvji darbojas tikai maksātāja vai tikai maksājuma saņēmēja vārdā – neatkarīgi no tā, vai to īpašumā ir klienta naudas līdzekļi vai nav. Ja pārstāvji darbojas gan maksātāja, gan maksājuma saņēmēja vārdā (piemēram, noteiktās e-komercijas platformās), izslēgšana tiem būtu jāpiemēro vienīgi tad, ja klienta naudas līdzekļi ne brīdi nenonāk to īpašumā vai kontrolē.
- (12) Šī direktīva nebūtu jāpiemēro skaidrās naudas pārvaldījumu uzņēmumu (CIT) un skaidrās naudas pārvaldības uzņēmumu (CMC) darbībām, ja attiecīgās darbības attiecas tikai uz banknošu un monētu fizisku transportēšanu.
- (13) Informācija no tirgus liecina, ka maksājumu darījumi, kuriem piemēro ierobežotā tīkla izslēgšanu, bieži aptver nozīmīgus maksājumu apjomus un vērtības un piedāvā patērētājiem simtiem vai tūkstošiem dažādu preču un pakalpojumu. Tas neatbilst Direktīvā 2007/64/EK paredzētajam ierobežotā tīkla izslēgšanas mērķim un nozīmē lielāku risku un tiesiskās aizsardzības trūkumu maksājumu pakalpojumu lietotājiem, jo īpaši patērētājiem, kā arī acīmredzami nelabvēlīgāku stāvokli regulētā tirgus dalībniekiem. Lai palīdzētu ierobežot minētos riskus, vienu un to pašu instrumentu nebūtu jāvar izmantot, lai veiktu maksājumu darījumus nolūkā iegādāties preces un pakalpojumus vairāk nekā vienā ierobežotā tīklā vai nolūkā iegādāties neierobežotu preču un pakalpojumu klāstu. Maksājumu instruments būtu uzskatāms par tādu, ko lieto šādā ierobežotā tīklā, ja to var izmantot vienīgi šādos apstākļos, pirmkārt, lai iegādātos preces un pakalpojumus no konkrēta mazumtirgotāja vai konkrētā mazumtirdzniecības ķēdē, ja iesaistītie subjekti ir tieši saistīti ar komerciālu vienošanos, kurā, piemēram, paredzēta viena maksājumu zīmola izmantošana un tas, ka minēto maksājumu zīmolu izmanto tirdzniecības vietās un ka tas – ja iespējams – tiek norādīts uz maksājumu instrumenta, ko tajās var izmantot; otrkārt, lai iegādātos ļoti ierobežotu preču vai pakalpojumu klāstu, piemēram, ja izmantošanas joma ir faktiski ierobežota līdz konkrētam skaitam funkcionāli saistītu preču vai pakalpojumu, neatkarīgi no tirdzniecības vietas ģeogrāfiskā izvietojuma; vai, treškārt, ja maksājumu instrumentu reglamentē valsts vai reģionāla valsts iestāde konkrētiem sociāliem vai nodokļu mērķiem, lai iegādātos konkrētas preces vai pakalpojumus.
- (14) Maksājumu instrumenti, uz kuriem attiecas ierobežotā tīkla izslēgšana, varētu ietvert veikalu kartes, degvielas kartes, dalības kartes, sabiedriskā transporta kartes, autostāvvietu kuponus, maltīšu kuponus vai kuponus par konkrētiem pakalpojumiem, kam dažkārt piemēro īpašu nodokli vai darba tiesisko regulējumu ar nolūku sekmēt šo instrumentu izmantošanu, lai sasniegtu sociālās jomas tiesību aktos noteiktos mērķus. Ja šāds instruments specifiskai izmantošanai kļūst par vispārējas lietošanas instrumentu, uz to vairs nebūtu jāattiecas izslēgšanai no šīs direktīvas darbības jomas. Instrumenti, kurus var izmantot pirkumiem konkrētu tirgotāju veikalos, nebūtu jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas, jo šādi instrumenti parasti tiek izstrādāti pakalpojumu sniedzēju tīklam, kas nepārtraukti aug. Ierobežotā tīkla izslēgšana būtu jāpiemēro kopā ar potenciālo maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākumu ziņot par darbībām, kas ietilpst tā darbības jomā.
- (15) Direktīvā 2007/64/EK noteikts, ka no tās piemērošanas ir izslēgti konkrēti maksājumu darījumi ar telesakaru vai informācijas tehnoloģiju ierīču starpniecību, kur tīkla operators darbojas ne tikai kā starpnieks digitālo preču un pakalpojumu piegādei ar attiecīgās ierīces starpniecību, bet arī pievieno šīm precēm vai pakalpojumiem vērtību. Konkrētāk, minētā izslēgšana ļauj noteikt tā saukto operatora maksu vai veikt pirkumus ar telefona rēķinu, kuri, sākot, piemēram, ar zvanu melodijas vai īpašus īsziņu pakalpojumiem, veicina jaunu darījumdarbības modeļu attīstību, kas balstīti uz nelielas vērtības digitālā satūra un balss pakalpojumu pārdošanu. Minētie pakalpojumi ietver izklaidi, piemēram, tērēšanu, leļupielādi, piemēram, video, mūzikas un spēļu leļupielādi, informācijas sniegšanu, piemēram, par laika apstākļiem, jaunumiem, sporta aktualitātēm, akcijām un informācijas dienestus, līdzdalību TV un radio, piemēram, balsošanu, pieteikšanos konkursos un atsauksmju sniegšanu tiešraidē. Tirgus atbildes reakcija neliecina, ka šādi maksāšanas darījumi, kas ir ieguvuši patērētāju uzticību un ir ērti neliela apjoma maksājumiem, būtu attīstījušies par vispārēju maksājumu starpniecības pakalpojumu. Tomēr, ņemot vērā attiecīgās izslēgšanas neskaidro formulējumu, tā dalībvalstīs ir īstenota dažādi, un tas ir radījis juridiskās noteiktības trūkumu

operatoriem un patērētājiem un dažkārt ir ļāvis pieprasīt neierobežotu izslēgšanu no Direktīvas 2007/64/EK darbības jomas maksājumu starpniecības pakalpojumiem. Tādēļ ir lietderīgi precizēt un ierobežot atbilstības jomu attiecībā uz minēto izslēgšanu šādiem pakalpojumu sniedzējiem, precizējot maksājumu darījumu veidus, kuriem tas ir piemērojams.

- (16) Izslēgšanai, kas attiecas uz noteiktiem maksājumu darījumiem, ko veic ar telesakaru vai informācijas tehnoloģijas iekārtām, vajadzētu būt īpaši vērstam uz mikromaksājumiem par digitālo saturu un balss pakalpojumiem. Būtu jāiekļauj skaidra atsauce uz maksājumu darījumiem elektronisko biļešu iegādei, lai ņemtu vērā situācijas attīstību attiecībā uz maksājumiem, kad klienti jo īpaši var pasūtīt, samaksāt, saņemt un validēt elektroniskās biļetes no jebkuras vietas un jebkurā laikā, izmantojot mobilos tālrunus vai citas ierīces. Elektroniskās biļetes atļauj un atvieglo tādu pakalpojumu sniegšanu, kurus patērētāji citādi varētu iegādāties papīra biļešu formā, un tās attiecas uz tādām pakalpojumu jomām kā transports, izklaide, autostāvvietas un ieeja pasākumos, taču neattiecas uz fiziskām precēm. Tās tādējādi samazina ražošanas un izplatīšanas izmaksas, kas saistītas ar tradicionālajiem papīra biļešu pārdošanas kanāliem, un palielina klientu ērtības, piedāvājot jaunus un vienkāršus biļešu iegādes veidus. Lai samazinātu apgrūtinājumu tiem subjektiem, kas vāc ziedojumus labdarībai, maksājumu darījumi saistībā ar šādiem ziedojumiem arī būtu jāizslēdz. Dalībvalstīm būtu jābūt brīvībai saskaņā ar valsts tiesībām piemērot izslēgšanu tikai tiem ziedojumiem, ko vāc reģistrētas labdarības organizācijas. Izslēgšana kopumā būtu jāpiemēro tikai tad, ja maksājumu darījumu vērtība ir zemāka par konkrēto robežvērtību, lai skaidri ierobežotu to tikai attiecībā uz zema riska profila maksājumiem.
- (17) Vienotā euro maksājumu telpa (SEPA) ir atvieglojusi Savienības mēroga maksājumu apstrādes uzņēmumu (*payment factories*) un iekasēšanas uzņēmumu (*collection factories*) izveidošanu, atļaujot centralizēt vienas un tās pašas grupas maksājumu darījumus. Šajā ziņā maksājumu darījumiem, ko veic starp mātesuzņēmumu un tā meitasuzņēmumu vai starp viena un tā paša mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem un ko nodrošina maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš pieder pie tās pašas uzņēmumu grupas, vajadzētu būt izslēgtiem no šīs direktīvas darbības jomas. Mātesuzņēmuma vai tā meitasuzņēmuma veiktu maksājumu uzdevumu apkopošana grupas vārdā tālākai nosūtīšanai maksājumu pakalpojumu sniedzējam nebūtu jāuzskata par maksājumu pakalpojumu šīs direktīvas piemērošanai.
- (18) Direktīvā 2007/64/EK noteikts, ka no tās darbības jomas ir izslēgti maksājumu pakalpojumi, kurus piedāvā bankomātu izvietotāji ("bankomāti"), kas ir neatkarīgi no kontu apkalpojošiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Minētā izslēgšana ir veicinājusi neatkarīgu bankomātu pakalpojumu pieaugumu daudzās dalībvalstīs, jo īpaši mazāk apdzīvotos apgabalos. Minētās strauji augošās bankomātu tirgus daļas pilnīga izslēgšana no direktīvas darbības jomas tomēr radītu neskaidrību attiecībā uz naudas izņemšanas maksām. Pārrobežu situācijās tas varētu radīt dubultas maksas iekasēšanu par vienu un to pašu naudas izņemšanu, ko iekasē kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs un bankomāta izvietotājs. Attiecīgi, lai saglabātu bankomāta pakalpojumu sniegšanu, vienlaicīgi nodrošinot skaidrību par izņemšanas maksām, ir lietderīgi saglabāt izslēgšanu, taču pieprasīt bankomātu operatoriem ievērot konkrētus šīs direktīvas pārredzamības noteikumus. Turklāt maksām, ko piemēro bankomāta operatori, nebūtu jāskar Regula (EK) Nr. 924/2009.
- (19) Pakalpojumu sniedzēji, kas vēlas izmantot izslēgšanu no Direktīvas 2007/64/EK darbības jomas, bieži iestādēm nav jautājuši, vai to darbība ietilpst vai ir izslēgta no minētās direktīvas darbības jomas, bet paļāvušies paši uz savu situācijas novērtējumu. Tas ir novedis pie tā, ka dažādās dalībvalstīs noteikta izslēgšana tiek piemērota atšķirīgi. Turklāt šķiet, ka dažreiz izslēgšanu maksājumu pakalpojumu sniedzēji varētu būt izmantojuši, lai pārveidotu darījumdarbības modeļus tā, lai piedāvātās maksājumu darbības neietilptu minētās direktīvas darbības jomā. Tādējādi var palielināties risks maksājumu pakalpojumu lietotājiem un veidoties dažādi apstākļi maksājumu pakalpojumu sniedzējiem iekšējā tirgū. Tādēļ pakalpojumu sniedzējiem par attiecīgām darbībām būtu pienākums ziņot kompetentām iestādēm, lai kompetentās iestādes varētu izvērtēt, vai tiek izpildītas attiecīgajos noteikumos izklāstītās prasības, un nodrošināt noteikumu viendabīgu interpretāciju iekšējā tirgū. Jo īpaši attiecībā uz visām izslēgšanām, kas balstītas uz robežvērtības ievērošanu, būtu jāparedz paziņošanas procedūra, lai nodrošinātu atbilstību konkrētām prasībām.
- (20) Turklāt ir svarīgi iekļaut prasību, ka potenciālajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem jāziņo kompetentām iestādēm par darbībām, ko tie veic ierobežotā tīklā, pamatojoties uz šajā direktīvā izklāstītajiem kritērijiem, ja maksājumu darījumu vērtība pārsniedz konkrētu robežvērtību. Kompetentajām iestādēm būtu jāizvērtē, vai šādi paziņotās darbības var uzskatīt par darbībām, ko sniedz ierobežotā tīklā.
- (21) Maksājumu pakalpojumu definīcijai vajadzētu būt tehnoloģiski neitrālai un būtu jāļauj attīstīties jauniem maksājumu pakalpojumu veidiem, vienlaikus nodrošinot līdzvērtīgus darbības apstākļus gan esošajiem, gan jaunajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.

- (22) Ar šo direktīvu būtu jāturpina Direktīvā 2007/64/EK noteiktā pieeja, kas aptver visus elektronisko maksājumu pakalpojumu veidus. Tādēļ šobrīd vēl nebūtu lietderīgi jaunus noteikumus piemērot pakalpojumiem, kur naudas līdzekļu nodošanu no maksātāja maksājuma saņēmējam vai to transportēšanu veic vienīgi banknotēs un monētās vai ja nodošanu veic ar čeku, vekseli, parādzīmi vai citiem instrumentiem, kuponiem vai kartēm, uz ko pamatojoties maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai cita persona nodos naudas līdzekļus maksājuma saņēmēja rīcībā.
- (23) Šai direktīvai nebūtu jāattiecas uz maksājumu darījumiem skaidrā naudā, jo skaidras naudas maksājumu vienotais tirgus jau pastāv. Šai direktīvai nebūtu jāattiecas arī uz maksājumu darījumiem ar drukātiem čekiem, jo drukātos čekus pēc būtības nevar apstrādāt tikpat efektīvi kā citus maksāšanas līdzekļus. Tomēr labai praksei šajā jomā būtu jābalstās uz šajā direktīvā izklāstītajiem principiem.
- (24) Ir jānosaka to maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas, kuri var likumīgi sniegt maksājumu pakalpojumus visā Savienībā, proti, kredītiestādes, kas pieņem no lietotājiem noguldījumus, kurus var izmantot, lai finansētu maksājumu darījumus, un uz ko būtu jāturpina attiecināt prudenciālās prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES ⁽¹⁾, elektroniskās naudas iestādes, kas emitē elektronisko naudu, kuru var izmantot, lai finansētu maksājumu darījumus, un uz ko būtu jāturpina attiecināt prudenciālās prasības, kas noteiktas Direktīvā 2009/110/EK, un maksājumu iestādes un pasta žiro norēķinu iestādes, kurām ir tādas tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Minētā tiesiskā regulējuma piemērošana būtu jāattiecinā tikai uz tādiem pakalpojumu sniedzējiem, kuriem maksājumu pakalpojumu sniegšana ir pastāvīga nodarbošanās vai darījumdarbība saskaņā ar šo direktīvu.
- (25) Šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi tādu maksājumu darījumu izpildīšanai, kuros naudas līdzekļi ir elektroniskā nauda, kā definēts Direktīvā 2009/110/EK. Taču ar šo direktīvu nereglamentē elektroniskās naudas emisiju, kā paredzēts Direktīvā 2009/110/EK. Tādējādi maksājumu iestādēm nebūtu jāatļauj elektroniskās naudas emitēšana.
- (26) Ar Direktīvu 2007/64/EK ir izveidots prudenciālais režīms, ieviešot vienotu licenci visiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas nav saistīti ar noguldījumu pieņemšanu vai elektroniskās naudas emisiju. Šim nolūkam ar Direktīvu 2007/64/EK ir ieviesta jauna maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorija, proti, "maksājumu iestādes", tādējādi saskaņā ar stingru un visaptverošu nosacījumu kopumu dodot atļauju sniegt maksājumu pakalpojumus visā Savienībā tādām juridiskām personām, kas neietilpst jau esošajās kategorijās. Tādējādi šādiem pakalpojumiem visā Savienībā būtu jāpiemēro vieni un tie paši nosacījumi.
- (27) Kopš Direktīvas 2007/64/EK pieņemšanas ir radušies jauni maksājumu pakalpojumu veidi, sevišķi interneta maksājumu jomā. Konkrētāk, e-komercijas jomā ir attīstījušies maksājumu iniciēšanas pakalpojumi. Minētos maksājumu pakalpojumus izmanto e-komercijas maksājumos, nodrošinot programmatūras savienojumu starp tirgotāja tīmekļa vietni un maksātāja kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojuma sniedzēja tiešsaistes bankas pakalpojumu platformu, lai iniciētu maksājumus internetā uz kredīta pārveduma pamata.
- (28) Turklāt tehnoloģijas attīstība pēdējos gados ir radījusi virkni papildpakalpojumu, piemēram, konta informācijas pakalpojumus. Minētie pakalpojumi sniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam apkopotu informāciju tiešsaistē par vienu vai vairākiem maksājumu kontiem, kuri atrodas viena vai vairāku citu maksājumu pakalpojumu sniedzēju turējumā un kuriem piekļūst, izmantojot kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja saskarnes tiešsaistē. Tādējādi maksājumu pakalpojuma lietotājs var nekavējoties iegūt vispārēju pārskatu par savu finansiālo situāciju ikvienā konkrētā brīdī. Šai direktīvai būtu jāattiecas arī uz minētajiem pakalpojumiem, lai patērētāju maksājums un konta dati būtu pienācīgi aizsargāti, kā arī lai būtu juridiskā noteiktība par konta informācijas pakalpojumu sniedzēju statusu.
- (29) Maksājuma iniciēšanas pakalpojumi maksājuma iniciēšanas pakalpojumu sniedzējam sniedz iespēju maksājuma saņēmējam nodrošināt pārliecību, ka maksājums ir iniciēts, lai stimulētu maksājuma saņēmēju bez liekas kavēšanās izlaist preci vai sniegt pakalpojumu. Šādi pakalpojumi gan tirgotājiem, gan patērētājiem piedāvā lētu risinājumu un sniedz patērētājiem iespēju iepirkties tiešsaistē, pat ja viņiem nav maksājumu kartes. Tā kā uz maksājumu iniciēšanas pakalpojumiem šobrīd Direktīva 2007/64/EK neattiecas, tos ne vienmēr uzrauga kāda kompetentā iestāde un tiem ne vienmēr ir jāatbilst Direktīvai 2007/64/EK. Tas rada virkni juridisku jautājumu, piemēram, attiecībā uz

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

patērētāju aizsardzību, drošību un atbildību, kā arī konkurences un datu aizsardzības jautājumus, jo īpaši attiecībā uz maksājumu pakalpojumu lietotāju datu aizsardzību saskaņā ar Savienības datu aizsardzības noteikumiem. Tādēļ minētās problēmas būtu jārisina ar jaunajiem noteikumiem.

- (30) Personalizēti drošības dati, kurus izmanto drošai klientu autentificēšanai, ko veic maksājumu pakalpojumu lietotājs vai maksājuma iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs, parasti ir tie dati, ko izdod kontu apkalpojošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji. Maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējiem nav nepieciešams noslēgt līgumattiecības ar kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju, un neatkarīgi no tā, kādu darījumdarbības modeli maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēji izmanto, kontu apkalpojošiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jādod iespēja maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējiem pajauties uz autentifikācijas procedūrām, kuras nodrošinājuši kontu apkalpojošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji, lai maksātāja vārdā iniciētu konkrētu maksājumu.
- (31) Maksājuma iniciēšanas pakalpojuma sniedzējs, sniedzot tikai maksājuma iniciēšanas pakalpojumu, nevienā no maksājuma sistēmas ķēdes posmiem netur lietotāja naudas līdzekļus. Ja maksājuma iniciēšanas pakalpojuma sniedzējs vēlas sniegt maksājumu pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tā turējumā ir lietotāja naudas līdzekļi, tam būtu jāiegūst pilnīga atļauja attiecībā uz šiem pakalpojumiem.
- (32) Maksājuma iniciēšanas pakalpojumi balstās uz maksājuma iniciēšanas pakalpojumu sniedzēju tiešu vai netiešu piekļuvi maksātāju kontiem. Kontu apkalpošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas nodrošina mehānismu netiešai piekļuvei, būtu arī jāpieskir tieša piekļuve maksājuma iniciēšanas pakalpojumu sniedzējiem.
- (33) Ar šo direktīvu būtu jācenšas nodrošināt nepārtrauktību tirgū, ļaujot esošajiem un jaunajiem pakalpojumu sniedzējiem neatkarīgi no tā, kādu darījumdarbības modeli tie izmanto, piedāvāt savus pakalpojumus saskaņā ar skaidru un saskaņotu tiesisko regulējumu. Kamēr minētie noteikumi vēl netiek piemēroti, neskarot vajadzību nodrošināt maksājumu darījumu drošību un klientu aizsardzību pret acīmredzamu krāpšanas risku, dalībvalstīm, Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai (ECB) un Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestādei), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010⁽¹⁾ (EBI), būtu jāgarantē godīga konkurence šajā tirgū, izvairoties no nepamatotas diskriminācijas pret jebkuru esošo tirgus dalībnieku. Jebkuram pakalpojumu sniedzējam, tostarp maksājumu pakalpojumu lietotāja kontu apkalpošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, būtu jāvar piedāvāt maksājumu iniciēšanas pakalpojumus.
- (34) Šī direktīva būtiski nemaina nosacījumus, ar kādiem pieskir un saglabā spēkā atļauju maksājumu iestādēm. Tāpat kā Direktīvā 2007/64/EK, šie nosacījumi ietver prudenciālās prasības, kas ir samērīgas ar darbības un finansiālo risku, ar ko šīs iestādes sastopas, veicot darījumdarbību. Tādēļ nepieciešams pārdomāts režīms attiecībā uz sākotnējo kapitālu, apvienojot to ar pastāvīgo kapitālu, kuru atkarībā no tirgus vajadzībām noteiktā laikā varētu izstrādāt vēl detalizētāk. Tā kā maksājumu pakalpojumu jomā pastāv dažādība, šai direktīvai būtu jāpieļauj dažādas metodes un zināma uzraudzības brīvība, lai nodrošinātu, ka visi maksājumu pakalpojumu sniedzēji pret vienādiem riskiem izturētos vienādi. Prasībās attiecībā uz maksājumu iestādēm būtu jāņem vērā tas, ka maksājumu iestādes veic konkrētākas un ierobežotākas darbības, tādējādi radot šaurāka diapazona riskus, ko ir vieglāk uzraudzīt un kontrolēt nekā riskus, kas rodas saistībā ar kredītiestāžu darbības plašāku spektru. Jo īpaši maksājumu iestādēm būtu jāaizliedz pieņemt noguldījumus no lietotājiem, un tām būtu jāatļauj no lietotājiem pieņemtos naudas līdzekļus izmantot vienīgi maksājumu pakalpojumu sniegšanai. Nepieciešamajiem prudenciālajiem noteikumiem, tostarp sākotnējam kapitālam, vajadzētu būt samērīgiem ar risku, kas saistīts ar maksājumu iestādes sniegto attiecīgo maksājumu pakalpojumu. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas sniedz tikai maksājumu iniciēšanas pakalpojumus, būtu jāuzskata par vidēji riskantiem attiecībā uz sākotnējo kapitālu.
- (35) Maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēji un konta informācijas pakalpojumu sniedzēji, sniedzot vienīgi minētos pakalpojumus, netur klienta naudas līdzekļus. Tāpēc būtu nesamērīgi minētajiem jaunajiem tirgus dalībniekiem uzlikt pašu kapitāla prasības. Tomēr ir svarīgi, ka tie attiecībā uz savām darbībām būtu spējīgi izpildīt savas saistības. Tādēļ būtu jāprasa, lai tiem būtu vai nu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, vai salīdzināma garantija. EBI būtu jāizstrādā pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu attiecībā uz kritērijiem, kas dalībvalstīm jāizmanto, lai noteiktu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas vai salīdzināmas garantijas minimālo naudas summu. EBI nebūtu jānoskir profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana no salīdzināmas garantijas, jo tām vajadzētu būt savstarpēji aizstājamām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

- (36) Lai izvairītos no tā, ka tiek ļaunprātīgi izmantota brīvība veikt uzņēmējdarbību, ir jāparedz prasība, ka maksājumu iestāde, kas lūdz atļauju dalībvalstī, vismaz daļu no tās maksājumu pakalpojumu darījumdarbības sniedz minētajā dalībvalstī.
- (37) Būtu jāparedz noteikums, ka maksājuma pakalpojuma lietotāja naudas līdzekļi jātur atsevišķi no maksājumu iestādes naudas līdzekļiem. Drošības prasības ir nepieciešamas, kad maksājumu iestādes rīcībā ir maksājuma pakalpojuma lietotāja naudas līdzekļi. Kad viena un tā pati maksājumu iestāde veic maksājumu darījumu gan maksātājam, gan maksājuma saņēmējam un kredītlīnija tiek sniegta maksātājam, varētu būt lietderīgi aizsargāt naudas līdzekļus maksājuma saņēmēja labā, ja tie ir maksājuma saņēmēja prasījums, ko vērs pret maksājumu iestādi. Uz maksājumu iestādēm būtu jāattiecinā arī spēkā esošās prasības nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai.
- (38) Ar šo direktīvu nemaina maksājumu iestāžu pienākumus ziņot par saviem kontiem vai to pienākumus veikt kontu revīziju gada un konsolidētajos pārskatos. Maksājumu iestādēm tiek prasīts sagatavot gada un konsolidētos pārskatus saskaņā ar Padomes Direktīvu 86/635/EEK⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/34/ES⁽²⁾. Gada pārskati un konsolidētie pārskati jāpārbauda revidentiem, ja vien maksājumu iestāde saskaņā ar minētajām direktīvām nav atbrīvota no šā pienākuma.
- (39) Ja maksājumu pakalpojumu sniedzēji sniedz vienu vai vairākus maksājumu pakalpojumus, uz ko attiecas šī direktīva, tiem būtu vienmēr jātur maksājumu konti, kurus izmanto vienīgi maksājumu darījumiem. Lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji varētu sniegt maksājumu pakalpojumus, ir būtiski svarīgi, lai tiem būtu iespēja atvērt un uzturēt kontus kredītiestādēs. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai piekļuve šādiem kontiem tiktu nodrošināta nediskriminējoši un būtu samērīga ar likumīgo mērķi, ko ar to vēlas sasniegt. Kaut arī nodrošinātā piekļuve var būt ļoti vienkāršota, tai vienmēr vajadzētu būt pietiekami plašai, lai maksājumu iestāde spētu sniegt savus pakalpojumus netraucēti un efektīvi.
- (40) Ar šo direktīvu būtu jāreglamentē kredīta piešķiršana, ko veic maksājumu iestādes, proti, kredītlīnijas piešķiršana un kredītkaršu izdošana, tikai tad, ja tas ir cieši saistīts ar maksājumu pakalpojumiem. Tikai tad, ja kredītu piešķir, lai atvieglotu maksājumu pakalpojumus, un ja šāds kredīts ir īstermiņa un to piešķir uz laiku, kas nepārsniedz 12 mēnešus, tostarp ar iespēju to atjaunot, ir lietderīgi atļaut maksājumu iestādēm piešķirt šādu kredītu attiecībā uz to pārrobežu darbībām ar nosacījumu, ka tas tiek refinansēts, galvenokārt izmantojot maksājumu iestādes pašu kapitālu, kā arī citus kapitāla tirgū iegūtus naudas līdzekļus, nevis naudas līdzekļus, ko tā maksājumu pakalpojumu veikšanai tur klientu vārdā. Šiem noteikumiem nebūtu jāskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK⁽³⁾ vai citi attiecīgi Savienības tiesības vai valstu pasākumi par nosacījumiem kredīta piešķiršanai patērētājiem, kas nav saskaņoti ar šo direktīvu.
- (41) Kopumā sadarbība starp valstu kompetentajām iestādēm, kuras ir atbildīgas par atļauju piešķiršanu maksājumu iestādēm un kontroles veikšanu un kuras lemj par piešķirto atļauju atsaukšanu, ir izrādījusies apmierinoša. Tomēr kompetento iestāžu sadarbība būtu jāstiprina gan attiecībā uz informāciju, ar kuru tās apmainās, gan attiecībā uz šīs direktīvas saskaņotu piemērošanu un interpretēšanu, ar atļauju saņēmusī maksājumu iestāde vēlētos sniegt maksājumu pakalpojumus tādā dalībvalstī, kas nav tās piederības dalībvalsts, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību ("atļauju (pasu) piešķiršanas režīms"), tostarp internetā. EBI būtu jāpalīdz izšķirt strīdus starp kompetentajām iestādēm pārrobežu sadarbības kontekstā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010. Tai arī būtu jāizstrādā regulatīvo tehnisko standartu kopuma projekts attiecībā uz sadarbību un datu apmaiņu.
- (42) Lai pastiprinātu to maksājumu iestāžu, tostarp to pārstāvju, darbības pārredzamību, kuras ir saņēmušas piederības dalībvalsts kompetento iestāžu atļauju vai tajās reģistrētas, un lai nodrošinātu augsta līmeņa patērētāju aizsardzību Savienībā, ir nepieciešams nodrošināt netraucētu publisko piekļuvi sarakstam ar subjektiem, kas sniedz maksājumu pakalpojumus. Tādēļ EBI būtu jāizstrādā un jāuztur centrālais reģistrs, kurā tā publicē tādu subjektu nosaukumus, kas sniedz maksājumu pakalpojumus. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai dati, ko tās sniedz, tiktu atjaunināti. Ar minētajiem pasākumiem būtu arī jāveicina kompetento iestāžu sadarbības pastiprināšana.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 86/635/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).

- (43) Būtu jāveicina precīzas un atjauninātas informācijas pieejamība, pieprasot maksājumu iestādēm nekavējoties informēt savas piederības dalībvalsts kompetento iestādi par jebkādām izmaiņām, kuras ietekmē tās informācijas un apliecinājumu pareizību, kas sniegti saistībā ar atļauju, tostarp par papildu pārstāvjiem vai vienībām, kuru ārpakalpojumi tiek izmantoti. Tāpat kompetentajām iestādēm šaubu gadījumā būtu arī jāpārlicinās, ka saņemtā informācija ir pareiza.
- (44) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai maksājumu iestādes, kas darbojas to teritorijā un kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, regulāri ziņotu tām par savām darbībām to teritorijā informatīvos vai statistikas nolūkos. Ja minētās maksājumu iestādes darbojas, ievērojot tiesības veikt uzņēmējdarbību, būtu jābūt iespējamam šo informāciju izmantot arī, lai pārraudzītu atbilstību šīs direktīvas III un IV sadaļai, un dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai šīs maksājumu iestādes ieceļ centrālo kontaktpunktu savā teritorijā nolūkā atvieglot kompetento iestāžu veiktu pārstāvju tīklu uzraudzību. EBI būtu jāizstrādā regulatīvo standartu projekts, izklāstot kritērijus, ar ko nosaka, kad centrālā kontaktpunkta iecelšana ir lietderīga un kādām vajadzētu būt tā funkcijām. Prasībai iecelt centrālo kontaktpunktu vajadzētu būt samērīgai ar to, lai panāktu mērķi nodrošināt pienācīgu saziņu un informācijas sniegšanu par atbilstību III un IV sadaļai uzņēmējā dalībvalstī.
- (45) Ārkārtas situācijās, kad ir vajadzīga tūlītēja rīcība, lai novērstu nopietnu apdraudējumu maksājumu pakalpojumu lietotāju kopīgajām interesēm uzņēmējā dalībvalstī, piemēram, krāpšanu lielā apmērā, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm līdztekus uzņēmējas un piederības kompetento iestāžu pārrobežu sadarbībai būtu jāvar veikt piesardzības pasākumus, gaidot, ka piederības dalībvalsts kompetentās iestādes veiks pasākumus. Minētajiem pasākumiem vajadzētu būt atbilstīgiem, samērīgiem ar to mērķi, nediskriminējošiem un pagaidu rakstura. Visiem pasākumiem vajadzētu būt pienācīgi pamatotiem. Attiecīgās maksājumu iestādes piederības dalībvalsts kompetentās iestādes un citas attiecīgās iestādes, piemēram, Komisija un EBI, būtu jāinformē iepriekš vai – ja ārkārtas situācijā tas nav iespējams – bez liekas kavēšanās.
- (46) Lai gan šajā direktīvā ir noteikts minimālo pilnvaru kopums, kas kompetentajām iestādēm būtu vajadzīgs, lai uzraudzītu maksājumu iestāžu atbilstīgumu, minētās pilnvaras būtu jāizmanto, ievērojot pamattiesības, tostarp tiesības uz privātumu. Neskarot neatkarīgas iestādes (valsts datu aizsardzības iestādes) kontroli un saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu dalībvalstīs būtu jāievieš pienācīgi un efektīvi aizsardzības pasākumi, ja pastāv iespēja, ka minēto pilnvaru izmantošana varētu izraisīt ļaunprātīgu izmantošanu vai patvaļu, ievērojami ietekmējot šādas tiesības, piemēram, vajadzības gadījumā paredzot nepieciešamību saņemt iepriekšēju atļauju no attiecīgās dalībvalsts tiesu iestādes.
- (47) Ir svarīgi nodrošināt, lai uz visām personām, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, attiektos konkrētas tiesiskas un reglamentējošas minimālās prasības. Tādēļ ir vēlams pieprasīt reģistrēt visu personu, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, identitāti un atrašanās vietu, tostarp arī tādu personu identitāti un atrašanās vietu, kuras nevar izpildīt visus nosacījumus, lai saņemtu atļauju kā maksājumu iestādes. Šāda pieeja atbilst Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanas finanšu darba grupas VI īpašajam ieteikumam, kurā paredzēta tāda mehānisma izveide, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējus, kas nevar izpildīt visus minētajā ieteikumā izklāstītos nosacījumus, tomēr varētu uzskatīt par maksājumu iestādēm. Šim nolūkam dalībvalstīm, pat ja personas ir pilnībā vai daļēji atbrīvotas no atļaujas nosacījumiem, tās būtu jāiekļauj maksājumu iestāžu reģistrā. Tomēr ir svarīgi paredzēt, ka iespēja piešķirt atbrīvojumu ir atkarīga no stingrām prasībām saistībā ar maksājumu darījumu vērtību. Maksājumu iestādēm, kuras izmanto atbrīvojumu, nebūtu jāizmanto tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, un tām arī nebūtu jāisteno šīs tiesības netiešā veidā, kamēr tās ir maksājumu sistēmas dalībnieces.
- (48) Ņemot vērā veikto darbību būtību un risku, kas saistīts ar konta informācijas pakalpojumu sniegšanu, ir lietderīgi nodrošināt īpašu prudenciālo režīmu konta informācijas pakalpojumu sniedzējiem. Konta informācijas pakalpojumu sniedzējiem būtu jāatļauj sniegt pārrobežu pakalpojumus, gūstot labumu no "atļauju (pasu) piešķiršanas" noteikumiem.
- (49) Ir svarīgi, lai jebkurš maksājumu pakalpojumu sniedzējs spētu piekļūt maksājumu sistēmu tehniskās infrastruktūras pakalpojumiem. Tomēr šādi piekļuvei vajadzētu būt atkarīgai no attiecīgām prasībām, lai nodrošinātu šo sistēmu integritāti un stabilitāti. Katram maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kurš iesniedz pieteikumu līdzdalībai maksājumu sistēmā, būtu jāuzņemas risks pašam izvēlēties sistēmu un jāsniedz pierādījumi maksājumu sistēmai, ka tā iekšējās procedūras ir pietiekami nodrošinātas pret jebkāda veida risku. Šajās maksājumu sistēmās parasti ir iekļautas četrpusējas karšu shēmas, kā arī galvenās sistēmas kredīta pārvedumu un tiešā debeta maksājumu

apstrādei. Lai visā Savienībā nodrošinātu vienādu attieksmi pret dažādu kategoriju atļauju saņēmējiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar to licences noteikumiem, ir svarīgi precizēt noteikumus par piekļuvi maksājumu sistēmām.

- (50) Būtu jāparedz noteikumi par nediskriminējošu attieksmi pret atļauju saņēmējam maksājumu iestādēm un kredītiestādēm, lai visi iekšējā tirgū konkurējošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji minēto maksājumu sistēmu tehniskās infrastruktūras pakalpojumus varētu izmantot ar vieniem un tiem pašiem nosacījumiem. Ir lietderīgi paredzēt dažādu attieksmi pret atļauju saņēmējiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un tiem, kuri izmanto šajā direktīvā noteikto atbrīvojumu, kā arī Direktīvas 2009/110/EK 3. pantā noteikto atbrīvojumu, ņemot vērā atšķirības to attiecīgajā prudenciālajā režīmā. Katrā ziņā atšķirības cenu nosacījumos būtu jāatļauj tikai tad, ja tās ir pamatotas ar atšķirīgām izmaksām, kas rodas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Tam nebūtu jāskar dalībvalstu tiesības ierobežot piekļuvi sistēmiski svarīgām sistēmām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/26/EK ⁽¹⁾, kā arī ECB un Eiropas Centrālo banku sistēmas kompetence attiecībā uz piekļuvi maksājumu sistēmām.
- (51) Šī direktīva neskar Direktīvas 98/26/EK piemērošanas jomu. Tomēr, lai nodrošinātu godīgu konkurenci starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, noteiktas maksājumu sistēmas dalībniekam, uz kuru attiecas Direktīvas 98/26/EK nosacījumi un kas sniedz pakalpojumus saistībā ar šādu sistēmu kādam atļauju saņēmējam vai reģistrētam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ja tam tiek lūgts tā darīt, šādiem pakalpojumiem objektīvā, samērīgā un nediskriminējošā veidā būtu jāsniedz piekļuve jebkuram citam atļauju saņēmējam vai reģistrētam maksājumu pakalpojumu sniedzējam. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kam ir piešķirta šāda piekļuve, tomēr nebūtu jāuzskata par dalībniekiem, kā definēts Direktīvā 98/26/EK, un tādēļ tiem nebūtu jāizmanto aizsardzība, kas piešķirta saskaņā ar minēto direktīvu.
- (52) Noteikumi par piekļuvi maksājumu sistēmām nebūtu jāpiemēro sistēmām, ko ir izveidojis un ko izmanto viens maksājumu pakalpojumu sniedzējs. Šādas slēgtas maksājumu sistēmas var izmantot vai nu kā tiešas konkurentes maksājumu sistēmām, vai arī drīzāk tās izmanto tādā tirgus nišā, kurā maksājumu sistēmas pienācīgi nedarbojas. Šādās sistēmās ietilpst trīspusējas shēmas, piemēram, trīspusējas karšu shēmas, ciktāl tās nekad nedarbojas kā *de facto* četrpusējas karšu shēmas, piemēram, pamatojoties uz licencēm, pārstāvjiem vai zīmolu koplietošanas partneriem. Šādās sistēmās parasti ietilpst arī tādi maksājumu pakalpojumi, ko piedāvā telesakaru operatori, ja shēmas operators gan maksātājam, gan maksājuma saņēmējam ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kā arī banku grupu iekšējās sistēmas. Lai stimulētu konkurenci, ko šādas slēgtas maksājumu sistēmas var radīt tradicionālajām maksājumu sistēmām, nebūtu piemēroti piešķirt trešām personām piekļuvi šīm slēgtajām patentētajām maksājumu sistēmām. Tomēr šādām slēgtām sistēmām vienmēr būtu jāpiemēro Savienības un valstu konkurences noteikumi, kuros var izvirzīt prasību nodrošināt piekļuvi šīm shēmām, lai saglabātu efektīvu konkurenci maksājumu tirgos.
- (53) Tā kā patērētāji un uzņēmumi nav vienādā stāvoklī, tiem nav vajadzīgs vienāds aizsardzības līmenis. Lai gan ir svarīgi garantēt patērētāju tiesības, līgumā paredzot noteikumus, no kuriem nevar atkāpties, ir saprātīgi ļaut uzņēmumiem un organizācijām vienoties citādi, kad tās nestrādā ar patērētājiem. Tomēr dalībvalstīm būtu jāvar paredzēt, ka pret mikrouzņēmumiem, kā definēts Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK ⁽²⁾, būtu jāattiecas tāpat kā pret patērētājiem. Katrā ziņā daži šīs direktīvas pamatnoteikumi vajadzētu būt piemērojamiem vienmēr – neatkarīgi no lietotāja statusa.
- (54) Šajā direktīvā būtu jāprecizē maksājumu pakalpojumu sniedzēju pienākumi attiecībā uz informācijas sniegšanu maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kam būtu jāsaņem vienādi augstvērtīga, skaidra informācija par maksājumu pakalpojumiem, lai viņi varētu veikt uz informāciju balstītu un brīvu izvēli visā Savienībā. Pārskatāmības labad šajā direktīvā ir paredzētas saskaņotas prasības, lai nodrošinātu to, ka maksājumu pakalpojumu lietotājiem tiek sniegta vajadzīga, pietiekama un saprotama informācija attiecībā uz maksājumu pakalpojumu līgumu un maksājumu darījumiem. Lai sekmētu maksājumu pakalpojumu vienotā tirgus raitu darbību, dalībvalstīm būtu jāpieņem tikai tie informēšanas noteikumi, kas paredzēti šajā direktīvā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

- (55) Patērētājiem vajadzētu būt aizsargātiem pret negodīgu un maldinošu praksi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/29/EK ⁽¹⁾, kā arī ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2000/31/EK ⁽²⁾, 2002/65/EK ⁽³⁾, 2008/48/EK, 2011/83/ES ⁽⁴⁾ un 2014/92/ES ⁽⁵⁾. Arī turpmāk piemēro minētajās direktīvās paredzētos noteikumus. Tomēr īpaši būtu jāprecizē saistība starp šajā direktīvā un Direktīvā 2002/65/EK paredzētajām informēšanas prasībām pirms līguma slēgšanas.
- (56) Prasītajai informācijai vajadzētu būt samērīgai ar lietotāju vajadzībām, un tā būtu jāpaziņo standartizētā veidā, lai uzlabotu efektivitāti. Tomēr informēšanas prasībām saistībā ar vienreizēju maksājumu darījumu būtu jāatšķiras no informēšanas prasībām saistībā ar tādu pamatlīgumu, kurā paredzēta virkne maksājumu darījumu.
- (57) Praksē pamatlīgumi un maksājumu darījumi, uz ko tie attiecas, ir daudz vairāk izplatīti un ekonomiski svarīgāki nekā vienreizēji maksājumu darījumi. Ja izmanto maksājumu kontu vai konkrētu maksājumu instrumentu, ir vajadzīgs pamatlīgums. Tādējādi prasībām attiecībā uz iepriekšēju informēšanu saistībā ar pamatlīgumiem vajadzētu būt visaptverošām un informācija vienmēr būtu jāsniedz papīra formā vai ar cita pastāvīga informācijas nesēja palīdzību, tostarp izmantojot kontu izrakstu printera izdrukā, CD-ROM, DVD, cieto disku personālajā datorā, kurā var glabāt elektronisko pastu, un interneta vietnes ar noteikumu, ka šīs vietnes ir pieejamas turpmākai atsaucēi pietiekamā laikposmā informācijas piekļuves mērķiem, un ar noteikumu, ka šīs vietnes ļauj atveidot tur uzglabāto informāciju neizmainītā veidā. Tomēr par to, kādā veidā sniegt turpmāku informāciju par veiktiem maksājumu darījumiem, maksājumu pakalpojumu sniedzējam un maksājumu pakalpojumu lietotājam būtu jānodrošina vienoties pamatlīgumā – piemēram, ka, izmantojot interneta bankas pakalpojumus, visa informācija par maksājumu kontu ir pieejama tiešsaistē.
- (58) Vienreizējos maksājumu darījumos vienmēr būtu jāsniedz tikai svarīgākā informācija pēc maksājumu pakalpojumu sniedzēja ierosmes. Tā kā maksātājs, iesniedzot maksājuma uzdevumu, parasti ir klāt, nebūtu jāpieprasa, lai informācija katrā ziņā tiktu sniegta papīra formā vai izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju. Maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāvar informāciju sniegt mutiski pie lodziņa vai darīt to viegli pieejamu citā veidā, piemēram, turot informāciju par nosacījumiem uz ziņojumu dēļa telpās. Turklāt būtu jāsniedz informācija arī par to, kur var atrast citu sīkāku informāciju, piemēram, tīmekļa vietnes adresi. Tomēr, ja patērētājs pieprasa, svarīgākā informācija būtu jāsniedz papīra formā vai izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju.
- (59) Šajā direktīvā būtu jānodrošina patērētājiem tiesības saņemt attiecīgo informāciju bez maksas, pirms tas uzņemas saistības, ko uzliek jebkāds maksājumu pakalpojumu līgums. Tāpat patērētājiem jebkurā līgumattiecību laikā būtu jābūt iespējai bez maksas papīra formā pieprasīt iepriekšēju informāciju, kā arī pamatlīgumu, lai tie varētu salīdzināt maksājumu pakalpojumu sniedzēju pakalpojumus un to nosacījumus un strīdu gadījumā varētu pārbaudīt savas līgumtiesības un saistības, tādējādi saglabājot augstu patērētāju aizsardzības līmeni. Šiem noteikumiem būtu jāatbilst Direktīvas 2002/65/EK noteikumiem. No šajā direktīvā paredzētajiem konkrētajiem noteikumiem par bezmaksas informāciju nebūtu jāizriet tam, ka tiktu atļauts iekasēt maksu par to, ka informācija patērētājiem tiek sniegta saskaņā ar citām piemērojamām direktīvām.
- (60) Izvēloties veidu, kādā maksājumu pakalpojumu sniedzējam pieprasītā informācija jāsniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam, būtu jāņem vērā lietotāja vajadzības, kā arī praktiski tehniskie un izmaksu efektivitātes aspekti atkarībā no konkrētās situācijas attiecībā uz vienošanos attiecīgajā maksājumu pakalpojumu līgumā. Tādējādi šajā direktīvā būtu jāizšķir divi veidi, kādos maksājumu pakalpojumu sniedzējam jāsniedz informācija: vai nu informācija būtu jāsniedz, t. i., maksājumu pakalpojumu sniedzējam pašam pēc savas ierosmes attiecīgā laikā aktīvi jānodrošina zināma informācija, kā noteikts šajā direktīvā, negaidot, kamēr maksājumu pakalpojumu lietotājs to lūgs; vai – informācija būtu jānodrošina pieejama maksājumu pakalpojumu lietotājam, pamatojoties uz lūgumu par papildu informācijas sniegšanu. Otrajā situācijā maksājumu pakalpojumu lietotājam būtu jāizrāda aktīva ieinteresētība saņemt

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību iekšējā tirgū (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 90/619/EEK un Direktīvās 97/7/EK un 98/27/EK (OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/92/ES (2014. gada 23. jūlijs) par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām (OV L 257, 28.8.2014., 214. lpp.).

informāciju, piemēram, tā skaidri jāprasa maksājumu pakalpojumu sniedzējam, jāiereģistrējas bankas konta pastkastē vai jāieliek bankas karte kontu pārskatu printerī. Šādiem nolūkiem maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jānodrošina, lai piekļuve informācijai būtu iespējama un lai informācija maksājumu pakalpojumu lietotājam būtu pieejama.

- (61) Galvenā informācija par veiktajiem maksājumu darījumiem patērētājam būtu jāsaņem bez papildu maksas. Veicot vienreizēju maksājumu darījumu, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nebūtu jāpieprasa atsevišķa maksa par minēto informāciju. Tāpat arī turpmāka ik mēnesi sniegta informācija par maksājumu darījumiem saskaņā ar pamatlīgumu būtu jāsniedz bez maksas. Tomēr, ņemot vērā pārredzamības nozīmi cenu noteikšanā un atšķirīgās klientu vajadzības, pusēm būtu jānodrošina iespēja vienoties attiecībā uz maksu par biežāku informāciju vai papildinformāciju. Lai ņemtu vērā atšķirīgu praksi valstīs, dalībvalstīm būtu jābūt iespējai pieprasīt, ka maksājumu konta ikmēneša izrakstu uz papīra vai citā paliekošā veidā vienmēr sniedz bez maksas.
- (62) Lai atvieglotu patērētāju mobilitāti, patērētājiem vajadzētu būt iespējai bez maksas izbeigt pamatlīgumu. Tomēr attiecībā uz līgumiem, ko patērētāji izbeidz agrāk nekā sešu mēnešu laikā pēc stāšanās spēkā, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāatļauj piemērot maksas atbilstīgi izmaksām, kuras radušās tādēļ, ka patērētājs ir izbeidzis pamatlīgumu. Iepriekšējās paziņošanas termiņam, par kuru vienojas, attiecībā uz patērētājiem nevajadzētu būt garākam par vienu mēnesi, bet attiecībā uz maksājumu pakalpojumu sniedzējiem – ne īsākam par diviem mēnešiem. Šai direktīvai nebūtu jāskar maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākums ārkārtas apstākļos izbeigt maksājumu pakalpojumu līgumu saskaņā ar citiem attiecīgiem Savienības vai valsts tiesību aktiem, piemēram, par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai terorisma finansēšanu, saskaņā ar jebkādam darbībām, kas vērstas uz naudas līdzekļu iesaldēšanu, vai jebkādiem īpašiem pasākumiem, kas saistīti ar noziedzumu novēršanu un izmeklēšanu.
- (63) Lai nodrošinātu augsta līmeņa patērētāju aizsardzību, dalībvalstīm patērētāju interesēs būtu jāspēj paturēt spēkā vai ieviest ierobežojumus vai aizliegumus attiecībā uz vienpusējām izmaiņām pamatlīguma nosacījumos, piemēram, ja nav pamatota iemesla šādām izmaiņām.
- (64) Līguma noteikumu mērķim vai sekām nevajadzētu būt tādu patērētāju diskriminācijai viņu valstspiederības vai dzīvesvietas dēļ, kas ir likumīgi Savienības rezidenti. Piemēram, ja pamatlīgumā ir paredzētas tiesības bloķēt maksājumu instrumenta izmantošanu objektīvi pamatotu iemeslu dēļ, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nebūtu jāvar izmantot minētās tiesības tikai tādēļ, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs Savienībā ir mainījis dzīvesvietu.
- (65) Attiecībā uz pakalpojumu maksu pieredze liecina, ka maksas dalīšana starp maksātāju un maksājuma saņēmēju ir visefektīvākā sistēma, jo tā atvieglo maksājumu tūlītēju apstrādi. Tādēļ būtu jāparedz noteikums, lai attiecīgie maksājumu pakalpojumu sniedzēji parastos apstākļos pakalpojumu maksu no maksātāja un maksājuma saņēmēja iekasētu tiešā veidā. Uzliktās maksas summa var arī būt nulles vērtībā, jo šīs direktīvas noteikumiem nebūtu jāietekmē prakse, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs neiekasē maksu no patērētājiem par naudas ieskaitīšanu viņu kontos. Līdzīgā veidā atkarībā no līguma noteikumiem maksājumu pakalpojumu sniedzējs par maksājuma pakalpojuma lietošanu var iekasēt maksu tikai no maksājuma saņēmēja (tirgotāja), tādā gadījumā neuzliekot maksu maksātājam. Ir iespējams, ka maksājumu sistēmas uzliek maksu abonēšanas maksas veidā. Noteikumiem par pārskaitīto summu vai iekasēto maksu nav tiešas ietekmes, nosakot cenas starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vai starpniekiem.
- (66) Dažādas valstu prakses saistībā ar maksas noteikšanu par konkrēta maksājumu instrumenta izmantošanu ("papildmaksas") ir radījušas ārkārtīgu neviendabīgumu Savienības maksājumu tirgū un neskaidrību patērētājiem, sevišķi e-komercijas un pārrobežu apstākļos. Tirgotāji tajās dalībvalstīs, kur papildmaksas ir atļautas, piedāvā produktus un pakalpojumus dalībvalstīs, kur tā ir aizliegta, un pieprasa no patērētāja papildmaksu. Ir zināmi arī daudzi piemēri tam, kā tirgotāji no patērētājiem pieprasa papildmaksas, kas ir daudz lielākas par izmaksām, kuras tirgotājam radušās saistībā ar konkrēta maksājumu instrumenta izmantošanu. Tomēr pārliecinošs pamatojums papildmaksas noteikšanas prakses pārskatīšanai ir tāds, ka ar Regulu (ES) 2015/751 tiek paredzēti noteikumi par starpbanku komisijas maksām, ko piemēro kartēm piesaistītiem maksājumiem. Starpbanku komisijas maksas ir galvenais elements, kas veido tirgotāju maksas attiecībā uz kartēm un kartēm piesaistītiem maksājumiem. Papildmaksas noteikšana ir novirzīšanas prakse, ko tirgotāji dažkārt izmanto, lai kompensētu kartēm piesaistītu maksājumu papildu izmaksas. Regula (ES) 2015/751 uzliek ierobežojumu starpbanku komisijas maksām. Minētais ierobežojums tiks piemērots pirms aizlieguma, kas noteikts ar šo direktīvu. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja maksājumu saņēmējiem aizliegt pieprasīt maksas par maksājumu instrumentu lietošanu, attiecībā uz ko starpbanku komisijas maksas ir reglamentētas saskaņā ar Regulas (ES) 2015/751 II nodaļu.

- (67) Kaut arī šajā direktīvā tiek atzīta maksājumu iestāžu nozīme, patērētāji maksājumu instrumentus tomēr galvenokārt iegūst ar kredītiestāžu starpniecību. Maksājumu pakalpojumu sniedzējam – kredītiestādei vai maksājumu iestādei –, kas neapkalpo patērētāja kontu, izdodot kartei piesaistītu maksājumu instrumentu, palielinātu konkurenci tirgū un tādējādi sniegtu lielākas izvēles iespējas un labāku piedāvājumu patērētājiem. Lai gan mūsdienās lielākā daļa maksājumu tirdzniecības vietā ir kartei piesaistīti maksājumi, pašreiz vērojamā novatorisma pakāpe maksājumu jomā tuvāko gadu laikā varētu strauji radīt jaunus maksājumu kanālus. Tādēļ ir lietderīgi, ka pārskatā par šo direktīvu Komisija pievērš īpašu uzmanību minētajai attīstībai un tam, vai būtu nepieciešams pārskatīt noteikuma par naudas līdzekļu pieejamības apstiprinājumu darbības jomu. Attiecībā uz maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kas izdod kartei piesaistītus maksājumu instrumentus, jo īpaši debetkartes, saņemot kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja apstiprinājumu par naudas līdzekļu pieejamību patērētāja kontā, izdevējam tiktu dota iespēja labāk pārvaldīt un samazināt savu kredītrisku. Vienlaikus minētajam apstiprinājumam kontu apkalpojošam maksājumu pakalpojumu sniedzējam nebūtu jāļauj bloķēt naudas līdzekļus maksātāja maksājumu kontā.
- (68) Izmantojot karti vai kartē piesaistītu maksājumu instrumentu, bieži tiks izraisīta paziņojuma sagatavošana, ar ko apstiprina naudas līdzekļu pieejamību un divus izrietošus maksājumu darījumus. Pirmais darījums notiek starp izdevēju un tirgotāja kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju, bet otrais – parasti tiešā debeta maksājums – notiek starp maksātāja kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju un izdevēju. Pret abiem darījumiem būtu jāattiecas tāpat kā pret jebkuru citu līdzvērtīgu darījumu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas izdod kartē piesaistītus maksājumu instrumentus, vajadzētu būt tādām pašām tiesībām un tādiem pašiem saskaņā ar šo direktīvu noteiktiem pienākumiem neatkarīgi no tā, vai tie ir maksātāja kontu apkalpojošie maksājumu pakalpojumu sniedzēji vai nav, jo īpaši attiecībā uz atbildību (piemēram, autentificēšanu) un atbildību pret maksājumu ķēdes dažādajiem dalībniekiem. Tā kā maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījumu un apstiprinājumu par naudas līdzekļu pieejamību var veikt, izmantojot esošus drošus saziņas kanālus, tehniskas procedūras un infrastruktūru attiecībā uz saziņu starp maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējiem vai starp konta informācijas pakalpojumu sniedzējiem un kontu apkalpojošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, ievērojot nepieciešamos drošības pasākumus, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vai karšu turētājiem nedrīkstētu rasties papildu izmaksas. Turklāt – neatkarīgi no tā, vai maksājumu darījums notiek interneta vidē (tirgotāja tīmekļa vietnē) vai mazumtirdzniecības telpās, – kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāparedz pienākums sniegt izdevēja pieprasītu apstiprinājumu vienīgi tad, ja kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju turēti konti minētajam apstiprinājumam ir elektroniski pieejami, vismaz tiešsaistē. Ņemot vērā elektroniskās naudas specifiskumu, minēto mehānismu nebūtu jāvar piemērot maksājumu darījumiem ar kartēm, kurās tiek glabāta elektroniskā nauda, kā definēts Direktīvā 2009/110/EK.
- (69) Pienākumam personalizētos drošības datus glabāt drošībā ir ļoti liela nozīme, lai aizsargātu maksājumu pakalpojumu lietotāja naudas līdzekļus un ierobežotu riskus, kas saistīti ar krāpšanu un neautorizētu piekļuvi maksājumu kontam. Tomēr noteikumi vai citi pienākumi, ko maksājumu pakalpojumu sniedzēji uzlikuši maksājumu pakalpojumu lietotājiem saistībā ar personalizēto drošības datu glabāšanu drošībā, nebūtu jāizstrādā tā, ka maksājumu pakalpojumu lietotāji nevar izmantot priekšrocības, ko sniedz citu maksājumu pakalpojumu sniedzēju piedāvāti pakalpojumi, tostarp maksājumu iniciēšanas pakalpojumi un konta informācijas pakalpojumi. Turklāt minētajos noteikumos nebūtu jāiekļauj nekādi noteikumi, kas apgrūtinātu jebkādā veidā izmantot tādu citu maksājumu pakalpojumu sniedzēju maksājumu pakalpojumus, kas saņēmuši atļauju vai reģistrēti, ievērojot šo direktīvu.
- (70) Lai samazinātu risku un sekas, ko rada neautorizēti vai nepareizi veikti maksājumu darījumi, maksājumu pakalpojumu lietotājam pēc iespējas drīz būtu jāinformē maksājumu pakalpojumu sniedzējs par jebkādu apstrīdējumu attiecībā uz iespējami neautorizētiem vai nepareizi veiktiem maksājumu darījumiem ar noteikumu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir izpildījis šajā direktīvā noteiktos informēšanas pienākumus. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs ievēro šo paziņošanas termiņu, maksājumu pakalpojumu lietotājam vajadzētu būt iespējai uzturēt savus prasījumus, uz kurām attiecas valsts noilguma termiņi. Šai direktīvai nebūtu jāietekmē citas savstarpējas prasības starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.
- (71) Neautorizēta maksājumu darījuma gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējam nekavējoties maksātājam būtu jāatmaksā minētā darījuma summa. Tomēr, ja pastāv lielas aizdomas par neautorizētu darījumu, kas izriet no maksājumu pakalpojumu lietotāja krāpnieciskas darbības, un ja aizdomas balstās uz objektīviem iemesliem, kuri ir paziņoti attiecīgajai valsts iestādei, maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāvar saprātīgā laikposmā veikt izmeklēšanu, pirms maksātājam tiek veikts atmaksājums. Lai maksātāju aizsargātu no nonākšanas nelabvēlīgā stāvoklī, atmaksājuma kredītešanas valūtēšanas dienai nevajadzētu būt pēc tās dienas, kad summa tikusi debetēta. Lai maksājumu pakalpojumu lietotāju mudinātu bez liekas kavēšanās ziņot maksājumu pakalpojumu sniedzējam par maksājumu instrumenta zādzību vai nozaudēšanu un tādējādi samazināt neautorizētu maksājumu darījumu risku, lietotāja atbildībai vajadzētu būt ļoti ierobežotas summas apjomā, ja vien maksājumu pakalpojumu lietotājs

nav rīkojies krāpnieciski vai pieļāvis rupju neuzmanību. Tādējādi EUR 50 šķiet piemērota summa, lai lietotājiem nodrošinātu saskaņotu augsta līmeņa aizsardzību Savienībā. Ja maksātājam nav iespējas uzzināt par maksājumu instrumenta nozaudēšanu, zādzību vai piesavināšanos, atbildībai nebūtu jāpastāv. Turklāt, tiklīdz lietotāji ir informējuši maksājumu pakalpojumu sniedzēju, ka viņu maksājumu instrumenta drošība, iespējams, ir apdraudēta, no maksājumu pakalpojuma lietotājiem nebūtu jāprasa segt jebkādus turpmākus zaudējumus, kas izriet no minētā instrumenta neatļautas lietošanas. Šai direktīvai nebūtu jāskar maksājumu pakalpojumu sniedzēju atbildību par savu produktu tehnisko drošību.

- (72) Lai izvērtētu maksājumu pakalpojumu lietotāja iespējami pieļautu neuzmanību vai rupju neuzmanību, būtu jāņem vērā visi apstākļi. Pierādījumi par iespējamu rupju neuzmanību un tās apjomu parasti būtu jāvērtē saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tomēr, lai arī neuzmanības jēdziens ietver rūpības pienākuma pārkāpumu, ar rupju neuzmanību būtu jāsaprot vairāk nekā tikai neuzmanība, proti, uzvedība, kas norāda uz ievērojamu nevērību, piemēram, turēt tuvu maksājumu instrumentam atklātā un trešām personām viegli atrodamā formā datus, kas izmantojami, lai atļautu maksājumu darījumu. Tādi līguma noteikumi par maksājumu instrumenta nodrošināšanu un izmantošanu, kuru mērķis būtu palielināt patērētāja pierādīšanas pienākumu vai samazināt izdevēja pierādīšanas pienākumu, būtu uzskatāmi par spēkā neesošiem. Turklāt konkrētās situācijās un jo īpaši, ja maksājumu instrumenta pārdošanas vietā nav klāt, piemēram, tiešsaistes maksājumos, ir lietderīgi pieprasīt maksājumu pakalpojumu sniedzējam sniegt pierādījumus par iespējamu neuzmanību, jo maksātāja iespējas to izdarīt šādos gadījumos ir ļoti ierobežotas.
- (73) Būtu jāparedz noteikumi, kas reglamentē zaudējumu sadalījumu, ja notikuši neautorizēti maksājumu darījumi. Maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kas nav patērētāji, var piemērot citus noteikumus, jo šādi lietotāji parasti var labāk izvērtēt krāpšanas risku un veikt pretpasākumus. Lai nodrošinātu augsta līmeņa patērētāju aizsardzību, maksātājam vienmēr vajadzētu būt tiesīgam pieprasīt savam kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam veikt atmaksājumu, pat ja maksājumu darījumā ir iesaistīts maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs. Tas neskar atbildības sadalījumu starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.
- (74) Maksājumu iniciēšanas pakalpojumu gadījumā maksājumu pakalpojumu lietotāju un iesaistīto maksājumu pakalpojumu sniedzēju tiesībām un pienākumiem vajadzētu būt atbilstīgiem sniegtajam pakalpojumam. Konkrētāk, ar atbildības sadali starp maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kas apkalpo kontu, un darījumā iesaistīto maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēju būtu jāliek tiem uzņemt atbildību katram par savu attiecīgo darījuma daļu, kuru tie kontrolē.
- (75) Šīs direktīvas mērķis ir palielināt patērētāju aizsardzību kartēm piesaistītu maksājumu darījumu gadījumos, kad darījumu precīza summa nav zināma, kad maksātājs dod piekrišanu maksājumu darījuma izpildei, piemēram, automātiskajās degvielas uzpildes stacijās, automašīnu nomas līgumos vai viesnīcu rezervācijās. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāvar bloķēt naudas līdzekļus maksātāja maksājumu kontā vienīgi tad, ja maksātājs ir devis piekrišanu attiecībā uz bloķējamo naudas līdzekļu precīzu summu, un šie naudas līdzekļi būtu jāatbloķē bez liekas kavēšanās pēc tam, kad ir saņemta informācija par maksājumu darījuma precīzu summu, un vēlākais uzreiz pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas.
- (76) SEPA projekta mērķis ir turpināt izstrādāt kopīgus Savienības mēroga maksājumu pakalpojumus, kas aizstātu pašreizējos iekšzemes maksājumu pakalpojumus attiecībā uz maksājumiem, kuri denominēti euro. Lai nodrošinātu pilnīgu pāreju uz Savienības mēroga kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem, ar Regulu (ES) Nr. 260/2012 nosaka tehniskās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro. Saistībā ar tiešā debeta maksājumiem minētā regula paredz, ka maksātājs sniedz piekrišanu gan maksājuma saņēmējam, gan maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam (tieši vai netieši – ar maksājuma saņēmēja starpniecību) un ka mandātu kopā ar vēlāk izdarītajiem labojumiem vai atsaukumu glabā maksājuma saņēmējs vai maksājuma saņēmēja vārdā – trešā persona. Pašreizējā un līdz šim vienīgā Eiropas mēroga tiešā debeta maksājumu shēma patērētāju maksājumiem euro, ko izstrādājusi Eiropas Maksājumu padome, balstās uz principu, ka mandātu izpildīt tiešā debeta maksājumu maksātājs sniedz maksājuma saņēmējam un to glabā maksājuma saņēmējs. Mandātu var arī glabāt trešā persona maksājuma saņēmēja vārdā. Lai nodrošinātu plašu sabiedrības atbalstu SEPA un augstu patērētāju aizsardzības līmeni vienotajā euro maksājumu telpā, spēkā esošā Eiropas mēroga tiešā debeta sistēma nodrošina beznosacījumu tiesības uz atmaksājumu par autorizētiem maksājumiem. Ņemot to vērā, šīs direktīvas mērķis ir noteikt beznosacījumu tiesības uz atmaksājumu kā vispārēju prasību visiem euro denominētiem tiešā debeta darījumiem Savienībā.

Tomēr dalībvalstīs, kuru valūta nav euro, paralēli SEPA turpina pastāvēt līdzšinējās tādu tiešā debeta maksājumu shēmas, kas nav euro. Minētās shēmas ir efektīvas un nodrošina maksātājam tādu pašu augstu aizsardzības līmeni ar citiem drošības līdzekļiem, kas ne vienmēr balstās uz beznosacījuma tiesībām uz atmaksājumu. Šādā gadījumā maksātājam vajadzētu būt aizsargātam ar vispārīgu noteikumu par atmaksājumu, ja izpildītā maksājumu darījuma summa pārsniedz paredzamo summu. Turklāt dalībvalstīm būtu jāvar paredzēt noteikumus attiecībā uz atmaksājuma tiesībām, kas ir labvēlīgākas maksātājam. Pastāv reāls pieprasījums pēc konkrētiem euro denominētiem tiešā debeta maksājumu produktiem vienotajā euro maksājumu telpā, ko apliecina tas, ka dažās dalībvalstīs joprojām pastāv konkrēti līdzšinēji maksājumu pakalpojumi euro. Būtu samērīgi atļaut, lai maksātājs un maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs pamatlīgumā vienotos, ka maksātājam nav tiesību uz atmaksājumu situācijās, kad maksātājs ir aizsargāts vai nu tādēļ, ka maksātājs dod savu piekrišanu maksājumu darījuma izpildei tieši savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, tostarp, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs darbojas maksājuma saņēmēja vārdā, vai tādēļ, ka attiecīgā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai maksājuma saņēmējs vismaz četras nedēļas pirms attiecīgās dienas maksātājam veidā, par kādu ir panākta vienošanās, ir sniedzis vai darījis pieejamu informāciju par maksājumu darījumu nākotnē. Katrā ziņā maksātājam vienmēr vajadzētu būt aizsargātam ar vispārīgu atmaksājuma noteikumu neautorizēta vai nepareizi izpildīta maksājumu darījuma gadījumā.

- (77) Lai laikus varētu veikt finanšu plānošanu un maksājumu saistību izpildi, patērētājiem un uzņēmumiem ir jābūt skaidrībai par laikposmu, kas vajadzīgs maksājuma uzdevuma izpildei. Tādēļ šajā direktīvā būtu jānosaka, kad tiesības un pienākumi stājas spēkā, proti, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņem maksājuma uzdevumu, ieskaitot arī brīdi, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir bijusi iespēja to saņemt ar maksājumu pakalpojumu līgumā noteiktā saziņas līdzekļa palīdzību, neraugoties uz jebkādu agrāku iesaisti procesā līdz maksājuma uzdevuma izveidei un nosūtīšanai, piemēram, drošības un naudas līdzekļu pieejamības pārbaudēs, informācijā par personas identitātes numura lietošanu vai maksājuma vekseļa izdošanu. Turklāt maksājuma uzdevums būtu jāsaņem, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājuma uzdevumu, ar ko konkrētā summa jādebetē no maksātāja konta. Šajā ziņā nebūtu svarīgi, kurā dienā vai brīdī maksājuma saņēmējs dod maksājumu pakalpojumu sniedzējam maksājuma uzdevumu, piemēram, kartes maksājumu vai tiešā debeta maksājuma iekasēšanai, vai kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksājuma saņēmējam attiecīgo summu priekšfinansējumu kā iespējamu kredītmaksājumu tā kontā. Lietotājiem būtu jāvar paļauties uz pilnīgi sagatavota un derīga maksājuma uzdevuma pienācīgu izpildi, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam līgumā vai noteikumos nav paredzēts iemesls izpildes atteikumam. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atsakās izpildīt maksājuma uzdevumu, atteikums un atteikuma iemesls būtu jādara zināms maksājumu pakalpojuma lietotājam, tiklīdz tas iespējams, ievērojot Savienības un valsts tiesību aktu prasības. Ja pamatlīgumā ir paredzēts, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt maksu par atteikumu, šādi maksai vajadzētu būt objektīvi pamatotai un pēc iespējas zemākai.
- (78) Ņemot vērā to, cik ātri modernās un pilnībā automatizētās maksājumu sistēmas apstrādā maksājumu darījumus, kas nozīmē to, ka pēc noteikta brīža maksājuma uzdevumus vairs nevar atsaukt bez lielām izmaksām par manuālu operāciju, ir skaidri jānosaka termiņš, līdz kuram iespējams atsaukt maksājumu. Tomēr atkarībā no maksājumu pakalpojuma un maksājuma uzdevuma veida pusēm būtu jāvar mainīt maksājuma atsaukuma termiņu. Šajā ziņā atsaukumam vajadzētu būt piemērojamam vienīgi maksājumu pakalpojumu lietotāja un maksājumu pakalpojumu sniedzēja starpā, tādējādi neskarot maksājumu darījumu neatsaucamību un galīgumu maksājumu sistēmās.
- (79) Šādi neatsaucamībai nebūtu jāietekmē maksājumu pakalpojumu sniedzēja tiesības vai pienākumi, kas paredzēti saskaņā ar dažu dalībvalstu tiesību aktiem, pamatojoties uz maksātāja pamatlīgumu vai attiecīgās valsts tiesību aktiem, normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem vai pamatnostādņēm, – atmaksāt maksātājam izpildītā maksājumu darījuma summu, ja maksātājam ir strīds ar maksājuma saņēmēju. Šāds atmaksājums būtu jāuzskata par jaunu maksājuma uzdevumu. Izņemot šos gadījumus, juridiski strīdi, kas rodas attiecībās, kuras ir maksājuma uzdevuma pamatā, būtu jārisina tikai starp maksātāju un maksājuma saņēmēju.
- (80) Attiecībā uz pilnībā integrētu tūlītēju maksājumu apstrādi un juridisko noteiktību par jebkādu pakārtotu saistību izpildi maksājumu pakalpojumu lietotāju starpā ir būtiski, lai visa summa, ko pārskaita maksātājs, tiktu kredīta maksājuma saņēmēja kontā. Attiecīgi nevienam no starpniekiem, kas iesaistīti maksājumu darījumu izpildē, nebūtu jānodrošina iespēja veikt atskaitījumus no pārskaitītās summas. Tomēr būtu jāparedz iespēja maksājuma saņēmējiem ar viņu maksājumu pakalpojumu sniedzēju noslēgt vienošanos, kas ļauj pakalpojumu sniedzējam atskaitīt sevis noteiktās maksas. Tomēr, lai maksājuma saņēmējs varētu pārliecināties, ka atbilstīgā summa ir pareizi samaksāta, pēc tam sniegtajā informācijā par maksājumu darījumu būtu jāiekļauj ne tikai pārskaitīto naudas līdzekļu pilna summa, bet arī jebkādu atskaitīto maksu apjoms.

- (81) Nelielas vērtības maksājumu instrumentiem vajadzētu būt lētai un viegli lietojamai alternatīvai lētu preču un pakalpojumu gadījumā, un tie nebūtu jāpārslogo ar pārmērīgām prasībām. Tādēļ attiecīgas informēšanas prasības un noteikumi par to izpildi būtu jāattiecinā tikai uz būtisku informāciju, ņemot vērā arī tehniskās iespējas, ko var pamatot gaidīt no instrumentiem, kuri attiecas tikai uz nelielas vērtības maksājumiem. Neraugoties uz atvieglināto režīmu, maksājumu pakalpojumu lietotāji būtu pienācīgi jāaizsargā, ņemot vērā šo maksājumu instrumentu radīto ierobežoto risku, īpaši attiecībā uz priekšapmaksas maksājumu instrumentiem.
- (82) Lai uzlabotu maksājumu efektivitāti visā Savienībā, būtu jāparedz maksimālais izpildes laiks – viena diena visiem maksātāja iniciētiem maksājuma uzdevumiem euro vai tādas dalībvalsts valūtā, kuras naudas vienība nav euro, tostarp kredīta pārvedumiem un bezkonta naudas pārvedumiem. Visiem pārējiem maksājumiem, piemēram, maksājumiem, ko iniciē maksājuma saņēmējs vai ar tā starpniecību, tostarp tiešā debeta un karšu maksājumiem, ja nav skaidras vienošanās starp maksājumu pakalpojumu sniedzēju un maksātāju par ilgāku izpildes laiku, būtu jāpiemēro tas pats vienas dienas izpildes laiks. Vajadzētu būt iespējai minētos laikposmus pagarināt par vienu darbdienu, ja maksājuma uzdevums ir iesniegts papīra formā, lai ļautu saņemt maksājumu pakalpojumus patērētājiem, kuri ir pieraduši lietot dokumentus vienīgi papīra formā. Ja tiek izmantota tiešā debeta maksājumu sistēma, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāiesniedz iekasēšanas rikožums termiņā, par kuru ir vienojušies maksājuma saņēmējs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs, tādējādi ļaujot nokārtot maksājumu dienā, par ko panākta vienošanās. Tā kā maksājumu infrastruktūras bieži ir ļoti efektīvas un lai novērstu esošās pakalpojumu kvalitātes pazemināšanos, dalībvalstīm būtu jāļauj saglabāt vai izstrādāt noteikumus, vajadzības gadījumā nosakot izpildes laiku, kas ir īsāks par vienu darbdienu.
- (83) Noteikumi par izpildi pilnā apmērā un par izpildes laiku būtu jāuzskata par labu praksi, ja viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas ārpus Savienības.
- (84) Lai stiprinātu patērētāju uzticēšanos saskaņotam maksājumu tirgum, maksājumu pakalpojumu lietotājiem ir svarīgi zināt maksājumu pakalpojumu faktiskās izmaksas un piemērojamās maksas, lai viņi varētu izdarīt savu izvēli. Tādējādi būtu jāizslēdz izmantot nepārrēdzamas cenu noteikšanas metodes, jo pastāv vispārējs uzskats, ka šo metožu rezultātā lietotājiem ir ārkārtīgi sarežģīti noteikt maksājumu pakalpojuma faktisko cenu. Jo īpaši nedrīkstētu atļaut izmantot lietotājam neizdevīgu valutēšanas dienu.
- (85) Lai nodrošinātu maksājumu sistēmas raitu un efektīvu darbību, lietotājam jāspēj paļauties uz to, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs izpildīs maksājumu darījumu pareizi un noteiktajā laikā. Parasti maksājumu pakalpojumu sniedzējs spēj izvērtēt riskus, kas saistīti ar maksājumu darījumu. Tieši maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas nodrošina maksājumu sistēmu, veic pasākumus, lai atsauktu nepareizi vai kļūdaini piešķirtus naudas līdzekļus, un vairumā gadījumu lemj par maksājumu darījuma izpildē iesaistītajiem starpniekiem. Ņemot vērā visus šos apsvērumus, ir piemēroti noteikt maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildību, izņemot ārkārtas un neparedzamus apstākļos, par tāda maksājumu darījuma izpildi, kam piekritis lietotājs, izņemot darbības un bezdarbības gadījumus, ko pieļāvis maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kuru izvēlēties vienīgi maksājuma saņēmējs. Tomēr, lai maksātājs nepaliktu neaizsargāts mazticamos apstākļos, kad nav skaidrs, vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir pienācīgi saņēmis maksājuma summu, attiecīgais pierādīšanas pienākums būtu jāuzņemas maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam. Parasti var sagaidīt, ka starpniekiestāde, parasti "neitrāla" struktūra, piemēram, centrālā banka vai tūrvērtes iestāde, kas nosūta maksājuma summu no maksājumu pakalpojuma sniedzēja, kas atbild par nosūtīšanu, tam, kurš atbild par maksājuma saņemšanu, saglabā konta datus un vajadzības gadījumā tos varēs darīt zināmus. Ja maksājuma summa ir kreditēta saņemšanā maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā, maksājuma saņēmējam nekavējoties būtu jāiesniedz prasījums savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam par summas ieskaitīšanu kontā.
- (86) Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam, proti, konta apkalpošanas maksājumu pakalpojumu sniedzējam vai – attiecīgajā gadījumā – maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējam, būtu jāuzņemas atbildība par maksājuma pareizu izpildi, tostarp jo īpaši par maksājumu darījuma pilnu summu un izpildes laiku, kā arī pilna atbildība par jebkādam kļūmēm, ko izraisījušas citas personas maksājumu sistēmas ķēdē līdz pat maksājuma saņēmēja kontam. No šīs atbildības izriet, ka maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam vajadzētu labot maksājumu darījuma izpildi vai nekavējoties atmaksāt attiecīgā darījuma summu maksātājam, ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav kreditēta vai tikai ar kavēšanos ir kreditēta pilna summa, neskarot citus iespējamus prasījumus, kas iespējami saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tā kā atbildību uzņemas maksājumu pakalpojumu sniedzējs, maksātājam vai maksājuma saņēmējam nebūtu jāuzņemas nekādas izmaksas saistībā ar nepareizo maksājumu. Ja maksājumu darījumi netiek izpildīti, tiek izpildīti kļūdaini vai ar kavēšanos, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēju veikto laboto maksājumu valutēšanas datums vienmēr atbilstu pareizas izpildes valutēšanas datumam.

- (87) Šai direktīvai būtu jāattiecas tikai uz maksājumu pakalpojumu lietotāja un maksājumu pakalpojumu sniedzēja savstarpējām līgumsaistībām un pienākumiem. Tomēr, lai kredītu pārvedumi un citi maksājumu pakalpojumi darbotos pareizi, ir vajadzīgs, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un to starpniekiem, piemēram, apstrādātājiem, būtu līgumi, kuros noteiktas to savstarpējās tiesības un pienākumi. Šo vienveidīgo līgumu būtiska daļa ir jautājumi par saistībām. Lai nodrošinātu maksājumu pakalpojumu sniedzēju un starpnieku, kuri piedalās maksājumu darījumā, uzticamību, ir jābūt juridiskai noteiktībai, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas nav atbildīgs, saņem kompensāciju par tam radītajiem zaudējumiem vai samaksātajām summām, ievērojot šīs direktīvas noteikumus par atbildību. Turpmākas tiesības un sīkāka informācija par regresa prasījumu saturu, kā arī tas, kā apstrādāt prasības pret maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai starpnieku saistībā ar kļūdaini veiktu maksājumu darījumu, būtu jānosaka līgumā.
- (88) Maksājumu pakalpojumu sniedzējam vajadzētu varēt nepārprotami norādīt vajadzīgo informāciju, lai pareizi izpildītu maksājuma uzdevumu. Tomēr, no otras puses, lai izvairītos no sadrumstalotības un neapdraudētu integrētas maksājumu sistēmas izveidi Savienībā, dalībvalstīm nedrīkstētu ļaut noteikt prasību attiecībā uz maksājumu darījumiem lietot konkrētu identifikatoru. Tomēr tam nebūtu jāliedz dalībvalstīm prasīt maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam pienācīgu rūpību un to, ka tas pārbauda, ja vien tas ir tehniski iespējams un ja nav vajadzīga manuāla iejaukšanās, unikālā identifikatora atbilstību un, ja konstatē, ka unikālais identifikators nesaskan, atteikt maksājuma uzdevumu un par to informēt maksātāju. Maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildībai būtu jāattiecas tikai uz pareizu maksājumu darījuma izpildi saskaņā ar maksājumu pakalpojumu lietotāja doto maksājuma uzdevumu. Ja maksājumu darījumā iesaistītie naudas līdzekļi nonāk pie nepareizā saņēmēja tādēļ, ka maksātājs ir norādījis nepareizu unikālo identifikatoru, maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem nebūtu jābūt atbildīgiem, taču tiem būtu jābūt pienākumam sadarboties, darot visu iespējamo, lai atgūtu naudas līdzekļus, tostarp sniegt attiecīgu informāciju.
- (89) No tā, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji sniedz maksājumu pakalpojumus, var izrietēt personas datu apstrāde. Personas datu apstrādei šīs direktīvas nolūkos piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK⁽¹⁾, valstu noteikumus, ar kuriem transponē Direktīvu 95/46/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001⁽²⁾. Jo īpaši, ja personas dati tiek apstrādāti šīs direktīvas nolūkos, būtu jāprecizē konkrēts mērķis, jāmin juridiskais pamats un jāievēro attiecīgās drošības prasības, kas minētas Direktīvā 95/46/EK, un jāievēro tādi principi kā nepieciešamība, samērīgums, mērķa ierobežojums un samērīgs datu glabāšanas termiņš. Turklāt visās datu apstrādes sistēmās, kas tiek izstrādātas un izmantotas šīs direktīvas ietvaros, būtu jāiekļauj integrēta datu aizsardzība un datu aizsardzība pēc noklusējuma.
- (90) Šajā direktīvā tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, tostarp tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību, darījumdarbības brīvību, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu. Šī direktīva jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (91) Maksājumu pakalpojumu sniedzēji ir atbildīgi par drošības pasākumiem. Minētajiem pasākumiem ir jābūt samērīgiem ar attiecīgajiem drošības riskiem. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāizveido sistēma risku mazināšanai un jāuztur efektīvas incidentu pārvaldības procedūras. Būtu jāizveido regulārs ziņošanas mehānisms, lai nodrošinātu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji regulāri kompetentajām iestādēm sniedz atjauninātu novērtējumu par saviem drošības riskiem un pasākumiem, ko tie ir veikuši šo risku novēršanai. Turklāt, lai nodrošinātu, ka tiek līdž minimumam samazināts kaitējums lietotājiem, citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vai maksājumu sistēmām (piemēram, būtiski traucējumi kādā maksājumu sistēmā), ir ļoti svarīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu pienākums par ievērojamiem drošības incidentiem bez liekas kavēšanās ziņot kompetentajām iestādēm. EBI būtu jāparedz koordinators loma.
- (92) Drošības incidentu ziņošanas pienākumiem nebūtu jāskar citi incidentu ziņošanas pienākumi, kas paredzēti citos Savienības tiesību aktos, un jebkuras šajā direktīvā paredzētās prasības būtu jāsašķir ar ziņošanas pienākumiem, kuri noteikti ar citiem Savienības tiesību aktiem, un tām vajadzētu būt samērīgām ar minētajiem pienākumiem.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

- (93) Jāizstrādā skaidrs tiesiskais regulējums, ar ko nosaka nosacījumus, saskaņā ar kuriem maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēji un konta informācijas pakalpojumu sniedzēji ar konta turētāja piekrišanu var sniegt savus pakalpojumus, kad kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs minēto pakalpojumu veidu sniegšanai neprasa izmantot īpašu, uz tiešu vai netiešu piekļuvi balstītu darījumdarbības modeli. Maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējiem un konta informācijas pakalpojumu sniedzējiem, no vienas puses, un kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, no otras puses, būtu jāievēro nepieciešamās datu aizsardzības un drošības prasības, kas noteiktas vai minētas šajā direktīvā vai iekļautas regulatīvajos tehniskajos standartos. Minētajiem regulatīvajiem tehniskajiem standartiem vajadzētu būt savietojamam ar dažādajiem pieejamajiem tehnoloģiskiem risinājumiem. Lai nodrošinātu drošu saziņu starp attiecīgajiem dalībniekiem saistībā ar minētajiem pakalpojumiem, EBI būtu arī jāprecizē vienotu un atklātu saziņas standartu prasības, kas jāsteno visiem kontu apkalpojošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kuri ļauj sniegt maksājumu pakalpojumus tiešsaistē. Tas nozīmē, ka ar minētajiem atklātajiem standartiem būtu jānodrošina dažādo tehnoloģisko saziņas risinājumu sadarbība. Ar minētajiem vienotajiem un atklātajiem standartiem būtu jānodrošina arī, lai kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs būtu informēts par to, ka pie viņa vēršas maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs vai konta informācijas pakalpojumu sniedzējs, nevis pats klients. Standartiem būtu jānodrošina arī, lai maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēji un konta informācijas pakalpojumu sniedzēji sazinātos ar kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju un iesaistītajiem klientiem drošā veidā. Izstrādājot minētās prasības, EBI īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai piemērojamie standarti ļauj dažādu maksājumu pakalpojumu veikšanai izmantot jebkura veida izplatītās ierīces (tādas kā dators, planšetdators un mobilais telefons).
- (94) Izstrādājot regulatīvos tehniskos standartus par autentificēšanu un saziņu, EBI sistemātiski būtu jāizvērtē un jāņem vērā privātuma aspekts, lai apzinātu riskus, kas saistīti ar katru no pieejamām tehniskām iespējām, un to, kādus aizsarglīdzekļus varētu ieviest, lai apdraudējumu datu aizsardzībai samazinātu līdz minimālam līmenim.
- (95) Ļoti nozīmīga ir elektronisko maksājumu drošība, lai garantētu lietotāju aizsardzību un stabilas vides attīstību e-komercijai. Visi maksājumu pakalpojumi, kas tiek piedāvāti elektroniski, būtu jāveic drošā veidā, pielietojot tehnoloģijas, ar kurām var garantēt drošu lietotāja autentificēšanu un, cik iespējams, maksimāli samazināt krāpšanas risku. Nešķiet pamatoti garantēt tādu pašu aizsardzības līmeni attiecībā uz to maksājumu darījumu aizsardzību, kurus iniciē un izpilda saskaņā ar citu kārtību, kas nav elektronisko platformu vai ierīču izmantošana, piemēram, uz papīra formātu balstīti maksājumu darījumi, tirdzniecība pa pastu vai pasūtījumi pa telefonu. Stabils interneta un mobilo maksājumu pieaugums būtu jāpavada vispārējai drošības pasākumu pastiprināšanai. Maksājumu pakalpojumus, kurus piedāvā ar interneta starpniecību vai izmantojot citus distances sakaru kanālus un kuru darbība nav atkarīga no tā, kur fiziski atrodas ierīce, kas izmantota maksājumu darījumu iniciēšanai, vai izmantotais maksājumu instruments, tāpēc būtu jāietilpst darījumu autentificēšanai, izmantojot dinamiskos kodus, lai lietotājs jebkurā brīdī būtu informēts par sevis autorizētā darījuma apjomu un maksājuma saņēmēju.
- (96) Drošības pasākumiem būtu jāatbilst ar maksājumu pakalpojumu saistītā riska līmenim. Lai ļautu izstrādāt lietotājdraudzīgus un pieejamus maksāšanas līdzekļus zema riska maksājumiem, piemēram, nelielas vērtības bezkontakta maksājumiem tirdzniecības vietā ar mobilo tālruni vai bez tā, regulatīvajos tehniskajos standartos būtu jāprecizē izņēmumi attiecībā uz drošības prasību piemērošanu. Lai mazinātu riskus, kas saistīti ar personas datu izmānīšanu un citām krāpnieciskām darbībām, ir jānodrošina personalizētu drošības datu droša izmantošana. Šajā ziņā lietotājam būtu jāvar paļauties uz tādu pasākumu pieņemšanu, kas aizsargā personalizētu drošības datu konfidencialitāti un integritāti. Minētie pasākumi parasti ietver šifrēšanas sistēmas, kas balstās uz maksātāja personīgajām ierīcēm – ieskaitot karšu lasītājus vai mobilo tālruņus, vai kuras maksātājam nodrošina kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs, izmantojot citus kanālus, piemēram, SMS vai e-pastus. Pasākumi, kas parasti ietver šifrēšanas sistēmas, kuras var dot autentificēšanas kodus, piemēram, vienreizējas paroles, var pastiprināt maksājumu darījumu drošību. Tas, ka maksājumu pakalpojumu lietotāji izmanto šādus autentificēšanas kodus, būtu uzskatāms par saderīgu ar tiem noteiktajiem pienākumiem attiecībā uz maksājumu instrumentiem un personalizētajiem drošības datiem arī tad, ja ir iesaistīti maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēji vai konta informācijas pakalpojumu sniedzēji.
- (97) Dalībvalstīm būtu jānosaka, vai tās kompetentās iestādes, kas ir izraudzītas, lai maksājumu iestādēm izsniegtu atļauju, varētu būt kompetentās iestādes arī attiecībā uz strīdu alternatīvas izšķiršanas (SAI) procedūrām.
- (98) Neskarot klientu tiesības vērsties tiesā, dalībvalstīm būtu jānodrošina viegli pieejama, atbilstīga, neatkarīga, objektīva, pārredzama un efektīva maksājumu pakalpojumu sniedzēju un maksājumu pakalpojumu lietotāju SAI procedūra, kas izriet no šajā direktīvā paredzētajām tiesībām un pienākumiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā

(EK) Nr. 593/2008 ⁽¹⁾ ir noteikts, ka patērētāja aizsardzība, kas noteikta saistošos tās valsts tiesību aktu noteikumos, kurā ir patērētāja parastā dzīvesvieta, netiek mazināta ar līguma noteikumiem par līgumam piemērojamām tiesībām. Lai izveidotu efektīvu un lietderīgu strīdu izšķiršanas procedūru, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji ieviestu efektīvu sūdzību izskatīšanas procedūru, kuru to maksājumu pakalpojumu lietotāji var izmantot, pirms strīds tiek nodots izšķiršanai SAI procedūrā vai tiesā. Sūdzību izskatīšanas procedūrā būtu jāiekļauj īsi un skaidri noteikti termiņi, kuros maksājumu pakalpojumu sniedzējam uz sūdzību būtu jāatbild. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai SAI vienībām būtu pietiekamas spējas atbilstošā un efektīvā veidā iesaistīties pārrobežu sadarbībā attiecībā uz strīdiem saistībā ar tiesībām un pienākumiem, ievērojot šo direktīvu.

- (99) Ir jānodrošina, lai tiktu efektīvi piemēroti valstu tiesību aktu noteikumi, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu. Tādēļ būtu jāizstrādā attiecīgas procedūras, ar kuru palīdzību būs iespējams izskatīt sūdzības pret maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas nepilda šos noteikumus, un vajadzības gadījumā nodrošināt, lai tiek noteikti efektīvi, samērīgi un preventīvi sodi. Lai nodrošinātu efektīvu atbilstību šai direktīvai, dalībvalstīm būtu jāizraugās kompetentās iestādes, kas atbilst Regulā (ES) Nr. 1093/2010 paredzētajiem nosacījumiem un darbojas neatkarīgi no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Pārredzamības nolūkos dalībvalstīm būtu jāpaziņo Komisijai, kuras iestādes ir izraudzītas, un jāsniedz to pienākumu apraksts, ievērojot šo direktīvu.
- (100) Neskarot tiesības vērsties tiesā nolūkā nodrošināt atbilstību šai direktīvai, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai arī kompetentajām iestādēm tiktu piešķirtas vajadzīgās pilnvaras, tostarp pilnvaras uzlikt sodus, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepilda šajā direktīvā paredzētās tiesības un pienākumus, jo īpaši, ja pastāv atkārtota pārkāpuma risks vai bažas par patērētāju kopīgajām interesēm.
- (101) Ir svarīgi, lai patērētāji tiktu skaidri un saprotami informēti par viņu tiesībām un pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu. Tādēļ Komisijai par minētajām tiesībām un pienākumiem būtu jā sagatavo brošūra.
- (102) Šī direktīva neskar valstu tiesību aktu noteikumus par sekām attiecībā uz atbildību par neprecizitātēm izraksta formulējumā vai nosūtīšanā.
- (103) Šai direktīvai nebūtu jāskar noteikumi attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem piemērojamo PVN režīmu Padomes Direktīvā 2006/112/EK ⁽²⁾.
- (104) Ja šī direktīva atsaucas uz summām euro, minētās summas būtu jāsaprot kā ekvivalenta summa valsts valūtā dalībvalstīs, kuru valūta nav euro.
- (105) Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi izstrādāt pārejas noteikumus, kas ļautu personām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko transponēta Direktīva 2007/64/EK, pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās ir sākušas darbību kā maksājumu iestādes, attiecīgajā dalībvalstī noteiktu laiku turpināt šo darbību.
- (106) Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz to, lai pielāgotu atsauci uz lēmumu 2003/361/EK, ja šis ieteikums tiek grozīts, un lai atjauninātu maksājumu pakalpojumu sniedzēja izpildīto maksājumu darījumu vidējo apjomu, ko izmanto par robežvērtību dalībvalstīm, kuras izmanto iespēju atbrīvot no autorizēšanas prasībām (kādas to daļas) mazas maksājumu iestādes, lai ņemtu vērā inflāciju. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (ROMA I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

- (107) Lai nodrošinātu šīs direktīvas saskaņotu piemērošanu, Komisijai būtu jāvar paļauties uz EBI speciālajām zināšanām un atbalstu, kurai būtu jādod uzdevums izstrādāt pamatnostādnes un regulatīvu tehnisko standartu projektu par maksājumu pakalpojumu drošības aspektiem, jo īpaši attiecībā uz drošu klienta autentificēšanu, kā arī par dalībvalstu sadarbību saistībā ar atļauju saņēmēju maksājumu iestāžu pakalpojumu sniegšanu un uzņēmējdarbības veikšanu citās dalībvalstīs. Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt šos regulatīvo tehnisko standartu projektus. Šie īpašie uzdevumi pilnībā saskan ar EBI lomu un pienākumiem, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 1093/2010.
- (108) EBI, kad tā izstrādā pamatnostādnes, regulatīvo tehnisko standartu projektu un īstenošanas tehnisko standartu projektu, ievērojot šo direktīvu un saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, būtu jānodrošina, lai tā apspriestos ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp maksājumu pakalpojumu tirgū, atspoguļojot visas iesaistīto intereses. Ja ir vajadzīgs pareizs viedokļu līdzsvars, EBI būtu jāpieliek īpaši centieni uzzināt attiecīgo nebanku sektora dalībnieku viedokļus.
- (109) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, iekšējā maksājumu pakalpojumu tirgus turpmāku integrāciju – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo ir jāsaņem liels daudzums atšķirīgu noteikumu, kas šobrīd pastāv daudzu dalībvalstu tiesību sistēmās, bet to mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (110) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽¹⁾ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos ziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas sadaļām un attiecīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (111) Ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu, un tas ir sniedzis atzinumu 2013. gada 5. decembrī⁽²⁾.
- (112) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regula (ES) Nr. 1093/2010.
- (113) Ņemot vērā Direktīvā 2007/64/EK veicamo izmaiņu daudzumu, ir lietderīgi to atcelt un aizstāt,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis izšķir šādas maksājumu pakalpojumu sniedzēju kategorijas:

⁽¹⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

⁽²⁾ OV C 38, 8.2.2014., 14. lpp.

- a) kredītiestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, tostarp to filiāles kā definēts minētās regulas 4. panta 1. punkta 17. apakšpunktā, ja šādas filiāles atrodas Savienībā – neatkarīgi no tā, vai minēto filiāļu galvenie biroji atrodas Savienībā vai saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 47. pantu un valsts tiesību aktiem – ārpus Savienības;
- b) elektroniskās naudas iestādes, kā definēts Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 1. punktā, tostarp saskaņā ar minētās direktīvas 8. pantu un valsts tiesību aktiem, minēto iestāžu filiāles, ja šādas filiāles atrodas Savienībā un to galvenie biroji atrodas ārpus Savienības, un vienīgi tiktāl, ciktāl minēto filiāļu sniegtie maksājumu pakalpojumi ir saistīti ar elektroniskās naudas emitēšanu;
- c) pasta žiro norēķinu iestādes, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesīgas sniegt maksājumu pakalpojumus;
- d) maksājumu iestādes;
- e) ECB un valstu centrālās bankas, kad tās nerīkojas kā monetāras vai citas valsts iestādes;
- f) dalībvalstis vai to reģionālās vai vietējās iestādes, kad tās nerīkojas kā valsts iestādes.

2. Šajā direktīvā paredzēti arī noteikumi par:

- a) nosacījumu pārredzamību un informēšanas prasībām attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem; kā arī
- b) maksājumu pakalpojumu lietotāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju attiecīgās tiesības un pienākumi saistībā ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu kā pastāvīgu nodarbošanos vai darījumdarbību.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro Savienībā sniegtiem maksājumu pakalpojumiem.
2. III un IV sadaļu piemēro maksājumu darījumiem dalībvalsts valūtā, ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai maksājumu darījumā iesaistītais vienīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Savienībā.
3. III sadaļu, izņemot 45. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 52. panta 2. punkta e) apakšpunktu un 56. panta a) punktu, un IV sadaļu, izņemot 81.–86. pantu, attiecībā uz tām maksājumu darījumu daļām, kas tiek veiktas Savienībā, piemēro arī maksājumu darījumiem valūtā, kas nav kādas dalībvalsts valūta, ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai maksājumu darījumā iesaistītais vienīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas Savienībā.
4. III sadaļu, izņemot 45. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 52. panta 2. punkta e) apakšpunktu, 52. panta 5. punkta g) apakšpunktu un 56. panta a) punktu, un IV sadaļu, izņemot 62. panta 2. un 4. punktu, 76., 77., 81. pantu, 83. panta 1. punktu, 89. pantu un 92. pantu, attiecībā uz tām maksājumu darījumu daļām, kas tiek veiktas Savienībā, piemēro arī tiem maksājumu darījumiem jebkurā valūtā, kuros tikai viens no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem atrodas Savienībā.
5. Dalībvalstis var daļēji vai vispār atbrīvot no šīs direktīvas noteikumu piemērošanas iestādes, kas minētas Direktīvas 2013/36/ES 2. panta 5. punkta 4. līdz 23. apakšpunktā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenčuālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

3. pants

Izslēgšana

Šo direktīvu nepiemēro:

- a) maksājumu darījumiem, ko izdara tikai skaidrā naudā tieši no maksātāja maksājumu saņēmējam bez jebkādiem starpniekiem;
- b) maksājumu darījumiem starp maksātāju un maksājuma saņēmēju, ko izdara ar tirdzniecības pārstāvja starpniecību, kurš ar vienošanos ir pilnvarots risināt sarunas vai veikt preču vai pakalpojumu pārdošanu vai pirkšanu tikai maksātāja vai tikai maksājuma saņēmēja vārdā;
- c) profesionālām darbībām banknošu un monētu fiziskai transportēšanai, tostarp to iekasēšanai, apstrādei un piegādei;
- d) bezpeļņas darbības vai labdarības nolūkos veiktiem maksājumu darījumiem, kas ietver skaidras naudas iekasēšanu un piegādi un ko neveic kā profesionālu darbību;
- e) pakalpojumiem, kuros maksājumu saņēmējs skaidru naudu kā daļu no maksājumu darījuma nodod maksātājam pēc tam, kad maksājumu pakalpojumu lietotājs tieši pirms maksājumu darījuma izpildes to tiešā veidā ir pieprasījis kā maksu par preču vai pakalpojumu iegādi;
- f) valūtas maiņas darbībām ar skaidru naudu, ja naudas līdzekļi nav noguldīti maksājumu kontā;
- g) maksājumu darījumiem, kas pamatojas uz kādu no turpmāk minētajiem dokumentiem, kuri izrakstīti maksājumu pakalpojumu sniedzējam, lai nodotu naudas līdzekļus maksājumu saņēmēja rīcībā:
 - i) čeki (papīra formā), ko reglamentē 1931. gada 19. marta Ženēvas Konvencija par vienotiem tiesību aktiem attiecībā uz čekiem;
 - ii) čeki (papīra formā), kas ir līdzīgi i) apakšpunktā minētajiem čekiem un ko reglamentē to dalībvalstu tiesību akti, kuras nav dalībnieces 1931. gada 19. marta Ženēvas Konvencijā par vienotiem tiesību aktiem attiecībā uz čekiem;
 - iii) maksājumu čeki (papīra formā) saskaņā ar 1930. gada 7. jūnija Ženēvas Konvenciju, kurā attiecībā uz vekseliem un parādzīmēm paredzēts vienots regulējums;
 - iv) parādzīmes (papīra formā), kas ir līdzīgas iii) apakšpunktā minētajiem čekiem un ko reglamentē to dalībvalstu tiesību akti, kuras nav puses 1930. gada 7. jūnija Ženēvas Konvencijā, kurā attiecībā uz vekseliem un parādzīmēm paredzēts vienots regulējums;
 - v) kuponi (papīra formā);
 - vi) ceļojumu čeki (papīra formā);
 - vii) Pasaules Pasta savienības noteiktie pasta pārvedumi (papīra formā);
- h) maksājumu darījumiem, ko veic maksājumu vai vērtspapīru norēķinu sistēmā starp norēķinu iestādēm, galvenajiem darījumu partneriem, tūrvērtes iestādēm un/vai centrālajām bankām un citiem sistēmas dalībniekiem, un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, neskarot 35. pantu;

- i) maksājumu darījumiem saistībā ar vērtspapīru aktīvu apkalpošanu, ietverot dividendes, ieņēmumus vai citu sadali, vai izpirkšanu vai pārdošanu, ko veic h) apakšpunktā minētās personas vai ieguldījumu brokeru sabiedrības, kredītiestādes, kolektīvu ieguldījumu uzņēmumi vai aktīvu pārvaldīšanas uzņēmumi, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, vai citas vienības, kurām atļauts turēt finanšu instrumentus;
- j) tehnisko pakalpojumu sniedzēju sniegtajiem pakalpojumiem, kas atbalsta maksājumu pakalpojumu sniegšanu, ja to īpašumā nevienu brīdi nenonāk pārskaitāmie naudas līdzekļi, tostarp datu apstrādei un uzglabāšanai, uzticēšanās un privātuma aizsardzības pakalpojumiem, datu un subjektu autentificēšanai, informācijas tehnoloģiju (IT) un komunikāciju tīklu nodrošināšanai, termināļu un maksājumu pakalpojumiem izmantojamo ierīču nodrošināšanai un uzturēšanai, izņemot maksājumu iniciēšanas pakalpojumus un konta informācijas pakalpojumus;
- k) pakalpojumiem, kas balstās uz konkrētiem maksājumu instrumentiem, kurus var izmantot tikai ierobežotā veidā un kuri atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
- i) instrumenti, ar kuru palīdzību turētājs var iegādāties preces vai pakalpojumus vienīgi izdevēja telpās vai pakalpojumu sniedzēju ierobežotā tīklā saskaņā ar tiešu komerciālu vienošanos ar profesionālu izdevēju;
 - ii) instrumenti, kurus var izmantot vienīgi ļoti ierobežota preču vai pakalpojumu klāsta iegādei;
 - iii) instrumenti, kas derīgi tikai vienā dalībvalstī un ko nodrošina, ja to lūdz uzņēmums vai publiskā sektora struktūra, un ko reglamentē valsts vai reģionāla valsts iestāde konkrētiem sociāliem vai nodokļu mērķiem, lai iegādātos konkrētas preces vai pakalpojumus no piegādātājiem, kam ir komerciāla vienošanās ar izdevēju;
- l) maksājumu darījumiem, ko elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu sniedzējs tīkla vai pakalpojuma abonentam sniedz papildus elektronisko komunikāciju pakalpojumiem:
- i) digitālā saturs un balss pakalpojumu iegādei neatkarīgi no ierīces, ko izmanto digitālā saturs iegādei vai patēriņam, un par kuriem samaksa tiek iekļauta attiecīgajā rēķinā; vai
 - ii) maksājumu darījumiem labdarības nolūkos un biļešu iegādei, kurus īsteno, izmantojot elektronisku ierīci vai no tās, un par kuriem samaksa tiek iekļauta attiecīgajā rēķinā;
- ar noteikumu, ka viena i) un ii) apakšpunktā minētā maksājumu darījuma vērtība nepārsniedz EUR 50 un:
- viena abonenta maksājumu darījumu kopējā vērtība individuālam abonentam nepārsniedz EUR 300 mēnesī, vai
 - ja abonents savā kontā, kas tam ir pie elektronisko komunikāciju tīkla vai pakalpojumu sniedzēja, veic iepriekšēju finansēšanu, maksājumu darījumu kopējā vērtība mēnesī nepārsniedz EUR 300;
- m) maksājumu darījumiem, ko veic starp maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, to pārstāvjiem vai filiālēm pašu vajadzībām;
- n) maksājumu darījumiem un saistītiem pakalpojumiem, ko veic starp mātesuzņēmumu un tā meitasuzņēmumu vai starp vienu no tā paša mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem, neiesaistot tādus maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpniekus, kuri nepieder pie tās pašas uzņēmumu grupas;
- o) skaidras naudas izņemšanas pakalpojumiem, ko, izmantojot bankomātus, piedāvā pakalpojumu sniedzēji, rīkojoties viena vai vairāku karšu izdevēju vārdā, kuri nav puse pamatlīgumā ar klientu, kas izņem skaidru naudu no maksājuma konta, ar nosacījumu, ka šie pakalpojumu sniedzēji neveic citus I pielikumā minētos maksājumu pakalpojumus. Tomēr klients būtu jāinformē par jebkādam naudas izņemšanas maksām, kas minētas 45., 48., 49. un 59. pantā, pirms tiek veikta naudas izņemšana, kā arī skaidras naudas saņemšanas brīdī naudas izņemšanas darījuma beigās.

4. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "piederības dalībvalsts" ir:
 - a) dalībvalsts, kurā atrodas maksājumu pakalpojumu sniedzēja juridiskā adrese; vai
 - b) ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem nav juridiskās adreses, – dalībvalsts, kurā atrodas tā galvenais birojs;
- 2) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kura nav piederības dalībvalsts un kurā maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pārstāvis vai filiāle, vai kurā tas sniedz maksājumu pakalpojumus;
- 3) "maksājumu pakalpojums" ir kāds no I pielikumā izklāstītajiem darījumdarbības veidiem;
- 4) "maksājumu iestāde" ir juridiska persona, kurai saskaņā ar 11. pantu piešķirta atļauja sniegt un izpildīt maksājumu pakalpojumus visā Savienībā;
- 5) "maksājumu darījums" ir maksātāja vai maksātāja vārdā iniciēta vai maksājuma saņēmēja iniciēta naudas līdzekļu nodošanas, pārskaitīšanas vai izņemšanas darbība neatkarīgi no maksātāja un maksājuma saņēmēja attiecību pamatā esošajiem pienākumiem;
- 6) "attālināts maksājumu darījums" ir maksājumu darījums, kas iniciēts ar interneta starpniecību vai ar ierīci, ko var izmantot distances saziņai;
- 7) "maksājumu sistēma" ir naudas līdzekļu pārskaitīšanas sistēma, kurā ir oficiālas un standartizētas procedūras un kopīgi noteikumi attiecībā uz maksājumu darījumu apstrādi, tūrvērti un/vai norēķināšanos;
- 8) "maksātājs" ir tāda fiziska vai juridiska persona, kura ir maksājumu konta turētāja un kura atļauj veikt maksājuma uzdevumu no šā maksājumu konta, vai gadījumā, ja maksājumu konta nav, fiziska vai juridiska persona, kas dod maksājuma uzdevumu;
- 9) "maksājuma saņēmējs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir maksājumu darījuma naudas līdzekļu iecerētais saņēmējs;
- 10) "maksājumu pakalpojumu lietotājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto maksājumu pakalpojumu kā maksātājs, maksājuma saņēmējs vai kā abi;
- 11) "maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir 1. panta 1. punktā minētā struktūra vai fiziska vai juridiska persona, kura izmanto atbrīvojumu atbilstīgi 32. vai 33. pantam;
- 12) "maksājumu konts" ir tāds konts uz viena vai vairāku maksājumu pakalpojumu lietotāju vārda, ko izmanto maksājumu darījumu izpildei;
- 13) "maksājuma uzdevums" ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja rīkojums savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ar kuru pieprasa izpildīt maksājumu darījumu;
- 14) "maksājumu instruments" ir jebkāda personalizēta ierīce un/vai procedūru kopums, par ko maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir vienojušies un ko izmanto, lai iniciētu maksājuma uzdevumu;

- 15) "maksājumu iniciēšanas pakalpojums" ir pakalpojums, ar ko iniciē maksājuma uzdevumu pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja pieprasījuma attiecībā uz maksājumu kontu, kuru tur cits maksājumu pakalpojumu sniedzējs;
- 16) "konta informācijas pakalpojums" ir tiešsaistes pakalpojums, ar ko sniedz konsolidētu informāciju par vienu vai vairākiem maksājumu kontiem, kas atrodas maksājumu pakalpojumu lietotāja turējumā vai nu pie cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja, vai pie vairāk nekā viena maksājumu pakalpojumu sniedzēja;
- 17) "kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs" ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas nodrošina un uztur maksātāja maksājumu kontu;
- 18) "maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs" ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas veic I pielikuma 7. punktā minēto darījumdarbību;
- 19) "konta informācijas pakalpojumu sniedzējs" ir maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas veic I pielikuma 8. punktā minēto darījumdarbību;
- 20) "patērētājs" ir fiziska persona, kas maksājumu pakalpojumu līgumos, uz kuriem attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar tās komercdarbību, darījumdarbību vai profesiju;
- 21) "pamatlīgums" ir maksājumu pakalpojumu līgums, ar kuru reglamentē atsevišķu un secīgu maksājumu darījumu izpildi nākotnē un kurā var būt iekļautas saistības un nosacījumi maksājumu konta izveidei;
- 22) "bezkonta naudas pārvedums" ir tāds maksājumu pakalpojums, ar kuru naudas līdzekļus saņem no maksātāja, neizveidojot maksājumu kontu maksātāja vai maksājuma saņēmēja vārdā, un tā vienīgais mērķis ir pārskaitīt atbilstīgu summu maksājuma saņēmējam vai citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas rīkojas maksājuma saņēmēja vārdā, un/vai šādus naudas līdzekļus saņem maksājuma saņēmēja vārdā un dara pieejamus maksājuma saņēmējam;
- 23) "tiešā debeta maksājums" ir maksājumu pakalpojums maksātāja maksājumu konta debetēšanai, ja maksājumu darījumu iniciē maksājumu saņēmējs, pamatojoties uz maksātāja piekrišanu maksājumu saņēmējam, maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam vai maksātāja paša maksājumu pakalpojumu sniedzējam;
- 24) "kredīta pārvedums" ir maksājumu pakalpojums maksājuma saņēmēja maksājumu konta kreditēšanai ar tādu maksājumu darījumu vai virkni maksājumu darījumu no maksātāja maksājumu konta, kuru, pamatojoties uz maksātāja sniegtu rīkojumu, veic tas maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš ir maksātāja maksājumu konta turētājs;
- 25) "naudas līdzekļi" ir banknotes un monētas, bezskaidra nauda vai elektroniskā nauda, kā definēts Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 2. punktā;
- 26) "valutēšanas diena" ir atskaites brīdis, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmanto, lai aprēķinātu procentus par naudas līdzekļiem, kas debetēti no maksājumu konta vai kreditēti tajā;
- 27) "atsauces valūtas maiņas kurss" ir valūtas maiņas kurss, ko izmanto par pamatu, lai aprēķinātu jebkādu valūtas maiņu, un ko dara pieejamu maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai ko iegūst no publiski pieejama avota;
- 28) "atsauces procentu likme" ir procentu likme, ko izmanto par pamatu, lai aprēķinātu jebkādas piemērojamos procentus, un ko iegūst no publiski pieejama avota, kuru abas maksājumu pakalpojumu līguma puses var pārbaudīt;
- 29) "autentificēšana" ir procedūra, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējam dod iespēju pārbaudīt maksājumu pakalpojumu lietotāja identitāti vai konkrēta maksājumu instrumenta izmantošanas pamatojumu, tostarp lietotāja personalizēto drošības datu pielietojumu;

- 30) “droša lietotāju autentificēšana” ir autentificēšana, izmantojot divus vai vairākus elementus, ko klasificē kā zināšanas (to, ko zina tikai lietotājs), valdījumu (to, kas ir tikai lietotāja valdījumā) un neatņemamas īpašības (lietotājam raksturīgas īpašības) un kas ir savstarpēji neatkarīgi, proti, neatbilstība vienam kritērijam neapdraud pārējo elementu uzticamību, un kas ir izstrādāti tā, lai nodrošinātu autentificēšanas datu konfidencialitātes aizsardzību;
- 31) “personalizēti drošības dati” ir personalizēti elementi, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam autentificēšanas nolūkā;
- 32) “sensitīvi maksājumu dati” ir dati, tostarp personalizēti drošības dati, ko var izmantot krāpnieciskā nolūkā. Maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēju un konta informācijas pakalpojumu sniedzēju darbībām konta īpašnieka vārds/uzvārds un konta numurs nav sensitīvi maksājumu dati;
- 33) “unikāls identifikators” ir burtu, ciparu vai simbolu kombinācija, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs noteicis maksājumu pakalpojumu lietotājam un kas maksājumu pakalpojumu lietotājam jānorāda, lai nepārprotami identificētu citu maksājumu darījumā iesaistīto maksājumu pakalpojumu lietotāju un/vai šā otra maksājumu pakalpojuma lietotāja maksājumu kontu;
- 34) “distances saziņas līdzekļi” ir metode, ko bez maksājumu pakalpojumu sniedzēja un maksājumu pakalpojumu lietotāja vienlaicīgas fiziskās klātbūtnes var izmantot maksājumu pakalpojumu līguma slēgšanai;
- 35) “pastāvīgs informācijas nesējs” ir instruments, kurš dod iespēju maksājumu pakalpojumu lietotājam uzglabāt informāciju, kas adresēta šim maksājumu pakalpojumu lietotājam personīgi, tā, lai tā būtu pieejama turpmākai atsaucēi informēšanas nolūkam atbilstīgu laikposmu un ļautu neizmainītā veidā atveidot uzglabāto informāciju;
- 36) “mikrouzņēmums” ir uzņēmums, kas brīdī, kad noslēdz maksājumu pakalpojumu līgumu, ir uzņēmums, kā definēts Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma 1. pantā un 2. panta 1. un 3. punktā;
- 37) “darbdiena” ir diena, kurā maksātāja attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai maksājumu saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas iesaistīts maksājumu darījuma izpildē, ir atvērts darījumdarbībai, kas nepieciešama maksājumu darījuma izpildei;
- 38) “pārstāvis” ir fiziska vai juridiska persona, kas maksājumu pakalpojumu sniegšanā rīkojas maksājumu iestādes vārdā;
- 39) “filiāle” ir tāda darījumdarbības vieta, kura nav maksājumu iestādes galvenais birojs un kura nav tiesību subjekts, un kura tieši veic dažus vai visus darījumus, kas ir raksturīgi maksājumu iestādes darījumdarbībai; visas darījumdarbības vietas, ko vienā dalībvalstī izveidojusi maksājumu iestāde, kuras galvenais birojs ir citā dalībvalstī, uzskata par vienu filiāli;
- 40) “grupa” ir tādu uzņēmumu grupa, kurus savstarpēji saista Direktīvas 2013/34/ES 22. panta 1., 2. vai 7. punktā minētās attiecības, vai tādu uzņēmumu grupa, kuri definēti Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 241/2014 ⁽¹⁾ 4., 5., 6. un 7. pantā un kurus savstarpēji saista attiecības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. panta 1. punktā vai 113. panta 6. vai 7. punktā;
- 41) “elektronisko komunikāciju tīkls” ir tīkls, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/21/EK ⁽²⁾ 2. panta a) punktā;
- 42) “elektronisko komunikāciju pakalpojums” ir pakalpojums, kā definēts Direktīvas 2002/21/EK 2. panta c) punktā;

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 241/2014 (2014. gada 7. janvāris), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 papildina saistībā ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kas attiecas uz iestāžu pašu kapitāla prasībām (OV L 74, 14.3.2014., 8. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.).

- 43) "digitālais saturs" ir preces vai pakalpojumi, kurus rada un piegādā digitālā formātā, kura izmantošana vai patēriņš ir iespējams vienīgi ar kādu tehnisku ierīci, un kurš nekādā veidā neietver fizisku preču un pakalpojumu izmantošanu vai patēriņu;
- 44) "maksājumu darījumu pieņemšana" ir maksājumu pakalpojums, ko sniedz maksājumu pakalpojumu sniedzējs, līgumiski vienojoties ar maksājuma saņēmēju par to, ka tas pieņems un apstrādās maksājumu darījumus, kuru rezultātā naudas līdzekļi tiek pārskaitīti maksājuma saņēmējam;
- 45) "maksājumu instrumentu izdošana" ir maksājumu pakalpojums, ko sniedz maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš ir noslēdzis līgumisku vienošanos nodrošināt maksātājam maksājumu instrumentu, ar ko iniciēt un apstrādāt maksātāja maksājumu darījumus;
- 46) "pašu kapitāls" ir kapitāls, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 118. apakšpunktā, kad vismaz 75 % no pirmā līmeņa kapitāla ir pirmā līmeņa pamata kapitāls, kā minēts minētās regulas 50. pantā, un otrā līmeņa kapitāls ir vienāds ar vienu trešdaļu no pirmā līmeņa kapitāla vai mazāks par to;
- 47) "maksājumu zīmols" ir jebkurš materiāls vai digitāls nosaukums, jēdziens, zīme, simbols vai to kombinācija, kas ļauj noteikt, ar kuras maksājumu karšu shēmas palīdzību tiek veikti kartēm piesaistīti maksājumu darījumi;
- 48) "maksājumu zīmolu koplietošana" ir divu vai vairāku maksājumu zīmolu vai viena maksājumu zīmola maksājumu lietojumprogrammu iekļaušana vienā un tajā pašā maksājumu instrumentā.

II SADAĻA

MAKSĀJUMU PAKALPOJUMU SNIEDZĒJI

1. NODAĻA

Maksājumu iestādes

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

5. pants

Pieteikums atļaujas saņemšanai

1. Lai saņemtu atļauju kļūt par maksājumu iestādi, piederības dalībvalsts kompetentajās iestādēs iesniedz pieteikumu, tam pievienojot:
- a) darbības programmu, kurā jo īpaši norāda paredzēto maksājumu pakalpojumu veidu;
 - b) darījumdarbības plānu, ietverot provizorisku budžeta aprēķinu pirmajiem trim finanšu gadiem, kas liecina par to, ka pieteikuma iesniedzējs spēj lietot piemērotas un samērīgas sistēmas, resursus un procedūras, lai stabili darbotos;
 - c) pierādījumus tam, ka maksājumu iestādei ir 7. pantā paredzētais sākotnējais kapitāls;
 - d) attiecībā uz maksājumu iestādēm, kas minētas 10. panta 1. punktā, – to pasākumu aprakstu, kas veikti, lai aizsargātu maksājumu pakalpojumu lietotāju naudas līdzekļus saskaņā ar 10. pantu;
 - e) aprakstu par pieteikuma iesniedzēja pārvaldības pasākumiem un iekšējās kontroles mehānismiem, tostarp administratīvām, riska pārvaldības un grāmatvedības procedūrām, kas liecina par to, ka minētie pārvaldības pasākumi, kontroles mehānismi un procedūras ir samērīgas, piemērotas, pareizas un pietiekamas;
 - f) aprakstu par izstrādātajām procedūrām, lai uzraudzītu, izskatītu un turpmāk pārraudzītu drošības incidentus un klientu sūdzības, kas saistītas ar drošību, tostarp ziņošanas mehānismu par incidentiem, kurā ņemti vērā 96. pantā paredzētie maksājumu iestāžu ziņošanas pienākumi;

- g) aprakstu par izstrādātajiem procesiem, lai reģistrētu, uzraudzītu, izsekotu un ierobežotu piekļuvi sensitīviem maksājumu datiem;
- h) aprakstu par darījumdarbības nepārtrauktības kārtību, tostarp skaidri noteiktas kritiski svarīgas darbības, efektīvus ārkārtas situāciju plānus un procedūru šādu plānu regulārai atbilstības un efektivitātes pārbaudei un pārskatīšanai;
- i) aprakstu par principiem un definīcijām, kuras piemēro statistikas datu vākšanai attiecībā uz darbības rezultātiem, darījumiem un krāpšanu;
- j) drošības politikas dokumentu, tostarp detalizētu riska novērtējumu attiecībā uz maksājumu pakalpojumiem un aprakstu par drošības kontroli un riska mazināšanas pasākumiem, kas veikti, lai maksājumu pakalpojumu lietotājus pienācīgi aizsargātu pret apzinātajiem riskiem, tostarp krāpšanu un sensitīvu un personas datu nelikumīgu izmantošanu;
- k) maksājumu iestādēm, uz kurām attiecas pienākumi attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849 ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/847 ⁽²⁾ – to iekšējās kontroles mehānismu aprakstu, ko pieteikuma iesniedzējs ir ieviesis, lai ievērotu šos pienākumus;
- l) aprakstu par pieteikuma iesniedzēja organizatorisko struktūru, tostarp attiecīgā gadījumā aprakstu par to, kā paredzēts izmantot pārstāvjus un filiāles, un par veicamajām pārbaudēm no attāluma un uz vietas, ko pieteikuma iesniedzējs apņemas tajās veikt vismaz reizi gadā, kā arī aprakstu par ārpakalpojumu mehānismiem un par tā dalību valsts vai starptautiskā maksājumu sistēmā;
- m) to personu identitāti, kurām Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 36. apakšpunkta nozīmē ir tieši vai netieši iegūta būtiska līdzdalība pieteikuma iesniedzējā, kā arī to faktiskās līdzdalības apjomu un pierādījumus par to atbilstību, ņemot vērā vajadzību nodrošināt maksājumu iestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību;
- n) valdes locekļu un par maksājumu iestādes vadību atbildīgo personu identitāti un attiecīgā gadījumā to personu identitāti, kas atbildīgas par maksājumu iestādes maksājumu pakalpojumu darbību vadību, kā arī pierādījumus, ka šīm personām ir laba reputācija un ka tām ir atbilstīgas zināšanas un pieredze, lai sniegtu maksājumu pakalpojumus, kā noteikts maksājumu iestādes piederības dalībvalstī;
- o) attiecīgā gadījumā obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu identitāti, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/43/EK ⁽³⁾;
- p) datus par pieteikuma iesniedzēja juridisko statusu un statūtus;
- q) pieteikuma iesniedzēja galvenā biroja adresi.

Lai piemērotu pirmās daļas d), e), f) un l) apakšpunktu, pieteikuma iesniedzējs iesniedz aprakstu par tā ieviestajiem revīzijas pasākumiem un organizatoriskajiem pasākumiem, lai veiktu visus vajadzīgos pasākumus lietotāju interešu aizsardzībai un lai nodrošinātu nepārtrauktību un uzticamību maksājumu pakalpojumu izpildē.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/847 (2015. gada 20. maijs) par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 141, 5.6.2015., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK (OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.).

Drošības kontroles un riska mazināšanas pasākumos, kas minēti pirmās daļas j) apakšpunktā, norāda, kā tie nodrošina augstu tehniskās drošības un datu aizsardzības līmeni, tostarp attiecībā uz programmatūru un IT sistēmām, ko izmanto pieteikuma iesniedzējs vai apakšuzņēmumi, ko tas nolīdzis visām darbībām vai to daļai. Minētajos pasākumos ietver arī 95. panta 1. punktā paredzētos drošības pasākumus. Minētajos pasākumos ņem vērā arī 95. panta 3. punktā minētās EBI pamatnostādnes par drošības pasākumiem (kad tās tiks pieņemtas).

2. Dalībvalstis prasa, lai uzņēmumiem, kas iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai nolūkā sniegt maksājumu pakalpojumus, kā minēts I pielikuma 7. punktā, kā nosacījums atļaujas saņemšanai būtu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, kas attiecas uz teritoriju, kurā tie sniedz pakalpojumus, vai kāda cita salīdzināma atbildības garantija, lai nodrošinātu, ka tie var uzņemties atbildību, kā noteikts 73., 89., 90. un 92. pantā.

3. Dalībvalstis prasa, lai uzņēmumiem, kas iesniedz pieteikumu reģistrācijai nolūkā sniegt maksājumu pakalpojumus, kā minēts I pielikuma 8. punktā, kā nosacījums reģistrācijai būtu profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, kas attiecas uz teritoriju, kurā tie sniedz pakalpojumus, vai kāda cita salīdzināma garantija, ka tie attiecībā uz kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai maksājumu pakalpojuma lietotāju nes atbildību, kas rodas no neautorizētas vai krāpnieciskas piekļuves maksājumu konta informācijai vai neautorizētas vai krāpnieciskas maksājumu konta informācijas izmantošanas.

4. Līdz 2017. gada 13. janvārim EBI pēc apspriešanās ar visām ieinteresētajām personām, tostarp maksājumu pakalpojumu tirgū, atspoguļojot visas iesaistīto intereses, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod kompetentajām iestādēm pamatnostādnes par kritērijiem, pēc kuriem noteikt 2. un 3. punktā minētās profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas vai citas salīdzināmas garantijas minimālo naudas summu.

Izstrādājot šā punkta pirmajā daļā minētās pamatnostādnes, EBI ņem vērā sekojošo:

- a) uzņēmuma riska profilu;
- b) to, vai uzņēmums sniedz citus I pielikumā minētos maksājumu pakalpojumus vai ir iesaistīts cita veida darījumdarbībā;
- c) darbības apmēru:
 - i) uzņēmumiem, kas iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai nolūkā sniegt maksājumu pakalpojumus, kā minēts I pielikuma 7. punktā, – iniciēto darījumu vērtību;
 - ii) uzņēmumiem, kas iesniedz pieteikumu reģistrācijai nolūkā sniegt maksājumu pakalpojumus, kā minēts I pielikuma 8. punktā, – to klientu skaitu, kuri izmanto konta informācijas pakalpojumus;
- d) salīdzināmu garantiju konkrētās iezīmes un kritērijus to īstenošanai.

EBI regulāri pārskata minētās pamatnostādnes.

5. Līdz 2017. gada 13. jūlijam EBI pēc apspriešanās ar visām ieinteresētajām personām, tostarp maksājumu pakalpojumu tirgū, atspoguļojot visas iesaistīto intereses, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes par informāciju, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm maksājumu iestāžu atļaujas pieteikumā, tostarp 1. punkta pirmās daļas a), b), c), e) un g) līdz j) apakšpunktā izklāstītās prasības.

EBI regulāri, katrā ziņā vismaz reizi trijos gados, pārskata minētās pamatnostādnes.

6. Vajadzības gadījumā ņemot vērā 5. punktā minēto pamatnostādņu piemērošanā gūto pieredzi, EBI var izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot informāciju, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm maksājumu iestāžu atļaujas pieteikumā, tostarp 1. punkta a), b), c), e) un g) līdz j) apakšpunktā izklāstītās prasības.

Komisijai deleģē pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.-14. pantu.

7. Šā panta 4. punktā minēto informāciju kompetentajām iestādēm paziņo saskaņā ar 1. punktu.

6. pants

Līdzdalības kontrole

1. Jebkura fiziska vai juridiska persona, kas pieņēmusi lēmumu tieši vai netieši kādā maksājumu iestādē iegūt vai vēl vairāk palielināt būtisko līdzdalību Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 36. apakšpunkta nozīmē, kā rezultātā tās turētā kapitāla vai balsstiesību daļa sasniegtu vai pārsniegtu 20 %, 30 % vai 50 % vai arī maksājumu iestāde kļūtu par tās meitasuzņēmumu, iepriekš rakstiski informē minētās maksājumu iestādes kompetentās iestādes par savu nodomu. Tas pats attiecas uz jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas ir pieņēmusi lēmumu tieši vai netieši pārdot būtisku līdzdalību vai samazināt savu būtisko līdzdalību tā, lai tās turētā kapitāla vai balsstiesību daļa būtu mazāka par 20 %, 30 % vai 50 %, vai arī tā, lai maksājumu iestāde vairs nebūtu tās meitasuzņēmums.

2. Potenciālais būtiskas līdzdalības ieguvējs informē kompetento iestādi par plānotās līdzdalības apjomu un sniedz Direktīvas 2013/36/ES 23. panta 4. punktā minēto attiecīgo informāciju.

3. Ja šā panta 2. punktā minētā potenciālā būtiskas līdzdalības ieguvēja ietekme var kaitēt maksājumu iestādes piesardzīgai un pareizai vadībai, dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes izsaka savus iebildumus vai veic piemērotus pasākumus, lai izbeigtu šādu situāciju. Šādi pasākumi var ietvert rīkojumus, sodus pret valdes locekļiem vai personām, kas atbild par vadību, vai attiecīgās maksājumu iestādes akcionāru vai dalībnieku akcijām atbilstīgo balsstiesību īstenošanas apturēšanu.

Līdzīgus pasākumus piemēro fiziskām vai juridiskām personām, kas neievēro pienākumu sniegt iepriekšēju informāciju, kā paredzēts šajā pantā.

4. Ja līdzdalība iegūta, neskatoties uz kompetento iestāžu iebildumiem, dalībvalstis neatkarīgi no jebkuriem citiem sodiem, kas jāpieņem, nodrošina atbilstīgo balsstiesību atcelšanu, balsojuma atzišanu par nederīgu vai iespēju to anulēt.

7. pants

Sākotnējais kapitāls

Dalībvalstis izvirza prasību maksājumu iestādēm, lai atļaujas piešķiršanas laikā tām būtu šāds sākotnējais kapitāls, kas ietvertu vienu vai vairākus no Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajiem elementiem:

a) ja maksājumu iestāde sniedz tikai maksājumu pakalpojumu, kas minēts I pielikuma 6. punktā, tās kapitāls nekad nav mazāks par EUR 20 000;

b) ja maksājumu iestāde sniedz maksājumu pakalpojumu, kas minēts I pielikuma 7. punktā, tās kapitāls nekad nav mazāks par EUR 50 000;

- c) ja maksājumu iestāde sniedz jebkādu no maksājumu pakalpojumiem, kas minēti I pielikuma 1.–5. punktā, tās kapitāls nekad nav mazāks par EUR 125 000.

8. pants

Pašu kapitāls

1. Maksājumu iestādes pašu kapitāls nav mazāks par sākotnējo kapitālu, kas minēts šīs direktīvas 7. pantā vai pašu kapitāla summu, kas aprēķināta saskaņā ar šīs direktīvas 9. pantu, atkarībā no tā, kura no šīm summām ir lielāka.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai izvairītos no situācijas, kad vairākkārt izmanto elementus, kurus var iekļaut pašu kapitālu aprēķinā, ja maksājumu iestāde pieder tai pašai grupai kā cita maksājumu iestāde, kredītiestāde, ieguldījumu brokeru sabiedrība, aktīvu pārvaldīšanas uzņēmums vai apdrošināšanas uzņēmums. Šo punktu piemēro arī gadījumos, kad maksājumu iestādei ir hibrīda raksturs un tā veic darbības, kas nav maksājumu pakalpojumu sniegšana.
3. Ja ir ievēroti Regulas (ES) Nr. 575/2013 7. panta nosacījumi, dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var izvēlēties nepiemērot šīs direktīvas 9. pantu maksājumu iestādēm, kuras saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES ir ietvertas tādas kredītiestādes konsolidētajā uzraudzībā, kura ir to mātesuzņēmums.

9. pants

Pašu kapitāla aprēķināšana

1. Neatkarīgi no 7. pantā izklāstītajām sākotnējā kapitāla prasībām, dalībvalstis maksājumu iestādēm, izņemot tās, kas piedāvā tikai I pielikuma 7. vai 8. punktā vai abos minētos pakalpojumus, izvirza prasību nepārtraukti uzturēt pašu kapitālu, ko aprēķina saskaņā ar vienu no turpmāk norādītajām trim metodēm, ko kompetentās iestādes noteikušas saskaņā ar valsts tiesību aktiem:

A metode

Maksājumu iestāžu pašu kapitāls ir vismaz 10 % no to fiksēto pieskaitāmo izdevumu kopsummas iepriekšējā gadā. Kompetentās iestādes var pielāgot šo prasību, ja kopš iepriekšējā gada maksājumu iestādes darbīdarbībā ir notikušas būtiskas pārmaiņas. Ja maksājumu iestāde aprēķinu veikšanas dienā nav veikusi darbīdarbību pilnu gadu, minētā prasība ir vismaz 10 % attiecībā uz tās darbīdarbības plānā paredzēto fiksēto pieskaitāmo izdevumu kopsummu, ja vien kompetentās iestādes neprasa veikt korekciju minētajā plānā.

B metode

Maksājumu iestādes pašu kapitāls ir summa, kas ir vismaz tik liela kā kopsumma, ko veido turpmāk norādītie elementi, sareizināti ar mēroga koeficientu k , kā noteikts 2. punktā turpmāk, kur maksājumu summa (MS) ir viena divpadsmitā daļa no maksājumu darbīdarbību kopsummas, ko maksājumu iestāde izpildījusi iepriekšējā gadā:

- a) 4,0 % no šīs MS daļas, kas ir mazāka par EUR 5 miljoniem,

kam pieskaita

- b) 2,5 % no šīs MS daļas, kas ir lielāka par EUR 5 miljoniem, bet mazāka par EUR 10 miljoniem,

kam pieskaita

- c) 1 % no šīs MS daļas, kas ir lielāka par EUR 10 miljoniem, bet mazāka par EUR 100 miljoniem,

kam pieskaita

d) 0,5 % no šīs MS daļas, kas ir lielāka par EUR 100 miljoniem, bet mazāka par EUR 250 miljoniem,

kam pieskaita

e) 0,25 % no šīs MS daļas, kas ir lielāka par EUR 250 miljoniem.

C metode

Maksājumu iestādes pašu kapitāls ir summa, kas ir vismaz tik liela kā atbilstīgais rādītājs, kā noteikts a) apakšpunktā, sareizinot gan ar reizinājuma koeficientu, kas noteikts b) apakšpunktā, gan ar mēroga koeficientu k, kas noteikts 2. punktā:

a) atbilstīgais rādītājs ir turpmāk norādīto lielumu kopsumma:

i) procentu ienākumi;

ii) procentu izdevumi;

iii) saņemtās komisijas maksas un nodevas; un

iv) pārējie darbības ienākumi.

Katru elementu iekļauj kopsummā kā pozitīvu vai negatīvu. Ienākumus no ārkārtas posteņiem vai nestandarta posteņiem neizmanto atbilstīgā rādītāja aprēķinā. Trešo personu sniegto ārpakalpojumu izdevumi var samazināt atbilstīgo rādītāju, ja izdevumus radījis uzņēmums, kuram piemēro uzraudzību saskaņā ar šo direktīvu. Atbilstīgo rādītāju aprēķina iepriekšējā finanšu gada beigās, pamatojoties uz divpadsmit mēnešu novērojumiem. Atbilstīgo rādītāju aprēķina par iepriekšējo finanšu gadu. Tomēr pašu kapitāls, kas aprēķināts atbilstīgi C metodei, nav mazāks par 80 % no atbilstīgā rādītāja vidējā lieluma iepriekšējos trijos finanšu gados. Ja nav pieejami revidentu pārbaudīti rādītāji, drīkst izmantot darījumu aplēses;

b) reizināšanas koeficientu iegūst šādi:

i) 10 % no šīs atbilstīgā rādītāja daļas, kas ir mazāka par EUR 2,5 miljoniem;

ii) 8 % no šīs atbilstīgā rādītāja daļas no EUR 2,5 miljoniem līdz EUR 5 miljoniem;

iii) 6 % no šīs atbilstīgā rādītāja daļas no EUR 5 miljoniem līdz EUR 25 miljoniem;

iv) 3 % no šīs atbilstīgā rādītāja daļas no EUR 25 miljoniem līdz EUR 50 miljoniem;

v) 1,5 % virs EUR 50 miljoniem.

2. Mēroga koeficientu k, kuru paredzēts izmantot B un C metodē, iegūst šādi:

a) 0,5, ja maksājumu iestāde sniedz tikai maksājumu pakalpojumu, kas minēts I pielikuma 6. punktā;

b) 1, ja maksājumu iestāde sniedz jebkādu no maksājumu pakalpojumiem, kas minēti I pielikuma 1.–5. punktā.

3. Kompetentās iestādes, pamatojoties uz maksājumu iestādes riska pārvaldības procesu, riska zaudējumu datu bāzes un iekšējās kontroles mehānismu izvērtējumu, var vai nu izvirzīt prasību, ka maksājumu iestādei jātur pašu kapitāls, kas ir līdz 20 % lielāks par summu, kādu iegūst, piemērojot metodi, kas izvēlēta saskaņā ar 1. punktu, vai atļaut maksājumu iestādei turēt pašu kapitālu, kas ir līdz pat 20 % mazāks par summu, kādu iegūst, piemērojot metodi, kas izvēlēta saskaņā ar 1. punktu.

10. pants

Nodrošinājuma prasības

1. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes izvirza prasību, ka maksājumu iestādei, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, kas minēti I pielikuma 1.–6. punktā, jāaizsargā visi naudas līdzekļi, kas saņemti no maksājumu pakalpojumu lietotājiem vai saņemti no cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja, lai izpildītu maksājumu darījumus, kādā no turpmāk minētajiem veidiem:

- a) naudas līdzekļus nevienu brīdi nesajauc kopā ar citu fizisku vai juridisku personu naudas līdzekļiem, kas nav maksājumu pakalpojumu lietotāji, kā vārdā naudas līdzekļi tiek glabāti, un, ja nākamās darbības beigās, kura seko dienai, kad naudas līdzekļi saņemti, tos joprojām glabā maksājumu iestāde, kas tos vēl nav nogādājusi maksājuma saņēmējam, nedz nosūtījusi citam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, tos novieto atsevišķā kontā kredītiestādē vai iegulda drošos, likvidos, zema riska aktīvos, kā tos definējušas pieredzības dalībvalsts kompetentās iestādes; un tos novieto atsevišķi atbilstīgi valsts tiesību aktiem maksājumu pakalpojumu lietotāju interesēs, aizsargājot pret citu maksājumu iestādes kreditoru prasījumiem, jo īpaši maksātnespējas gadījumā;
- b) naudas līdzekļus nodrošina ar apdrošināšanas polisi vai kādu citu salīdzināmu garantiju, ko izsniedzis tāds apdrošināšanas uzņēmums vai kredītiestāde, kas nepieder tai pašai grupai, kam pieder pati maksājumu iestāde, par tādu pašu summu, kādu nošķirtu apdrošināšanas polises vai citas salīdzināmas garantijas neesamības gadījumā; attiecīgā summa izmaksājama gadījumā, ja maksājumu iestāde nespēj pildīt savas finanšu saistības.

2. Ja maksājumu iestādei izvirza prasību nodrošināt naudas līdzekļus saskaņā ar 1. punktu un daļu no šajā punktā minētajiem naudas līdzekļiem izmanto turpmākiem maksājumu darījumiem un atlikumu izmanto pakalpojumiem, kas nav maksājumu pakalpojumi, uz šo naudas līdzekļu daļu, kas saņemta maksājumu darījumu veikšanai nākotnē, arī attiecas 1. punktā noteiktās prasības. Ja šī daļa svārstās vai nav iepriekš zināma, dalībvalstis ļauj maksājumu iestādēm piemērot šo punktu reprezentatīvai daļai, ko uzskata par tādu, kas izmantojama maksājumu pakalpojumiem, ja kompetentās iestādes uzskata, ka šādu reprezentatīvu daļu var ticami aplēst, pamatojoties uz darījumu vēsturiskiem datiem.

11. pants

Atļaujas piešķiršana

1. Dalībvalstis prasa, lai tie uzņēmumi, kas nav 1. panta 1. punkta a), b), c), e) un f) apakšpunktā minētie un kas nav fiziskas vai juridiskas personas, kuras izmanto atbrīvojumu atbilstīgi 32. vai 33. pantam, un kas plāno sniegt maksājumu pakalpojumus, pirms maksājumu pakalpojumu sniegšanas sākuma iegūst atļauju būt par maksājumu iestādēm. Atļauju piešķir tikai juridiskai personai, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī.

2. Kompetentās iestādes atļauju piešķir, ja pieteikumam pievienotā informācija un pierādījumi atbilst visām 5. pantā izklāstītajām prasībām un ja kompetento iestāžu vispārējais novērtējums pēc pieteikuma izskatīšanas ir labvēlīgs. Pirms atļaujas piešķiršanas kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā var, ja nepieciešams, konsultēties ar valsts centrālo banku vai citām attiecīgām valsts iestādēm.

3. Maksājumu iestādei, kurai saskaņā ar pieredzības dalībvalsts tiesību aktiem ir jābūt juridiskajai adresei, galvenais birojs ir tajā pašā dalībvalstī, kurā tai ir juridiskā adrese, un tur tā veic vismaz daļu no savas maksājumu pakalpojumu darījumdarbības.

4. Kompetentās iestādes piešķir atļauju tikai tad, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt maksājumu iestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību, maksājumu iestādei ir stingri pārvaldības pasākumi attiecībā uz tās maksājumu pakalpojumu darījumdarbību, kas ietver skaidru organizatorisko struktūru ar labi noteiktām, pārskatāmām un konsekventām atbildības pamatnostādņēm, efektīvām procedūrām, kā noteikt, pārvaldīt, uzraudzīt riskus, kam tās ir vai varētu būt pakļautas, un

ziņot par tiem, kā arī atbilstīgus iekšējās kontroles mehānismus, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras; šie pasākumi, procedūras un mehānismi ir vispārēji un proporcionāli attiecībā uz maksājumu iestādes nodrošināto maksājuma pakalpojumu veidu, apjomu un sarežģītību.

5. Ja maksājumu iestāde sniedz kādu no I pielikuma 1.–7. punktā minētajiem maksājumu pakalpojumiem un vienlaicīgi iesaistās cita veida darījumdarbībā, kompetentās iestādes var pieprasīt, lai tiktu izveidots atsevišķs maksājumu pakalpojumu darījumdarbības subjekts, ja maksājumu iestādes ar maksājumiem nesaistītās darbības pasliktina vai var pasliktināt vai nu maksājumu iestādes finansiālo stabilitāti, vai kompetento iestāžu spēju uzraudzīt to, vai maksājumu iestādes pilda visus šajā direktīvā paredzētos pienākumus.

6. Kompetentās iestādes atļauju atsaka, ja, ņemot vērā vajadzību nodrošināt pārdomātu un piesardzīgu maksājumu iestādes vadību, tās nav pārliecinātas par to akcionāru vai dalībnieku piemērotību, kuriem ir būtiska līdzdalība.

7. Ja starp maksājumu iestādi un citām fiziskām vai juridiskām personām pastāv ciešas attiecības, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 38. apakšpunktā, kompetentās iestādes atļauju piešķir tikai tad, ja šīs attiecības netraucē kompetentajām iestādēm efektīvi veikt uzraudzības funkcijas.

8. Kompetentās iestādes piešķir atļauju tikai tad, ja trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas reglamentē vienu vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas, ar kurām maksājumu iestādei ir ciešas attiecības, vai šo normatīvo un administratīvo aktu piemērošanas grūtības tām netraucē efektīvi īstenot uzraudzības funkcijas.

9. Atļauja ir derīga visās dalībvalstīs, un tā ļauj attiecīgajai maksājumu iestādei sniegt atļaujā norādītos maksājumu pakalpojumus visā Savienībā atbilstīgi vai nu pakalpojumu sniegšanas brīvībai, vai brīvībai veikt uzņēmējdarbību.

12. pants

Lēmuma paziņošana

Trīs mēnešu laikā pēc pieteikuma saņemšanas vai, ja pieteikums ir nepilnīgs, pēc visas informācijas saņemšanas, kas vajadzīga lēmuma pieņemšanai, kompetentās iestādes informē pieteikuma iesniedzēju par to, vai atļauju piešķir vai atsaka. Kompetentā iestāde norāda atteikuma iemeslus, ja tā atsaka atļauju.

13. pants

Atļaujas atsaukšana

1. Kompetentās iestādes var atsaukt maksājumu iestādēm piešķirtu atļauju vienīgi tad, ja šāda iestāde:
 - a) nav izmantojusi atļauju 12 mēnešu laikā, nepārprotami atsakās no tās vai ilgāk par sešiem mēnešiem nav nodarbojusies ar darījumdarbību, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav noteikusi, ka šādos gadījumos atļauja zaudē spēku; vai arī
 - b) ir saņēmusi atļauju, iesniedzot nepatiesas ziņas vai ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem; vai arī
 - c) vairs neatbilst atļaujas piešķiršanas nosacījumiem vai neinformē kompetento iestādi par būtiskām izmaiņām šajā ziņā; vai arī
 - d) turpinot tās maksājumu pakalpojumu darījumdarbību, apdraudētu maksājumu sistēmas stabilitāti vai uzticēšanos tai; vai

- e) atbilst kādam no citiem gadījumiem, kuros attiecīgās valsts tiesību akti paredz atļaujas atsaukšanu.
2. Kompetentā iestāde pamato atļaujas atsaukšanu un par to attiecīgi informē iesaistītās personas.
 3. Kompetentā iestāde atļaujas atsaukšanu publisko, tostarp 14. un 15. pantā minētajos reģistros.

14. pants

Reģistrācija piederības dalībvalstī

1. Dalībvalstis izveido publisku reģistru, kurā iekļauj:
 - a) atļauju saņēmušās maksājumu iestādes un to pārstāvjus;
 - b) fiziskās un juridiskās personas, kuras izmanto atbrīvojumu atbilstīgi 32. vai 33. pantam, un to pārstāvjus; un
 - c) iestādes, kuras minētas 2. panta 5. punktā un kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesīgas sniegt maksājumu pakalpojumus.

Maksājumu iestāžu filiāles, ja minētās filiāles sniedz pakalpojumus dalībvalstī, kas nav to piederības dalībvalsts, iekļauj piederības dalībvalsts reģistrā.

2. Publiskajā reģistrā norāda maksājumu pakalpojumus, kuru veikšanai maksājumu iestādei ir atļauja vai kuru veikšanai fiziska vai juridiska persona ir reģistrējusies. Atļauju saņēmušās maksājumu iestādes reģistrā iekļauj atsevišķi no fiziskām un juridiskām personām, kas gūst labumu no atbrīvojuma atbilstīgi 32. vai 33. pantam. Reģistrs ir publiski pieejams uzziņām, tam var piekļūt tiešsaistē, un to nekavējoties atjaunina.
3. Kompetentās iestādes iekļauj publiskajā reģistrā jebkuru atsauktu atļauju un jebkuru atsauktu 32. vai 33. pantā noteikto atbrīvojumu.
4. Kompetentās iestādes paziņo EBI par jebkuras atļaujas atsaukšanas un jebkura 32. vai 33. pantā noteiktā atbrīvojuma atsaukšanas iemesliem.

15. pants

Eiropas Banku iestādes (EBI) reģistrs

1. EBI izstrādā, ekspluatē un uztur elektronisku centrālo reģistru, kurā iekļauta informācija, ko paziņo kompetentās iestādes saskaņā ar 2. punktu. EBI ir atbildīga par minētās informācijas precīzu izklāstu.

EBI savā tīmekļa vietnē šo reģistru dara publiski pieejamu un nodrošina vienkāršu piekļuvi informācijai un vienkāršu iekļautās informācijas meklēšanu bez maksas.

2. Kompetentās iestādes nekavējoties paziņo EBI par savos publiskajos reģistros ievadīto informāciju, kā minēts 14. pantā, tādā valodā, ko parasti izmanto finanšu jomā.
3. Kompetentās iestādes ir atbildīgas par 2. punktā minētās informācijas precizitāti un par minētās informācijas atjaunināšanu.

4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, ar ko nosaka tehniskas prasības elektroniska centrālā reģistra izstrādei, ekspluatācijai un uzturēšanai un tajā iekļautās informācijas piekļuvei. Ar tehniskajām prasībām nodrošina to, ka informāciju var grozīt tikai kompetentā iestāde un EBI.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2018. gada 13. janvārim.

Komisijai deleģē pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus attiecībā uz tās informācijas detaļām un struktūru, kura jāpaziņo atbilstīgi 1. punktam, tostarp attiecībā uz vienotu formātu un modeli, kādā šo informāciju sniedz.

EBI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2017. gada 13. jūlijam.

Komisijai piešķir pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

16. pants

Atļaujas uzturēšana spēkā

Tiklīdz saskaņā ar 5. pantu sniegtās informācijas un pierādījumu precizitāti ietekmē jebkādas izmaiņas, maksājumu iestāde attiecīgi bez liekas kavēšanās informē par to piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

17. pants

Grāmatvedība un obligātā revīzija

1. Direktīvas 86/635/EEK un 2013/34/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 ⁽¹⁾ piemēro maksājumu iestādēm *mutatis mutandis*.

2. Ja vien nav noteikts atbrīvojums Direktīvā 2013/34/ES un attiecīgos gadījumos Direktīvā 86/635/EEK, maksājumu iestāžu gada pārskatu un konsolidēto pārskatu revīziju veic obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmumi Direktīvas 2006/43/EK nozīmē.

3. Uzraudzības nolūkā dalībvalstis pieprasa, lai maksājumu iestādes sniegtu atsevišķu grāmatvedības informāciju par maksājumu pakalpojumiem un par 18. panta 1. punktā minētajām darbībām, par kurām sniedz revīzijas ziņojumu. Šo ziņojumu attiecīgā gadījumā sagatavo obligātie revidenti vai revīzijas uzņēmums.

4. Direktīvas 2013/36/ES 63. pantā paredzētie pienākumi *mutatis mutandis* attiecas uz maksājumu iestāžu obligātajiem revidentiem vai revīzijas uzņēmumiem attiecībā uz maksājumu pakalpojumu darbībām.

18. pants

Darbības

1. Papildus maksājumu pakalpojumu sniegšanai maksājumu iestādes ir tiesīgas veikt šādas darbības:

a) darbības pakalpojumu un ar tiem cieši saistītu palīgpakalpojumu sniegšana, piemēram, maksājumu darījumu izpildes nodrošināšana, ārvalstu valūtas maiņas pakalpojumi, glabāšana, kā arī datu uzglabāšana un apstrāde;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1606/2002 (2002. gada 19. jūlijs) par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu (OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.).

- b) maksājumu sistēmu ekspluatācija, neskarot 35. pantu;
- c) darījumdarbība, kas nav maksājumu pakalpojumu sniegšana, ņemot vērā piemērojamos Savienības un valsts tiesību aktus.
2. Ja maksājumu iestādes sniedz vienu vai vairākus maksājumu pakalpojumus, tās var turēt tikai maksājumu kontus, ko izmanto vienīgi maksājumu darījumiem.
3. Jebkādi naudas līdzekļi, ko maksājumu iestādes saņem no maksājumu pakalpojumu lietotājiem nolūkā sniegt maksājumu pakalpojumus, nav noguldījumi vai citi atmaksājami naudas līdzekļi Direktīvas 2013/36/ES 9. panta nozīmē vai elektroniskā nauda, kā definēts Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 2. punktā.
4. Maksājumu iestādes var piešķirt ar maksājumu pakalpojumiem saistītus kredītus, kā minēts I pielikuma 4. vai 5. punktā, tikai tad, ja ir ievēroti visi šie nosacījumi:
- a) kredīts ir palīgdarbība, un to piešķir vienīgi saistībā ar maksājumu darījuma izpildi;
- b) neatkarīgi no valsts noteikumiem par kredītu sniegšanu, izmantojot kredītkartes, saistībā ar maksājumu piešķirtais un saskaņā ar 11. panta 9. punktu un 28. pantu izsniegtais kredīts ir atmaksājams īsā laikposmā, kas nekādā gadījumā nav ilgāks par 12 mēnešiem;
- c) šādu kredītu nepiešķir no naudas līdzekļiem, kas saņemti vai tiek turēti maksājumu darījumu izpildes nolūkā;
- d) lai atbilstu uzraudzības iestāžu prasībām, maksājumu iestādes pašu kapitāls jebkurā laikā ir atbilstīgs piešķirtā kredīta kopējai summai.
5. Maksājumu iestādes nevar pieņemt noguldījumus vai citus atmaksājamus naudas līdzekļus Direktīvas 2013/36/ES 9. panta nozīmē.
6. Šī direktīva neskar Direktīvu 2008/48/EK vai citus attiecīgus Savienības tiesības vai valsts pasākumus attiecībā uz tādiem nosacījumiem kredīta piešķiršanai patērētājiem, kuri nav saskaņoti ar šo direktīvu un ir saskaņā ar Savienības tiesībām.

2. i e d a ļ a

Citas prasības

19. pants

Pārstāvju, filiāļu vai ārpakalpojumu vienību izmantošana

1. Ja maksājumu iestāde vēlas sniegt maksājumu pakalpojumus ar pārstāvja starpniecību, tā piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm paziņo šādu informāciju:
- a) pārstāvja vārdu un uzvārdu/nosaukumu un adresi;
- b) aprakstu par iekšējās kontroles mehānismiem, kurus pārstāvis izmantos nolūkā pildīt pienākumus saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 un kurus nekavējoties atjaunina gadījumā, ja sākotnējā paziņojumā sniegtajā informācijā tiek ieviestas būtiskas izmaiņas;
- c) datus par valdes locekļiem un personām, kas atbild par tā pārstāvja vadību, kuru izmantos maksājumu pakalpojumu sniegšanai, un tiem pārstāvjiem, kuri nav maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kā arī pierādījumus tam, ka šīs personas ir atbilstīgas un piemērotas;
- d) maksājumu iestādes maksājumu pakalpojumus, par kuriem pārstāvis saņems pilnvaras; un

e) attiecīgā gadījumā pārstāvja unikālo identifikācijas kodu vai numuru.

2. Divu mēnešu laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas piederības dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo maksājumu iestādei, vai pārstāvis ir vai nav iekļauts 14. pantā paredzētajā reģistrā. Pēc iekļaušanas reģistrā pārstāvis var sākt sniegt maksājumu pakalpojumus.

3. Pirms pārstāvja iekļaušanas reģistrā kompetentās iestādes, ja tās uzskata, ka tām sniegtā informācija ir nepareiza, veic papildu darbības, lai pārbaudītu attiecīgo informāciju.

4. Ja pēc darbības veikšanas, lai pārbaudītu informāciju, kompetentās iestādes nav pārliecinātas par to, ka informācija, kura tām sniegta, ievērojot 1. punktu, ir pareiza, tās attiecīgo pārstāvi neiekļauj 14. pantā paredzētajā reģistrā un bez liekas kavēšanās par to informē maksājumu iestādi.

5. Ja maksājumu iestāde vēlas sniegt maksājumu pakalpojumus citā dalībvalstī, iesaistot pārstāvi vai izveidojot filiāli, tā ievēro 28. pantā izklāstītās procedūras.

6. Ja maksājumu iestāde vēlas uzticēt maksājumu pakalpojumu darbības funkcijas ārvalsts sniedzējiem, tā attiecīgi informē par to savas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

Svarīgu darbības funkciju, tostarp IT sistēmu, uzticēšanu ārvalsts sniedzējiem nedara veidā, kas var būtiski pasliktināt maksājumu iestādes iekšējās kontroles kvalitāti un kompetento iestāžu spēju uzraudzīt maksājumu iestādes atbilstību visiem šajā direktīvā noteiktajiem pienākumiem un izsekot tai.

Otrās daļas nolūkos darbības funkciju uzskata par svarīgu, ja tās nepilnīga izpilde vai neizpilde būtiski vājinātu maksājumu iestādes pastāvīgu atbilstību šajā sadaļā paredzētajā darbības atļaujā noteiktajām prasībām vai citiem tās pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu vai tās finansiālo darbību, vai tās maksājumu pakalpojumu stabilitāti vai nepārtrauktību. Dalībvalstis nodrošina, lai, uzticot svarīgas darbības funkcijas ārvalsts sniedzējiem, maksājumu iestādes izpildītu šādus nosacījumus:

a) ar ārvalsts sniedzējiem neparedz augstākās vadības atbildības deleģēšanu;

b) šajā direktīvā noteiktās maksājumu iestādes attiecības un pienākumi attiecībā uz tās maksājumu pakalpojumu lietotājiem paliek nemainīgas;

c) netiek vājināti nosacījumi, kuri maksājumu iestādei jāievēro, lai tā varētu saņemt atļauju saskaņā ar šo sadaļu un lai šī atļauja paliktu spēkā;

d) netiek atcelti vai grozīti nekādi citi nosacījumi, ar kādiem maksājumu iestādei piešķirta atļauja.

7. Maksājumu iestādes nodrošina, lai pārstāvji vai filiāles, kas rīkojas to vārdā, par to informētu maksājumu pakalpojumu lietotājus.

8. Maksājumu iestādes bez liekas kavēšanās paziņo piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par jebkādam izmaiņām attiecībā uz ārvalsts sniedzēju vienību izmantošanu un saskaņā ar 2., 3. un 4. punktā paredzēto procedūru – pārstāvju, tostarp papildu pārstāvju, izmantošanu.

20. pants

Atbildība

1. Dalībvalstis nodrošina, lai tad, ja maksājumu iestāžu darbības funkciju izpildi uztic trešām personām, minētās maksājumu iestādes veiktu piemērotus pasākumus, kas nodrošina šīs direktīvas prasību ievērošanu.
2. Dalībvalstis pieprasa, lai maksājumu iestādes saglabātu pilnu atbildību par visām savu darbinieku vai pārstāvju, filiāļu vai ārpakalpojumu vienību darbībām.

21. pants

Uzskaites dokumentācija

Neskarot Direktīvu (ES) 2015/849 vai citus attiecīgos Savienības tiesību aktus, dalībvalstis pieprasa maksājumu iestādēm visu attiecīgo dokumentāciju šīs sadaļas vajadzībām glabāt vismaz piecus gadus.

3. iedaļa

Kompetentās iestādes un uzraudzība

22. pants

Kompetento iestāžu izraudzīšanās

1. Dalībvalstis par atļauju izsniegšanu maksājumu iestādēm un maksājumu iestāžu, kas pilda šajā sadaļā paredzētos pienākumus, prudenčiālo uzraudzību atbildīgajām kompetentajām iestādēm izraugās vai nu valsts iestādes, vai struktūras, kuras atzītas saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai kuras atzinušas valsts iestādes, kam šajā nolūkā saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir piešķirtas skaidras pilnvaras, tostarp valstu centrālās bankas.

Kompetentās iestādes garantē neatkarību no ekonomiskām struktūrām un izvairās no interešu konfliktiem. Neskarot pirmo daļu, maksājumu iestādes, kredītiestādes, elektroniskās naudas iestādes vai pasta žiro norēķinu iestādes netiek izraudzītas par kompetentajām iestādēm.

Dalībvalstis attiecīgi informē Komisiju.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai saskaņā ar 1. punktu izraudzītajām kompetentajām iestādēm būtu visas pienākumu veikšanai vajadzīgās pilnvaras.
3. Dalībvalstis, kuru teritorijā ir vairāk nekā viena šajā sadaļā aptvertajos jautājumos kompetentā iestāde, nodrošina šo iestāžu ciešu sadarbību tā, lai tās varētu efektīvi pildīt savus attiecīgos pienākumus. Tas pats attiecas uz to, ja šajā sadaļā aptvertajos jautājumos kompetentās iestādes nav kompetentās iestādes, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu uzraudzību.
4. Saskaņā ar 1. punktu izraudzīto kompetento iestāžu uzdevumus pilda piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.
5. Šā panta 1. punktā nav noteikts, ka kompetentajām iestādēm liek uzraudzīt maksājumu iestāžu darījumdarbību, izņemot maksājumu pakalpojumu sniegšanu un 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto darbību veikšanu.

23. pants

Uzraudzība

1. Dalībvalstis nodrošina, lai pārbaudes, ko kompetentās iestādes veic nolūkā pārbaudīt pastāvīgu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, būtu samērīgas, piemērotas un atbilstīgas riskam, kādam maksājumu iestādes ir pakļautas.

Lai pārbaudītu atbilstību šīs sadaļas noteikumiem, kompetentās iestādes jo īpaši ir tiesīgas veikt šādus pasākumus:

- a) izvirzīt maksājumu iestādei prasību sniegt visu informāciju, kas nepieciešama atbilstības uzraudzībai, attiecīgā gadījumā precizējot prasības iemeslu un termiņu, kādā informācija ir jāsniedz;
- b) veikt pārbaudes uz vietas maksājumu iestādē, pie jebkura pārstāvja vai jebkurā filiālē, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, par ko atbild maksājumu iestāde, vai jebkurā ārpakalpojumu vienībā;
- c) izdot ieteikumus, pamatnostādnes un attiecīgā gadījumā saistošus administratīvos noteikumus;
- d) apturēt vai atsaukt atļauju atbilstīgi 13. pantam.

2. Neskarot atļaujas atsaukšanas procedūras un krimināltiesību normas, dalībvalstis nodrošina, lai to attiecīgās kompetentās iestādes attiecībā uz tām maksājumu iestādēm vai to faktiskajiem vadītājiem, kas pārkāpj normatīvos un administratīvos aktus saistībā ar to maksājumu pakalpojumu darījumdarbību vai darījumdarbības uzraudzību, varētu pieņemt vai noteikt sodus vai pasākumus, kas īpaši paredzēti, lai izskaustu konstatētos pārkāpumus vai šādu pārkāpumu cēloņus.

3. Neatkarīgi no 7. panta, 8. panta 1. un 2. punkta un 9. panta prasībām, dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes ir tiesīgas veikt šā panta 1. punktā izklāstītos pasākumus, lai nodrošinātu pietiekamu kapitālu maksājumu pakalpojumu sniegšanai, jo īpaši gadījumos, kad maksājumu iestāžu ar maksājumu pakalpojumiem nesaistītā darbība vājina vai var vājināt maksājumu iestādes finansiālo stabilitāti.

24. pants

Dienesta noslēpums

1. Dalībvalstis nodrošina, lai visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs, kā arī ekspertiem, kas rīkojas kompetento iestāžu vārdā, būtu saistošs pienākums glabāt dienesta noslēpumu, neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības.
2. Veicot informācijas apmaiņu saskaņā ar 26. pantu, ievēro stingras dienesta noslēpuma prasības, lai nodrošinātu personas un uzņēmuma tiesību aizsardzību.
3. Dalībvalstis var piemērot šo pantu, *mutatis mutandis* ņemot vērā Direktīvas 2013/36/ES 53.–61. panta noteikumus.

25. pants

Tiesības vērsties tiesā

1. Dalībvalstis nodrošina, lai lēmumus, ko kompetentās iestādes pieņemušas attiecībā uz maksājumu iestādi, ievērojot normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, varētu apstrīdēt tiesās.
2. Šā panta 1. punkts attiecas arī uz bezdarbību.

26. pants

Informācijas apmaiņa

1. Dažādu dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas savā starpā un vajadzības gadījumā ar ECB un dalībvalstu centrālajām bankām, EBI un citām attiecīgām kompetentām iestādēm, kas ir izraudzītas saskaņā ar Savienības vai valsts tiesībām, kuras piemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.

2. Turklāt dalībvalstis pieļauj informācijas apmaiņu starp savām kompetentajām iestādēm un šādām organizācijām:
- a) citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par atļaujas piešķiršanu maksājumu iestādēm un to uzraudzību;
 - b) ECB un dalībvalstu centrālajām bankām, kas rīkojas kā monetārās un pārraudzības iestādes, un vajadzības gadījumā citām valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par maksājumu un norēķinu sistēmu pārraudzību;
 - c) citām attiecīgajām iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar šo direktīvu, Direktīvu (ES) 2015/849 un citiem Savienības tiesību aktiem, kurus piemēro maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, piemēram, tiesību aktiem, kas piemērojami nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā;
 - d) EBI, kuras uzdevums ir palīdzēt nodrošināt uzraudzības mehānismu konsekventu un saskaņotu darbību, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1093/2010 1. panta 5. punkta a) apakšpunktā.

27. pants

Domstarpību izšķiršana starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm

1. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka konkrētā lietā pārrobežu sadarbība ar citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kā minēts šīs direktīvas 26., 28., 29., 30. vai 31. pantā, neatbilst minētajiem noteikumiem, tā var lietu nodot EBI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.
2. Ja EBI ir lūgta atbilstīgi šā panta 1. punktam sniegt palīdzību, tā pieņem lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 3. punktu bez liekas kavēšanās. EBI var palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos arī pēc savas iniciatīvas saskaņā ar minētās regulas 19. panta 1. punkta otro daļu. Katrā ziņā iesaistītās kompetentās iestādes atliek savus lēmumus, gaidot risinājumu saskaņā ar minētās regulas 19. pantu.

28. pants

Pieteikums izmantot tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība

1. Jebkura atļauju saņēmusi maksājumu iestāde, kas vēlas pirmoreiz sniegt maksājumu pakalpojumus citā dalībvalstī, kas nav tās piederības dalībvalsts, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, sniedz šādu informāciju kompetentajām iestādēm savā piederības dalībvalstī:
- a) maksājumu iestādes nosaukums, adrese un atļaujas numurs, ja tāds ir;
 - b) dalībvalsts(-is), kurā(-ās) tā plāno darboties;
 - c) sniedzamais(-ie) maksājumu pakalpojums(-i);
 - d) ja maksājumu iestāde plāno izmantot pārstāvi – 19. panta 1. punktā minētā informācija;
 - e) ja maksājumu iestāde plāno izmantot filiāli – 5. panta 1. punkta b) un e) apakšpunktā minētā informācija attiecībā uz maksājumu pakalpojumu darījumdarbību uzņēmējā dalībvalstī, filiāles organizatoriskās struktūras apraksts un to personu identitāte, kas atbildīgi par filiāles vadību.

Ja maksājumu iestāde plāno uzticēt maksājumu pakalpojumu darbības funkcijas citām vienībām uzņēmējā dalībvalstī, tā attiecīgi informē par to savas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

2. Mēneša laikā pēc visas 1. punktā minētās informācijas saņemšanas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes to pārsūta uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Mēneša laikā pēc informācijas saņemšanas no piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes minēto informāciju izvērtē un sniedz piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm attiecīgo informāciju saistībā ar paredzēto maksājumu pakalpojumu sniegšanu, ko veiks attiecīgā maksājumu iestāde, izmantojot brīvību veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu sniegšanas brīvību. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes informē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes jo īpaši par jebkurām pamatotām bažām, ko rada paredzētā pārstāvja iesaiste vai filiāles izveidošana attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai terorisma finansēšanu Direktīvas (ES) 2015/849 nozīmē.

Ja piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nepiekrīt uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu izvērtējumam, tās sniedz pēdējām minētajām sava lēmuma pamatojumu.

Ja piederības dalībvalsts kompetento iestāžu izvērtējums, jo īpaši ņemot vērā no uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm saņemto informāciju, nav pozitīvs, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde atsaucās reģistrēt pārstāvi vai filiāli vai atsauc reģistrāciju, ja tā jau ir notikusi.

3. Trīs mēnešu laikā pēc 1. punktā minētās informācijas saņemšanas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes savu lēmumu paziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm un maksājumu iestādei.

Tiklīdz pārstāvis vai filiāle ir iekļauts 14. pantā minētajā reģistrā, tie var sākt savu darbību attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī.

Maksājumu iestāde paziņo piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm datumu, no kura tā sāk savu darbību, izmantojot pārstāvi vai filiāli attiecīgajā(-ās) uzņēmējā(-ās) dalībvalstī. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes attiecīgi informē uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.

4. Maksājumu iestāde bez liekas kavēšanās informē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par jebkādam izmaiņām informācijā, kas sniegta saskaņā ar 1. punktu, tostarp par papildu pārstāvjiem, filiālēm vai vienībām, kas sniedz ārpalpojumus piederības dalībvalstīs, kurās tā darbojas. Piemēro 2. un 3. punktā paredzēto procedūru.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu sadarbības un informācijas apmaiņas režīmu starp piederības un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo pantu. Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos precizē sadarbības metodi, naudas līdzekļus un sīkāku informāciju par tādu maksājumu iestāžu paziņojumiem, kas veic pārrobežu darbības, jo īpaši par sniedzamās informācijas jomu un apstrādi, tostarp kopīgu terminoloģiju un standarta paziņojuma veidlapas, lai nodrošinātu konsekventu un efektīvu paziņošanas procesu.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2018. gada 13. janvārim.

Komisijai deleģē pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

29. pants

To maksājumu iestāžu uzraudzība, kuras izmanto tiesības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību

1. Lai varētu veikt pārbaudes un vajadzīgos pasākumus, kas paredzēti šajā sadaļā un valsts tiesību aktu noteikumos, kas transponē III un IV sadaļu, saskaņā ar 100. panta 4. punktu attiecībā uz maksājumu iestādes pārstāvi vai filiāli, kura atrodas citas dalībvalsts teritorijā, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes sadarbojas ar uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Sadarbojoties saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes informē uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes katru reizi, kad tās gatavojas veikt pārbaudi uz vietas uzņēmējas dalībvalsts teritorijā.

Tomēr piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var deleģēt uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm uzdevumu veikt pārbaudes uz vietas minētajā iestādē.

2. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var pieprasīt visām maksājumu iestādēm, kurām ir pārstāvji vai filiāles to teritorijā, regulāri ziņot uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm par savu darbību to valsts teritorijā.

Šādi ziņojumi ir vajadzīgi informatīvos vai statistikas nolūkos un, ciktāl pārstāvji un filiāles veic maksājumu pakalpojumu darījumdarbību saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību, lai pārraudzītu atbilstību noteikumiem valsts tiesību aktos, kas transponē III un IV sadaļu. Šādiem pārstāvjiem un filiālēm piemēro dienesta slepenības prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 24. pantā minētajām prasībām.

3. Kompetentās iestādes savstarpēji sniedz visu būtisko un/vai attiecīgo informāciju, jo īpaši gadījumos, kad pārstāvis vai filiāle ir izdarījusi pārkāpumu vai ir aizdomas, ka tā izdarījusi pārkāpumu, un ja minētie pārkāpumi ir notikuši, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību. Šajā ziņā kompetentās iestādes pēc pieprasījuma sniedz visu attiecīgo informāciju un pēc savas iniciatīvas – visu būtisko informāciju, tostarp par maksājumu iestādes atbilstību 11. panta 3. punkta nosacījumiem.

4. Dalībvalstis var prasīt maksājumu iestādei, kura darbojas to teritorijā ar pārstāvju starpniecību saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību un kuras galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, iecelt centrālo kontaktpunktu to teritorijā, lai nodrošinātu pienācīgu saziņu un informācijas sniegšanu par atbilstību III un IV sadaļai, neskarot nekādus noteikumus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas apkarošanu un atvieglot piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu veikto uzraudzību, tostarp kompetentajām iestādēm pēc pieprasījuma nodrošinot dokumentus un informāciju.

5. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai, ievērojot 4. punktu, precizētu kritērijus, kas jāpiemēro, nosakot apstākļus saskaņā ar proporcionalitātes principu, kādos ir piemēroti iecelt centrālo kontaktpunktu, un šādu kontaktpunktu funkcijas.

Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos jo īpaši ņem vērā:

- a) visu to darījumu apjomu un vērtību, ko maksājumu iestāde veic uzņēmējās dalībvalstīs;
- b) sniegto maksājumu pakalpojumu veidu; un
- c) kopējo pārstāvju skaitu, kas veic uzņēmējdarbību uzņēmējā dalībvalstī.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2017. gada 13. janvārim.

6. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu sadarbības un informācijas apmaiņas režīmu starp piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm un uzņēmējas valsts kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo sadaļu un lai pārraudzītu atbilstību noteikumiem valsts tiesību aktos, kas transponē III un IV sadaļu. Regulatīvo tehnisko standartu projektos precizē sadarbības metodi, naudas līdzekļus un sīkāku informāciju par tādu maksājumu iestāžu uzraudzību, kas veic pārrobežu darbības, jo īpaši par tādas informācijas jomu un apstrādi, ar ko apmainīsies, lai nodrošinātu tādu maksājumu iestāžu konsekventu un efektīvu uzraudzību, kas veic maksājumu pakalpojumu pārrobežu sniegšanu.

Minētajos regulatīvo tehnisko standartu projektos precizē arī to ziņojumu veidus un sīkāku informāciju par ziņojumiem, ko no maksājumu iestādēm pieprasa uzņēmējas dalībvalstis par maksājumu darījumdarbību, kas veikta to teritorijā saskaņā ar 2. punktu, tostarp šādu ziņojumu sniegšanas biežumu.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2018. gada 13. janvārim.

7. Komisijai deleģē pilnvaras pieņemt 5. un 6. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

30. pants

Pasākumi neatbilstības gadījumā, tostarp piesardzības pasākumi

1. Neskarot piederības dalībvalsts kompetento iestāžu atbildību, ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde noskaidro, ka maksājumu iestāde, kuras pārstāvji vai filiāles atrodas tās teritorijā, neatbilst šajā sadaļā paredzētajiem noteikumiem vai noteikumiem valsts tiesību aktos, kas transponē III vai IV sadaļu, tā nekavējoties informē piederības dalībvalsts kompetento iestādi.

Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pēc saskaņā ar pirmo daļu saņemtās informācijas izvērtēšanas nekavējoties veic visus attiecīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā maksājumu iestāde novērš šo neatbilstību. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde par minētajiem pasākumiem nekavējoties paziņo uzņēmējas dalībvalsts un jebkuras citas attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei.

2. Ārkārtas situācijās, kad ir vajadzīga tūlītēja rīcība, lai novērstu nopietnu apdraudējumu maksājumu pakalpojumu lietotāju kopīgajām interesēm uzņēmējā dalībvalstī, līdztekus kompetento iestāžu pārrobežu sadarbībai un gaidot, kad piederības dalībvalsts kompetentās iestādes veiks pasākumus, kā izklāstīts 29. pantā, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var veikt piesardzības pasākumus.

3. Visi piesardzības pasākumi saskaņā ar 2. punktu ir atbilstīgi un samērīgi ar to mērķi aizsargāt maksājumu pakalpojumu lietotāju kopīgās intereses pret nopietnu apdraudējumu uzņēmējā dalībvalstī. To rezultātā netiek dota priekšroka uzņēmējas dalībvalsts maksājumu iestādes maksājumu pakalpojumu lietotājiem attiecībā pret citās dalībvalstīs esošas maksājumu iestādes maksājumu pakalpojumu lietotājiem.

Piesardzības pasākumi ir pagaidu pasākumi, un tos pārtrauc, kad konstatētais apdraudējums ir novērsts, tostarp ar piederības dalībvalsts kompetento iestāžu palīdzību vai sadarbībā ar tām vai ar EBI, kā paredzēts 27. panta 1. punktā.

4. Ja tas ir saderīgi ar ārkārtas situāciju, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes katrā ziņā bez liekas kavēšanās informē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes un jebkuras citas attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes, Komisiju un EBI par piesardzības pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 2. punktu, un par to pamatojumu.

31. pants

Pamatojums un informēšana

1. Visus pasākumus, ko veikušas kompetentās iestādes, ievērojot 23., 28., 29. vai 30. pantu, un kas paredz sodus vai ierobežojumus attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvības vai brīvības veikt uzņēmējdarbību īstenošanu, pienācīgi pamato un dara zināmus attiecīgajai maksājumu iestādei.

2. Direktīvas 28.–30. pants neskar Direktīvā (ES) 2015/849 un Regulā (ES) 2015/847, jo īpaši Direktīvas (ES) 2015/849 48. panta 1. punktā un Regulas (ES) 2015/847 22. panta 1. punktā, paredzēto kompetento iestāžu pienākumu uzraudzīt vai pārbaudīt atbilstību šajos tiesību aktos noteiktajām prasībām.

4. iedaļa

Atbrīvojums

32. pants

Nosacījumi

1. Dalībvalstis var atbrīvot vai atļaut savām kompetentajām iestādēm atbrīvot fiziskās vai juridiskās personas, kas sniedz maksājumu pakalpojumus, kas minēti I pielikuma 1.–6. punktā, pilnībā vai daļēji no 1., 2. un 3. iedaļā izklāstītās procedūras un nosacījumu piemērošanas, izņemot 14., 15., 22., 24., 25. un 26. pantu, ja:

- a) attiecīgās personas, tostarp jebkura pārstāvja, par ko tā uzņemas pilnu atbildību, iepriekšējos 12 mēnešos izpildīto maksājumu darījumu ikmēneša vidējā kopējā vērtība nepārsniedz dalībvalsts noteiktu ierobežojumu, bet nekādā gadījumā nav lielāka par EUR 3 miljoniem. Minēto prasību novērtē attiecībā pret tās darījumdarbības plānā paredzēto maksājumu darījumu kopējo summu, ja vien kompetentās iestādes neprasa minēto plānu koriģēt; un
- b) neviena fiziskā persona, kas ir atbildīga par darījumdarbības pārvaldību vai vadīšanu, nav tiesāta par noziedzīgiem nodarījumiem, kas ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, vai citiem finanšu noziegumiem.

2. Jebkuras fiziskas vai juridiskas personas, kas reģistrēta saskaņā ar 1. punktu, galvenais birojs vai dzīvesvieta ir tajā dalībvalstī, kur tā faktiski veic darījumdarbību.

3. Šā panta 1. punktā minētās personas uzskata par maksājumu iestādēm, ievērojot, ka 11. panta 9. punkts un 28., 29. un 30. pants uz tām neattiecas.

4. Dalībvalstis var arī noteikt, ka jebkura fiziska vai juridiska persona, kas reģistrēta saskaņā ar šā panta 1. punktu, var veikt tikai dažas no 18. pantā norādītajām darbībām.

5. Šā panta 1. punktā minētās personas ziņo kompetentajām iestādēm par visām savas situācijas izmaiņām, kas attiecas uz minētajā punktā norādītajiem nosacījumiem. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tad, ja šā panta 1., 2. vai 4. punktā izklāstītie nosacījumi vairs netiek izpildīti, attiecīgās personas pieprasa atļauju 30 kalendāro dienu laikā saskaņā ar 11. pantā noteikto procedūru.

6. Šā panta 1.–5. punktu nepiemēro attiecībā uz Direktīvu (ES) 2015/849 vai valstu tiesību aktiem par vēršanos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu.

33. pants

Konta informācijas pakalpojumu sniedzēji

1. Fiziskās vai juridiskās personas, kas sniedz tikai maksājumu pakalpojumu, kas minēts I pielikuma 8. punktā, ir atbrīvotas no 1. un 2. iedaļā izklāstītās procedūras un nosacījumu piemērošanas, izņemot 5. panta 1. punkta a), b), e)–h), j), l), n), p) un q) apakšpunktu un 5. panta 3. punktu, un 14. un 15. pantu. Piemēro 3. iedaļu, izņemot 22. panta 3. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minētās personas uzskata par maksājumu iestādēm, ievērojot, ka III un IV sadaļa uz tām neattiecas, izņemot 41. pantu, vajadzības gadījumā 45. un 52. pantu, un 67., 69. un 95.–98. pantu.

34. pants

Paziņošana un informēšana

Ja dalībvalsts piemēro atbrīvojumu, ievērojot 32. pantu, tā attiecīgi paziņo Komisijai par savu lēmumu līdz 2018. gada 13. janvārim un nekavējoties paziņo Komisijai par visām turpmākajām izmaiņām. Turklāt dalībvalsts paziņo Komisijai attiecīgo fizisko un juridisko personu skaitu un informē Komisiju par izpildīto ikgadējo maksājumu darījumu kopējo vērtību katra kalendārā gada 31. decembrī, kā paredzēts 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

2. NODAĻA

Kopīgi noteikumi

35. pants

Piekļuve maksājumu sistēmām

1. Dalībvalstis nodrošina, lai noteikumi par atļauju saņēmumu vai reģistrētu maksājumu pakalpojumu sniedzēju, kas ir juridiskas personas, piekļuvi maksājumu sistēmām ir objektīvi, nediskriminējoši un samērīgi un lai tie netraucē piekļuvi vairāk, nekā tas vajadzīgs gan aizsardzībai pret īpašiem riskiem, piemēram, pret norēķinu risku, darbības risku, darījumu darbības risku, gan maksājumu sistēmas finansiālās un darbības stabilitātes aizsardzībai.

Maksājumu sistēmas nenosaka maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, maksājumu pakalpojumu lietotājiem vai citām maksājumu sistēmām nevienu no šādām prasībām:

- a) ierobežojošus noteikumus attiecībā uz faktiski līdzdalību citās maksājumu sistēmās;
- b) noteikumus, kas savstarpēji diskriminē atļauju saņēmumus maksājumu pakalpojumu sniedzējus vai reģistrētus maksājumu pakalpojumu sniedzējus attiecībā uz dalībnieku tiesībām, pienākumiem un pilnvarām;
- c) ierobežojumus, kuru pamatā ir iestādes statuss.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro:

- a) Direktīvā 98/26/EK paredzētajām maksājumu sistēmām;
- b) maksājumu sistēmām, kas aptver tikai un vienīgi maksājumu pakalpojumu sniedzējus, kuri pieder vienai grupai.

Šā punkta pirmās daļas a) apakšpunkta piemērošanas nolūkos dalībvalstis nodrošina, lai tad, kad noteiktas sistēmas dalībnieks ļauj atļauju saņēmumam vai reģistrētam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kas nav sistēmas dalībnieks, veikt pārskaitījuma uzdevumus caur sistēmu, minētais dalībnieks – ja tiek lūgts – sniegtu šādu iespēju objektīvā, samērīgā un nediskriminējošā veidā citam atļauju saņēmumam vai reģistrētam maksājumu pakalpojumu sniedzējam saskaņā ar 1. punktu.

Dalībnieks sniedz lūgumu izteikušajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam visus atteikuma iemeslus.

36. pants

Piekļuve kredītiestādes uzturētiem kontiem

Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumu iestādēm būtu piekļuve kredītiestāžu maksājumu kontu pakalpojumiem, balstoties uz objektīviem, nediskriminējošiem un samērīgiem pamatiem. Šāda piekļuve ir pietiekami plaša, lai maksājumu iestādes spētu sniegt savus pakalpojumus netraucēti un efektīvi.

Kredītiestāde par visiem atteikumiem sniedz kompetentajai iestādei pienācīgus pamatojumus.

37. pants

Aizliegums personām, kas nav maksājumu pakalpojumu sniedzēji, sniegt maksājumu pakalpojumus, un paziņošanas pienākums

1. Dalībvalstis aizliedz fiziskām vai juridiskām personām, kas nav maksājumu pakalpojumu sniedzēji un ir nepārprotami izslēgtas no šīs direktīvas darbības jomas, sniegt maksājumu pakalpojumus.

2. Dalībvalstis prasa, lai pakalpojumu sniedzēji, kas veic kādu no 3. panta k) punkta i) vai ii) apakšpunktā minētajām darbībām vai abas, attiecībā uz ko iepriekšējo 12 mēnešu laikā izpildīto maksājumu darījumu kopējā vērtība pārsniedz EUR 1 miljonu, nosūtītu paziņojumu kompetentajām iestādēm, iekļaujot aprakstu par piedāvātajiem pakalpojumiem un norādot, saskaņā ar kuru no 3. panta k) punkta i) un ii) apakšpunktā minēto izslēgšanu darbība veicama.

Pamatojoties uz šo paziņojumu, kompetentā iestāde pieņem pienācīgi pamatotu lēmumu, balstoties uz 3. panta k) punktā minēto kritēriju, ja darbību nevar atzīt par ierobežotu tīklu, un attiecīgi informē pakalpojumu sniedzēju.

3. Dalībvalstis prasa, lai pakalpojumu sniedzēji, kas veic 3. panta l) punktā minētās darbības, nosūtītu paziņojumu kompetentajām iestādēm un sniegtu kompetentajām iestādēm ikgadēju revīzijas atzinumu, apliecinot, ka darbība atbilst ierobežojumiem, kas izklāstīti 3. panta l) punktā.

4. Neatkarīgi no šā panta 1. punkta, kompetentās iestādes informē EBI par pakalpojumiem, kas paziņoti, ievērojot 2. un 3. punktu, norādot, saskaņā ar kuru izslēgšanu šī darbība tiek sniegta.

5. Tās darbības aprakstu, kura paziņota saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu, dara publiski pieejamu 14. un 15. pantā paredzētajos reģistros.

III SADAĻA

MAKSĀJUMU PAKALPOJUMU NOSACĪJUMU PĀRREDZAMĪBA UN INFORMĒŠANAS PRASĪBAS

1. NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

38. pants

Darbības joma

1. Šo sadaļu piemēro vienreizējiem maksājumu darījumiem, pamatlīgumiem un maksājumu darījumiem, uz ko tie attiecas. Puses var vienoties, ka to nepiemēro pilnībā vai piemēro daļēji, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs.

2. Dalībvalstis var piemērot šīs sadaļas noteikumus mikrouzņēmumiem tāpat kā patērētājiem.

3. Šī direktīva neskar Direktīvu 2008/48/EK, citus attiecīgus Savienības tiesību aktus vai valstu pasākumus attiecībā uz tādiem nosacījumiem kredīta piešķiršanai patērētājiem, kuri nav saskaņoti ar šo direktīvu un ir saskaņā ar Savienības tiesībām.

39. pants

Citi noteikumi Savienības tiesībās

Šīs sadaļas noteikumi neskar Savienības tiesības, kas ietver papildu prasības par iepriekšēju informēšanu.

Tomēr tad, ja ir piemērojama arī Direktīva 2002/65/EK, minētās direktīvas 3. panta 1. punktā izklāstītās informēšanas prasības, izņemot minētā punkta 2. apakšpunkta c)–g) punktu, 3. apakšpunkta a), d) un e) punktu un 4. apakšpunkta b) punktu, aizstāj ar šīs direktīvas 44., 45., 51. un 52. pantu.

40. pants

Maksa par informāciju

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs neprasa no maksājumu pakalpojuma lietotāja maksu par informācijas sniegšanu saskaņā ar šo sadaļu.

2. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs var vienoties par maksu par tādu papildu vai biežāk sniegtu informāciju, kuru sniedz pēc pakalpojumu lietotāja pieprasījuma, vai par tās sniegšanu ar pamatlīgumā neparedzētiem saziņas līdzekļiem.

3. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs var uzlikt maksu par informāciju saskaņā ar 2. punktu, tā ir saprātīga un samērīga ar maksājumu pakalpojumu sniedzēja faktiskajām izmaksām.

41. pants

Pierādīšanas pienākums attiecībā uz informēšanas prasībām

Dalībvalstis paredz, ka pierādīšanas pienākums ir maksājumu pakalpojuma sniedzēja atbildība – pakalpojumu sniedzējs pierāda, ka ir ievērojis šajā sadaļā noteiktās informēšanas prasības.

42. pants

Atkāpe no informēšanas prasībām attiecībā uz nelielas vērtības maksājumu instrumentiem un elektronisko naudu

1. Tādu maksājumu instrumentu gadījumā, kas saskaņā ar attiecīgo pamatlīgumu attiecas tikai uz atsevišķiem maksājumu darījumiem, kuri nepārsniedz EUR 30 vai kuriem ir vai nu EUR 150 tērēšanas limits, vai kuros uzglabā naudas līdzekļus, kas nekad nepārsniedz EUR 150:

- a) atkāpjoties no 51., 52. un 56. panta, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksātājam tikai informāciju par maksājumu pakalpojumu galvenajām iezīmēm, tostarp veidu, kādā maksājuma instrumentu var izmantot, atbildību, uzlikto maksu un citu būtisku informāciju, kas vajadzīga, lai varētu pieņemt pamatotu lēmumu, kā arī norāda, kur viegli pieejama cita informācija un nosacījumi, kas minēti 52. pantā;
- b) var vienoties par to, ka, atkāpjoties no 54. panta, maksājumu pakalpojumu sniedzējam netiek prasīts ierosināt izmaiņas pamatlīguma nosacījumos tādā pašā veidā, kā noteikts 51. panta 1. punktā;
- c) var vienoties par to, ka, atkāpjoties no 57. un 58. panta, pēc maksājumu darījuma izpildes:
 - i) maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina vai dara pieejamu tikai atsauci, kas ļauj maksājumu pakalpojumu lietotājam identificēt maksājumu darījumu, maksājumu darījuma summu, jebkādu maksu un/vai, ja veikti vairāki tāda paša veida maksājumu darījumi tam pašam maksājuma saņēmējam, tikai informāciju par šo maksājumu darījumu kopējo summu un maksu;
 - ii) maksājumu pakalpojumu sniedzējam netiek prasīts nodrošināt vai darīt pieejamu i) punktā minēto informāciju, ja maksājumu instruments ir lietots anonīmi vai ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs citādi nav tehniski spējīgs to nodrošināt. Tomēr maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksātājam iespēju pārbaudīt glabāto naudas līdzekļu summu.

2. Maksājumu darījumiem valsts robežās dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var samazināt vai divkāršot 1. punktā norādītās summas. Dalībvalstis var palielināt minētās summas līdz EUR 500 priekšapmaksas maksājumu instrumentiem.

2. NODAĻA

Vienreizēji maksājumu darījumi

43. pants

Darbības joma

1. Šo nodaļu piemēro vienreizējiem maksājumu darījumiem, uz kuriem neattiecas pamatlīgums.
2. Ja maksājuma uzdevumu vienreizējam maksājumu darījumam iesniedz ar maksājumu instrumentu, uz ko attiecas pamatlīgums, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav pienākuma sniegt vai darīt pieejamu informāciju, kura maksājumu pakalpojuma lietotājam jau ir sniegta, pamatojoties uz pamatlīgumu ar citu maksājumu pakalpojumu sniedzēju, vai kuru viņam sniegs saskaņā ar minēto pamatlīgumu.

44. pants

Iepriekšēja vispārējā informācija

1. Dalībvalstis pieprasa, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājumu pakalpojuma lietotājam tam viegli pieejamā formā nodotu informāciju un nosacījumus, kas minēti 45. pantā attiecībā uz saviem pakalpojumiem, pirms maksājumu pakalpojumu lietotājam kļūst saistošs jebkāds vienreizēja maksājumu pakalpojuma līgums vai piedāvājums. Pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja pieprasījuma maksājumu pakalpojumu sniedzējs informāciju un nosacījumus sniedz papīra formā vai izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju. Informāciju un nosacījumus izklāsta viegli saprotamā formulējumā un skaidrā un nepārprotamā veidā tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā piedāvā maksājumu pakalpojumu, vai kādā citā valodā, par kuru puses vienojušās.

2. Ja pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja pieprasījuma ir noslēgts vienreizēja maksājumu pakalpojuma līgums, izmantojot distances saziņas līdzekļus, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējam neļauj ievērot 1. punktu, maksājumu pakalpojumu sniedzējs izpilda savus pienākumus saskaņā ar minēto punktu uzreiz pēc maksājumu darījuma izpildes.

3. Šā panta 1. punktā minētos pienākumus arī var izpildīt, iesniedzot vienreizēja maksājumu pakalpojuma līguma projektu vai maksājuma uzdevuma projektu, kas ietver informāciju un nosacījumus, kas noteikti 45. pantā.

45. pants

Informācija un nosacījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumu pakalpojumu lietotājam maksājumu pakalpojumu sniedzējs sniegtu vai darītu pieejamu šādu informāciju un nosacījumus:

- a) norāde uz informāciju vai unikālu identifikatoru, kas jāsniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam, lai varētu pienācīgi iniciēt vai izpildīt maksājuma uzdevumu;
- b) maksājumu pakalpojuma izpildes maksimālo laiku;
- c) visas maksas, kas maksājumu pakalpojumu lietotājam jāmaksā maksājumu pakalpojumu sniedzējam, un attiecīgā gadījumā minēto maksu sadalījums;
- d) attiecīgā gadījumā faktisko vai atsaucies valūtas maiņas kursu, ko piemēro maksājumu darījumam.

2. Turklāt dalībvalstis nodrošina, lai maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēji pirms iniciēšanas maksātājam sniegtu vai darītu pieejamu šādu precīzu un saprotamu informāciju:

- a) maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēja nosaukums, tā galvenā biroja ģeogrāfiskā adrese un attiecīgā gadījumā tā pārstāvja vai filiāles ģeogrāfiskā adrese, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā piedāvā maksājumu pakalpojumu, un jebkāda cita kontaktinformācija, tostarp elektroniskā pasta adrese, kas ir atbilstīga saziņai ar maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēju; un
- b) kompetentās iestādes kontaktinformācija.

3. Attiecīgā gadījumā jebkādu 52. pantā norādīto informāciju un nosacījumus maksājumu pakalpojumu lietotājam nodod viegli pieejamā veidā.

46. pants

Informācija maksātājam un maksājuma saņēmējam pēc maksājuma uzdevuma iniciēšanas

Papildus 45. pantā noteiktajai informācijai un nosacījumiem, ja maksājuma uzdevumu iniciē ar maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēja starpniecību, šis maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs uzreiz pēc iniciēšanas maksātājam un attiecīgā gadījumā maksājuma saņēmējam sniedz vai dara pieejamu visus šādus datus:

- a) apstiprinājumu par maksājuma uzdevuma veiksmīgu iniciēšanu, ko izsniedz maksātāja kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam;
- b) atsauci, kas ļauj maksātājam un maksājuma saņēmēja identificēt maksājumu darījumu un vajadzības gadījumā maksājuma saņēmējam identificēt maksātāju un jebkādu informāciju, kas pārsūtīta kopā ar maksājumu darījumu;
- c) maksājumu darījuma summu;
- d) attiecīgā gadījumā jebkādas tādas maksas apmēru, kas maksājama maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējam par darījumu un attiecīgā gadījumā minētās maksas apmēra sadalījumu.

47. pants

Informācija maksātāja kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam maksājumu iniciēšanas pakalpojuma gadījumā

Ja maksājuma uzdevumu iniciē, izmantojot maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēju, tas kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam dara pieejamas maksājuma darījuma atsauces.

48. pants

Informācija maksātājam pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas

Uzreiz pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs tādā pašā veidā, kā noteikts 44. panta 1. punktā, sniedz vai dara pieejamus maksātājam šādus datus par saviem pakalpojumiem:

- a) atsauci, kas ļauj maksātājam identificēt maksājumu darījumu, un vajadzības gadījumā informāciju par maksājuma saņēmēju;
- b) maksājumu darījuma summu valūtā, kāda izmantota maksājuma uzdevumā;
- c) jebkādas maksājumu darījuma maksas apmēru, kas maksātājam jāmaksā, un attiecīgā gadījumā minētās maksas apmēra sadalījumu;
- d) attiecīgā gadījumā valūtas maiņas kursu, ko maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, vai atsauci uz to, ja tas atšķiras no kursa, kas noteikts saskaņā ar 45. panta 1. punkta d) apakšpunktu, un maksājumu darījuma summu pēc valūtas konvertēšanas;
- e) maksājuma uzdevuma saņemšanas dienu.

49. pants

Informācija maksājuma saņēmējam pēc darījuma izpildes

Uzreiz pēc maksājumu darījuma izpildes maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs tādā pašā veidā, kā noteikts 44. panta 1. punktā, sniedz vai dara pieejamus maksājuma saņēmējam visus šādus datus par saviem pakalpojumiem:

- a) atsauci, kas ļauj maksājuma saņēmējam identificēt maksājumu darījumu un vajadzības gadījumā maksātāju, kā arī jebkādu informāciju, kas pārsūtīta kopā ar maksājumu darījumu;
- b) maksājumu darījuma summu valūtā, kādā naudas līdzekļi ir maksājuma saņēmēja rīcībā;
- c) jebkādas maksājumu darījuma maksas apmēru, kas maksājuma saņēmējam jāmaksā, un attiecīgā gadījumā minētās maksas apmēra sadalījumu;

- d) attiecīgā gadījumā valūtas maiņas kursu, ko maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, un maksājumu darījuma summu pirms minētās valūtas konvertēšanas;
- e) kreditēšanas valūtēšanas dienu.

3. NODAĻA

Pamatlīgumi

50. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro maksājumu darījumiem, uz kuriem attiecas pamatlīgums.

51. pants

Iepriekšēja vispārējā informācija

1. Dalībvalstis pieprasa, lai savlaicīgi pirms tam, kad maksājumu pakalpojumu lietotājam kļūst saistošs jebkāds pamatlīgums vai piedāvājums, maksājumu pakalpojumu sniedzējs, izmantojot papīru vai jebkādu citu pastāvīgu informācijas nesēju, maksājumu pakalpojumu lietotājam dara zināmu informāciju un nosacījumus, kas paredzēti 52. pantā. Informāciju un nosacījumus izklāsta viegli saprotamā formulējumā un skaidrā un nepārprotamā veidā tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā piedāvā maksājumu pakalpojumu, vai kādā citā valodā, par kuru puses vienojušās.
2. Ja pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja pieprasījuma ir noslēgts pamatlīgums, izmantojot distanču saziņas līdzekļus, kas maksājumu pakalpojumu sniedzējam neļauj ievērot 1. punktu, maksājumu pakalpojumu sniedzējs izpilda savus pienākumus saskaņā ar minēto punktu uzreiz pēc pamatlīguma noslēgšanas.
3. Šā panta 1. punktā minētos pienākumus arī var izpildīt, sniedzot pamatlīguma projekta kopiju, kas ietver informāciju un nosacījumus, kuri paredzēti 52. pantā.

52. pants

Informācija un nosacījumi

Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu lietotājam sniedz šādu informāciju un nosacījumus:

- 1) par maksājumu pakalpojumu sniedzēju:
 - a) maksājumu pakalpojumu sniedzēja nosaukums, tā galvenā biroja ģeogrāfiskā adrese un attiecīgā gadījumā tā pārstāvja vai filiāles ģeogrāfiskā adrese, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā piedāvā maksājumu pakalpojumu, un jebkādas citas adreses, tostarp elektroniskā pasta adrese, kas ir atbilstīga saziņai ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju;
 - b) dati par attiecīgajām uzraudzības iestādēm un par 14. pantā paredzēto reģistru vai jebkādu citu attiecīgu publisku reģistru, kas sniedz maksājumu pakalpojumu sniedzējam atļauju un reģistrācijas numuru vai līdzvērtīgus identifikācijas līdzekļus, kuri noteikti attiecīgajā reģistrā;
- 2) par maksājumu pakalpojumu izmantošanu:
 - a) sniedzamā pakalpojuma galveno iezīmju apraksts;
 - b) norāde uz informāciju vai unikālu identifikatoru, kas jāsniedz maksājumu pakalpojumu lietotājam, lai varētu pienācīgi iniciēt vai izpildīt maksājuma uzdevumu;
 - c) veids un procedūra, kā sniedz piekrišanu maksājuma uzdevuma iniciēšanai vai maksājumu darījuma izpildei un šādas piekrišanas atsaukumam saskaņā ar 64. un 80. pantu;

- d) norāde par laiku, kad saņemts maksājuma uzdevums, saskaņā ar 78. pantā, un – ja tāds ir – par maksājumu noslēgšanas laiku (*cut-off time*), kuru noteicis maksājumu pakalpojumu sniedzējs;
- e) maksājumu pakalpojumu izpildes maksimālais laiks;
- f) vai pastāv iespēja vienoties par maksājumu instrumentu izmantošanai piemērotajiem tērēšanas limitiem saskaņā ar 68. panta 1. punktu;
- g) koplietotu maksājumu zīmolu kartei piesaištītu maksājumu instrumentu gadījumā – maksājumu pakalpojumu lietotāja tiesības saskaņā ar Regulas (ES) 2015/751 8. pantu;
- 3) par maksām, procentu likmēm un valūtas maiņas kursiem:
- a) visas maksas, kas maksājumu pakalpojumu lietotājam jāmaksā maksājumu pakalpojumu sniedzējam, tostarp tās, kuras saistītas ar to, kādā veidā un cik bieži tiek sniegta vai darīta pieejama šajā direktīvā noteiktā informācija un – attiecīgā gadījumā – minēto maksu apmēra sadalījums;
- b) attiecīgā gadījumā piemērojamās procentu likmes un valūtas maiņas kursi vai, ja jāizmanto atsauces procentu likme un valūtas maiņas kurss, faktiskās procentu likmes aprēķina metode un attiecīgais šādas atsauces procentu likmes vai valūtas maiņas kursa noteikšanas datums un indekss vai bāze;
- c) ja ir vienošanās – atsauces procentu likmes vai valūtas maiņas kursa izmaiņu tūlītēja piemērošana un informēšanas prasības saistībā ar izmaiņām saskaņā ar 54. panta 2. punktu;
- 4) par saziņu:
- a) attiecīgā gadījumā saziņas līdzekļi, tostarp tehniskās prasības attiecībā uz maksājumu pakalpojumu lietotāja aparāturu un programmatūru, par ko puses vienojušās, lai pārsūtītu informāciju vai paziņojumus saskaņā ar šo direktīvu;
- b) tas, kādā veidā un cik bieži ir jāsniedz vai jādara pieejama šajā direktīvā noteiktā informācija;
- c) valoda vai valodas, kādās noslēgs pamatlīgumu un kurās veiks saziņu šo līgumattiecību laikā;
- d) maksājumu pakalpojumu lietotāja tiesības saņemt pamatlīguma noteikumus, kā arī informāciju un nosacījumus saskaņā ar 53. pantu;
- 5) par aizsardzības un korektīviem pasākumiem:
- a) attiecīgā gadījumā pasākumu apraksts, kas jāveic maksājumu pakalpojumu lietotājam maksājuma instrumenta drošai uzglabāšanai, un informācija par to, kā informēt maksājumu pakalpojumu sniedzēju saistībā ar 69. panta 1. punkta b) apakšpunktu;
- b) droša procedūra, kādā maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksājuma pakalpojuma lietotāju par krāpšanu vai drošības draudiem vai to iespēju;
- c) ja ir vienošanās – apstākļi, kādos maksājumu pakalpojumu sniedzējs patur tiesības bloķēt maksājuma instrumentu saskaņā ar 68. pantu;

- d) atsauce uz maksātāja atbildību saskaņā ar 74. pantu, tostarp informācija par attiecīgo summu;
- e) informācija par to, kā un kādā laikposmā maksājumu pakalpojumu lietotājam ir jāpaziņo maksājumu pakalpojumu sniedzējam par jebkādiem neautorizētiem vai nepareizi iniciētiem vai izpildītiem maksājumu darījumiem saskaņā ar 71. pantu, kā arī par maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildību par neautorizētiem maksājumu darījumiem saskaņā ar 73. pantu;
- f) atsauce uz maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildību par maksājumu darījumu iniciēšanu vai izpildi saskaņā ar 89. pantu;
- g) atmaksājuma nosacījumi saskaņā ar 76. un 77. pantu;
- 6) par izmaiņām pamatlīgumā un pamatlīguma izbeigšanu:
- a) ja ir vienošanās – informācija par to, ka tiks uzskatīts, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs ir pieņēmis nosacījumu izmaiņas saskaņā ar 54. pantu, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs līdz ierosinātajai izmaiņu spēkā stāšanās dienai nav paziņojis maksājumu pakalpojumu sniedzējam par to, ka izmaiņas nav pieņemtas;
- b) pamatlīguma termiņš;
- c) maksājumu pakalpojumu lietotāja tiesības izbeigt pamatlīgumu un jebkādas vienošanās saistībā ar tā izbeigšanu saskaņā ar 54. panta 1. punktu un 55. pantu;
- 7) par pārsūdzību:
- a) jebkāds līguma noteikums par tiesībām, ko piemēro pamatlīgumam, un/vai kompetentās tiesas;
- b) norāde par SAI procedūrām, kas maksājumu pakalpojumu lietotājam ir pieejamas saskaņā ar 99.–102. pantu.

53. pants

Informācijas un pamatlīguma nosacījumu pieejamība

Jebkurā līgumattiecību laikposmā maksājumu pakalpojumu lietotājam ir tiesības pēc pieprasījuma saņemt pamatlīguma noteikumus, kā arī 52. pantā norādīto informāciju un nosacījumus papīra formā vai uz cita pastāvīga informācijas nesēja.

54. pants

Izmaiņas pamatlīguma nosacījumos

1. Jebkādas izmaiņas pamatlīgumā, kā arī 52. pantā noteiktajā informācijā un nosacījumos, maksājumu pakalpojumu sniedzējs ierosina tādā pašā veidā, kā noteikts 51. panta 1. punktā, un ne vēlāk kā divus mēnešus pirms to ierosinātās piemērošanas dienas. Maksājumu pakalpojumu lietotājs var vai nu pieņemt, vai noraidīt izmaiņas pirms to ierosinātās spēkā stāšanās dienas.

Attiecīgā gadījumā saskaņā ar 52. panta 6. punkta a) apakšpunktu maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksājumu pakalpojumu lietotāju par to, ka tiks uzskatīts, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs ir pieņēmis šīs izmaiņas, ja tas līdz to ierosinātajai spēkā stāšanās dienai nav paziņojis maksājumu pakalpojumu sniedzējam par to, ka izmaiņas nav pieņemtas. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs arī informē maksājumu pakalpojumu lietotāju, ka gadījumā, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nepiekrīt minētajām izmaiņām, maksājumu pakalpojumu lietotājam ir tiesības bez maksas un jebkurā laikā līdz dienai, kad izmaiņas sāktu piemērot, izbeigt pamatlīgumu.

2. Procentu likmes vai valūtas maiņas kursa izmaiņas var piemērot uzreiz un bez iepriekšējas paziņošanas ar noteikumu, ka par šādām tiesībām ir panākta vienošanās pamatlīgumā un ka šo procentu likmes vai valūtas maiņas kursa izmaiņu pamatā ir atsaucies procentu likmes vai valūtas maiņas kurss, par ko ir panākta vienošanās saskaņā ar 52. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktu. Maksājumu pakalpojumu lietotāju pēc iespējas ātrāk informē par izmaiņām procentu likmē tādā pašā veidā, kā noteikts 51. panta 1. punktā, ja vien puses nav vienojušās par konkrētu periodiskumu vai veidu, kādā ir jāsniedz vai jādara pieejama informācija. Tomēr procentu likmes vai valūtas maiņas kursa izmaiņas, kas ir labvēlīgākas maksājumu pakalpojumu lietotājam, var piemērot bez iepriekšējas paziņošanas.

3. Izmaiņas procentu likmē vai valūtas maiņas kursā, ko izmanto maksājumu darījumos, īsteno un aprēķina neitrāli, lai nediskriminētu maksājumu pakalpojumu lietotājus.

55. pants

Pamatlīguma izbeigšana

1. Maksājumu pakalpojumu lietotājs var izbeigt pamatlīgumu jebkurā laikā, izņemot, ja puses ir vienojušās par iepriekšējas paziņošanas termiņu. Šāds termiņš nepārsniedz vienu mēnesi.

2. Pamatlīguma izbeigšana maksājumu pakalpojuma lietotājam ir bez maksas, izņemot tad, ja līgums ir bijis spēkā mazāk nekā sešus mēnešus. Maksa, ja tāda ir, par pamatlīguma izbeigšanu ir atbilstīga un samērīga ar izdevumiem.

3. Ja panākta vienošanās pamatlīgumā, maksājumu pakalpojumu sniedzējs var izbeigt pamatlīgumu, kas noslēgts uz nenoteiktu laiku, paziņojot par to vismaz divus mēnešus iepriekš tādā pašā veidā, kā noteikts 51. panta 1. punktā.

4. Maksas, ko regulāri iekasē par maksājumu pakalpojumiem, maksājumu pakalpojumu lietotājs maksā vienīgi proporcionāli līdz līguma izbeigšanai. Ja šādu maksu veic avansā, to proporcionāli atmaksā.

5. Šā panta nosacījumi neskar dalībvalstu tiesību aktus un noteikumus, ar ko nosaka pušu tiesības paziņot, ka pamatlīgums nav īstenojams vai ir spēkā neesošs.

6. Dalībvalstis var paredzēt maksājumu pakalpojumu lietotājiem izdevīgākus noteikumus.

56. pants

Informācija pirms atsevišķu maksājumu darījumu izpildes

Gadījumā, ja atsevišķu maksājumu darījumu saskaņā ar pamatlīgumu ir iniciējis maksātājs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs pēc maksātāja pieprasījuma attiecībā uz šo konkrēto maksājumu darījumu sniedz precīzu informāciju par visiem šiem elementiem:

a) izpildes maksimālo laiku;

b) maksu, kas jāsedz maksātājam;

c) attiecīgā gadījumā jebkādu maksu apmēra sadalījumu.

57. pants

Informācija maksātājam par atsevišķiem maksājumu darījumiem

1. Pēc tam, kad atsevišķa maksājumu darījuma summa ir debitēta no maksātāja konta, vai ja maksātājs pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas neizmanto maksājumu kontu, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs bez liekas kavēšanās un tādā pašā veidā, kā noteikts 51. panta 1. punktā, sniedz maksātājam šādu informāciju par visiem šiem elementiem:

- a) atsauci, kas ļauj maksātājam identificēt katru maksājumu darījumu, un – attiecīgā gadījumā – informāciju par maksājuma saņēmēju;
- b) maksājumu darījuma summu valūtā, kādā tā debetēta no maksātāja maksājumu konta, vai valūtā, kādā izmantota maksājuma uzdevumā;
- c) jebkuras maksājumu darījuma maksas apmēru un – attiecīgā gadījumā – minētās maksas apmēra sadalījumu vai procentus, kas jāsedz maksātājam;
- d) attiecīgā gadījumā – valūtas maiņas kursu, ko maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, un maksājumu darījuma summu pēc minētās valūtas konvertēšanas;
- e) debetēšanas valutēšanas dienu vai maksājuma uzdevuma saņemšanas dienu.

2. Pamatlīgumā iekļauj nosacījumu, ka maksātājs var pieprasīt, lai 1. punktā minēto informāciju sniegtu vai darītu pieejamu periodiski vismaz reizi mēnesī bez maksas un veidā, par kādu panākta vienošanās, kas ļauj maksātājam informāciju saglabāt un pavairot nemainītu.

3. Tomēr dalībvalstis var maksājumu pakalpojumu sniedzējiem lūgt informāciju sniegt papīra formātā vai uz cita pastāvīga informācijas nesēja vismaz reizi mēnesī bez maksas.

58. pants

Informācija maksājuma saņēmējam par atsevišķiem maksājumu darījumiem

1. Pēc atsevišķa maksājumu darījuma izpildes maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs tādā pašā veidā, kā noteikts 51. panta 1. punktā, bez liekas kavēšanās sniedz maksājuma saņēmējam visu šādu informāciju:

- a) atsauci, kas ļauj maksājuma saņēmējam identificēt maksājumu darījumu un maksātāju, kā arī jebkādu informāciju, kas pārsūtīta līdz ar maksājumu darījumu;
- b) maksājumu darījuma summu valūtā, kādā ir kreditēts maksājuma saņēmēja maksājumu konts;
- c) jebkuras maksājumu darījuma maksas apmēru un – attiecīgā gadījumā – minētās maksas apmēra sadalījumu vai procentus, kas jāsedz maksājuma saņēmējam;
- d) attiecīgā gadījumā valūtas maiņas kursu, ko maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs izmantojis maksājumu darījumā, un maksājumu darījuma summu pirms minētās valūtas konvertēšanas;
- e) kreditēšanas valutēšanas dienu.

2. Pamatlīgumā var būt iekļauts nosacījums, ka 1. punktā minētā informācija ir jāsniedz vai jādara pieejama periodiski vismaz reizi mēnesī un veidā, par kādu panākta vienošanās, kas ļauj maksājuma saņēmējam informāciju saglabāt un pavairot nemainītu.

3. Tomēr dalībvalstis var maksājumu pakalpojumu sniedzējiem lūgt informāciju sniegt papīra formātā vai uz cita pastāvīga informācijas nesēja vismaz reizi mēnesī bez maksas.

4. NODAĻA

Kopīgi noteikumi

59. pants

Valūta un valūtas konvertēšana

1. Maksājumus veic tādā valūtā, par kādu puses vienojušās.
2. Ja pirms maksājumu darījuma uzsākšanas piedāvā veikt valūtas konvertēšanas pakalpojumu un ja valūtas konvertēšanas pakalpojumu piedāvā bankomātā, tirdzniecības vietā vai to piedāvā maksājuma saņēmējs, tad tā puse, kura maksātājam piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumu, atklāj maksātājam visas maksas, kā arī to valūtas maiņas kursu, ko lieto, lai veiktu maksājumu darījuma konvertēšanu.

Maksātājs piekrīt uz šāda pamata veiktam valūtas konvertēšanas pakalpojumam.

60. pants

Informācija par papildu maksu vai atlaidēm

1. Ja maksājuma saņēmējs pieprasa maksu vai piedāvā atlaidi par noteikta maksājuma instrumenta izmantošanu, maksājuma saņēmējs par to informē maksātāju pirms maksājumu darījuma iniciēšanas.
2. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai cita darījumā iesaistītā persona pieprasa maksu par noteikta maksājuma instrumenta izmantošanu, pirms maksājumu darījuma iniciēšanas tas par to informē maksājumu pakalpojumu lietotāju.
3. Maksātājam ir pienākums veikt 1. un 2. punktā minētās maksas tikai tad, ja pirms maksājumu darījuma iniciēšanas tas ir informēts par šo maksu pilno apmēru.

IV SADAĻA

TIESĪBAS UN PIENĀKUMI SAISTĪBĀ AR MAKSĀJUMU PAKALPOJUMU SNIEGŠANU UN IZMANTOŠANU

1. NODAĻA

Kopīgi noteikumi

61. pants

Darbības joma

1. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs, maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties, ka pilnībā vai daļēji nepiemēro 62. panta 1. punktu, 64. panta 3. punktu, 72., 74., 76., 77., 80. un 89. pantu. Maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties arī par citiem termiņiem nekā tiem, kas paredzēti 71. pantā.
2. Dalībvalstis var noteikt, ka 102. pantu nepiemēro, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs.
3. Dalībvalsts var paredzēt, ka šīs sadaļas noteikumus piemēro mikrouzņēmumiem tādā pašā veidā kā patērētājiem.
4. Šī direktīva neskar Direktīvu 2008/48/EK, citas attiecīgus Savienības tiesības vai valstu pasākumus par tādiem nosacījumiem kredīta piešķiršanai patērētājiem, kuri nav saskaņoti ar šo direktīvu un atbilst Savienības tiesībām.

62. pants

Piemērojamās maksas

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs neiekasē maksu no maksājumu pakalpojumu lietotāja par savu informēšanas pienākumu pildīšanu vai par korektīvu un novēršanas pasākumu veikšanu saskaņā ar šo sadaļu, ja vien 79. panta 1. punktā, 80. panta 5. punktā un 88. panta 2. punktā nav noteikts citādi. Par šīm maksām vienojas maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs, un šīs maksas tiek piemērotas un ir samērīgas ar maksājumu pakalpojumu sniedzēja faktiskajām izmaksām.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai attiecībā uz maksājumu darījumiem, kas sniegti Savienībā, kur atrodas gan maksātāja, gan maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji vai kur atrodas vienīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājumu darījumā, maksājuma saņēmējs maksātu sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzlikto maksu, savukārt maksātājs maksātu sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzlikto maksu.

3. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs neliedz maksājuma saņēmējam pieprasīt no maksātāja maksu, piedāvājot tam atlaidi vai citādi novirzot to uz kāda konkrēta maksājumu instrumenta izmantošanu. Tomēr neviena no piemērotajām maksām nepārsniedz tiešās izmaksas, kas radušās maksājuma saņēmējam par konkrēta maksājumu instrumenta izmantošanu.

4. Katrā ziņā dalībvalstis nodrošina, lai maksājuma saņēmējs nepieprasītu maksu par tādu maksājumu instrumentu izmantošanu, kuriem starpbanku komisijas maksas tiek reglamentētas saskaņā ar Regulas (ES) 2015/751 II nodaļu, un par tādiem maksājumu pakalpojumiem, uz kuriem attiecas Regula (ES) Nr. 260/2012.

5. Dalībvalstis var aizliegt vai ierobežot maksājuma saņēmēja tiesības pieprasīt maksu, ņemot vērā vajadzību stimulēt konkurenci un veicināt efektīvu maksājumu instrumentu izmantošanu.

63. pants

Atkāpe attiecībā uz nelielas vērtības maksājumu instrumentiem un elektronisko naudu

1. Tādu maksājumu instrumentu gadījumā, kuri saskaņā ar pamatlīgumu attiecas vienīgi uz atsevišķiem maksājumu darījumiem, kas nepārsniedz EUR 30, vai kuriem ir vai nu EUR 150 tērēšanas limits, vai kuros uzglabā naudas līdzekļus, kas nepārsniedz EUR 150, maksājumu pakalpojumu sniedzēji jebkurā brīdī var vienoties ar saviem maksājumu pakalpojumu lietotājiem par to, ka:

- a) nepiemēro 69. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 70. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu un 74. panta 3. punktu, ja maksājumu instrumentā nav atļauta tā bloķēšana vai tā turpmākas lietošanas novēršana;
- b) nepiemēro 72. un 73. pantu un 74. panta 1. un 3. punktu, ja maksājumu instrumentu izmanto anonīmi vai ja maksājumu pakalpojuma sniedzējs cita, maksājumu instrumentam raksturīga iemesla dēļ nevar pierādīt, ka maksājumu darījums ir ticis autorizēts;
- c) atkāpjoties no 79. panta 1. punkta, maksājumu pakalpojumu sniedzējam nav jāziņo maksājumu pakalpojumu lietotājam par maksājuma uzdevuma izpildes atteikumu, ja neizpilde ir skaidra no apstākļiem;
- d) atkāpjoties no 80. panta, maksātājs nevar atsaukt maksājuma uzdevumu pēc tam, kad ir nodots maksājuma uzdevums vai ir dota piekrišana izpildīt maksājumu darījumu maksājuma saņēmējam;
- e) atkāpjoties no 83. un 84. panta, piemēro citus izpildes laikposmus.

2. Maksājumu darījumiem valsts robežās dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var samazināt vai divkāršot 1. punktā norādītās summas. Tās var palielināt šīs summas līdz EUR 500 priekšapmaksas maksājumu instrumentiem.

3. Šis direktīvas 73. un 74. pantu piemēro arī elektroniskajai naudai, kā definēts Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 2. punktā, izņemot gadījumus, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nevar iesaldēt maksājumu kontu, kurā tiek glabāta elektroniskā nauda, vai bloķēt maksājumu instrumentu. Dalībvalstis šo atkāpi var ierobežot un attiecināt tikai uz maksājumu kontiem, kuros tiek glabāta elektroniskā nauda, vai konkrētas vērtības maksājumu instrumentiem.

2. NODAĻA

Maksājumu darījumu autorizācija

64. pants

Piekrišana un piekrišanas atsaukšana

1. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumu darījums tiktu uzskatīts par autorizētu tikai tad, ja maksātājs ir devis piekrišanu izpildīt maksājumu darījumu. Maksātājs var autorizēt maksājumu darījumu pirms maksājumu darījuma izpildes vai, ja par to ir vienojušies maksātājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs, – pēc izpildes.

2. Piekrišanu izpildīt maksājumu darījumu vai vairākus maksājumu darījumus dod tādā formā, par kādu maksātājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir vienojušies. Piekrišanu izpildīt maksājumu darījumu var dot arī ar maksājuma saņēmēja vai maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēja starpniecību.

Ja piekrišana nav dota, maksājumu darījumu uzskata par neautorizētu.

3. Maksātājs jebkurā laikā var atsaukt savu piekrišanu, bet ne vēlāk par neatsaucamības laiku saskaņā ar 80. pantu. Arī vairāku maksājumu darījumu izpildei dotu piekrišanu var atsaukt, kā rezultātā jebkādos maksājumu darījumus nākotnē uzskata par neautorizētiem.

4. Par piekrišanas došanas procedūru vienojas maksātājs un attiecīgais(-ie) maksājumu pakalpojumu sniedzējs(-i).

65. pants

Apstiprinājums par naudas līdzekļu pieejamību

1. Dalībvalstis nodrošina, lai kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs pēc tā maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma, kas izdevis kartei piesaistītus maksājumu instrumentus, nekavējoties apstiprinātu, vai summa, kas nepieciešama kartei piesaistīta maksājumu darījuma izpildei, ir pieejama maksātāja maksājumu kontā, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) pieprasījuma brīdī maksātāja maksājumu konts ir pieejams tiešsaistē;
- b) maksātājs ir devis nepārprotamu piekrišanu tam, ka kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs atbild uz konkrēta maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījumiem, lai apstiprinātu, ka summa, kas atbilst konkrētajam kartei piesaistītajam maksājumu darījumam, ir pieejama maksātāja maksājumu kontā;
- c) šā punkta b) apakšpunktā minētā piekrišana ir dota, pirms tiek saņemts pirmais pieprasījums sniegt apstiprinājumu.

2. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var pieprasīt 1. punktā minēto apstiprinājumu, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) maksātājs ir devis nepārprotamu piekrišanu tam, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs pieprasa 1. punktā minēto apstiprinājumu;
- b) maksātājs ir iniciējis kartei piesaistīto maksājumu darījumu par attiecīgo summu, izmantojot maksājumu pakalpojumu sniedzēja izdotu karti piesaistītu maksājumu instrumentu;
- c) maksājumu pakalpojumu sniedzējs autentificējas kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja sistēmā pirms katra apstiprinājuma pieprasījuma un drošā veidā sazinās ar kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju saskaņā ar 98. panta 1. punkta d) apakšpunktu.

3. Saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK šā panta 1. punktā minēto apstiprinājumu sniedz vienkāršas "jā" vai "nē" atbildes veidā un nevis kā paziņojumu par konta atlikumu. Minēto atbildi neuzglabā vai neizmanto nekādos citos nolūkos kā vienīgi, lai izpildītu karti piesaistīto maksājumu darījumu.

4. Dots apstiprinājums neļauj kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam bloķēt naudas līdzekļus maksātāja maksājumu kontā.
5. Maksātājs var pieprasīt kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam paziņot maksātājam maksājumu pakalpojumu sniedzēja identifikāciju un sniegto atbildi.
6. Šo pantu nepiemēro maksājumu darījumiem, kurus iniciē, izmantojot kartēm piesaistītus maksājumu instrumentus, kuros tiek uzglabāta elektroniskā nauda, kā definēts Direktīvas 2009/110/EK 2. pantā.

66. pants

Noteikumi par piekļuvi maksājumu kontam maksājumu iniciēšanas pakalpojumu gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātājam ir tiesības izmantot maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēju, lai saņemtu maksājumu pakalpojumus, kā minēts I pielikuma 7. punktā. Tiesības izmantot maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēju nepiemēro, ja maksājumu konts nav pieejams tiešsaistē.
2. Ja maksātājs dod nepārprotamu piekrišanu tam, ka maksājums tiek izpildīts saskaņā ar 64. pantu, kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs veic šā panta 4. punktā izklāstītās darbības, lai nodrošinātu maksātāja tiesības izmantot maksājumu iniciēšanas pakalpojumu.
3. Maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs:
 - a) saistībā ar maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniegšanu nevienā brīdī netur maksātāja naudas līdzekļus;
 - b) nodrošina, lai maksājumu pakalpojumu lietotāja personalizētie drošības dati nebūtu pieejami citām personām, izņemot lietotāju un personalizēto drošības datu izdevēju, un lai maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs tos pārsūtītu, izmantojot drošus un efektīvus kanālus;
 - c) nodrošina, lai jebkura cita informācija par maksājumu pakalpojumu lietotāju, kas iegūta, sniedzot maksājumu iniciēšanas pakalpojumus, tiktu sniegta tikai maksājuma saņēmējam un tikai ar maksājumu pakalpojumu lietotāja nepārprotamu piekrišanu;
 - d) katru reizi, kad tiek iniciēts maksājums, identificē sevi maksātāja kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja sistēmā un drošā veidā sazinās ar kontu apkalpojošo maksājumu pakalpojumu sniedzēju, maksātāju un maksājuma saņēmēju saskaņā ar 98. panta 1. punkta d) apakšpunktu;
 - e) neuzglabā sensitīvus maksājumu pakalpojumu lietotāja maksājumu datus;
 - f) nepieprasa maksājumu pakalpojumu lietotājam nekādus citus datus kā tikai tos, kas vajadzīgi, lai sniegtu maksājumu iniciēšanas pakalpojumu;
 - g) neizmanto nekādus datus, nepieklūst tiem vai neuzglabāt tos nekādos citos nolūkos kā vienīgi, lai sniegtu maksājumu iniciēšanas pakalpojumu, kā to nepārprotami lūdzis maksātājs;
 - h) nemaina darījuma summu, maksājuma saņēmēju vai jebkādu citu tā elementu.
4. Kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs:
 - a) droši sazinās ar maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar 98. panta 1. punkta d) apakšpunktu;

- b) nekavējoties pēc tam, kad no maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēja ir saņemts maksājuma uzdevums, sniedz vai dara pieejamu maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējam visu informāciju par maksājumu darījuma iniciēšanu un visu informāciju, kas pieejama kontu apkalpojošajam maksājumu pakalpojumu sniedzējam par maksājumu darījuma izpildi;
- c) apstrādā maksājuma uzdevumus, kas pārsūtīti, izmantojot maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, tieši tādā pašā veidā, izņemot, ja atšķirīgai apstrādei ir objektīvi iemesli, – jo īpaši attiecībā uz termiņiem, prioritāti vai maksām – kā maksājuma uzdevumus, ko maksātājs pārsūtījis pats tieši.

5. Maksājumu iniciēšanas pakalpojumus sniedz neatkarīgi no tā, vai minētajā nolūkā pastāv līgumattiecības starp maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējiem un kontus apkalpojošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.

67. pants

Noteikumi par piekļuvi maksājumu konta informācijai un tās izmantošanu konta informācijas pakalpojumu gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumu pakalpojumu lietotājam būtu tiesības izmantot pakalpojumus, kas ļauj piekļūt konta informācijai, kā minēts I pielikuma 8. punktā. Minētās tiesības nepiemēro, ja maksājumu konts nav pieejams tiešsaistē.

2. Konta informācijas pakalpojumu sniedzējs:

- a) sniedz pakalpojumus vienīgi ar maksājumu pakalpojumu lietotāja nepārprotamu piekrišanu;
- b) nodrošina, lai maksājumu pakalpojumu lietotāja personalizētie drošības dati nebūtu pieejami citām personām, izņemot lietotāju un personalizēto drošības datu izdevēju, un lai konta informācijas pakalpojumu sniedzējs, tos pārsūtot, izmantotu drošus un efektīvus kanālus;
- c) katrā saziņas sesijā identificē sevi maksājumu pakalpojumu lietotāja kontu apkalpojošā(-o) maksājumu pakalpojumu sniedzēja(-u) sistēmā un drošā veidā sazinās ar kontu apkalpojošo(-ajiem) maksājumu pakalpojumu sniedzēju(-iem) un maksājumu pakalpojuma lietotāju saskaņā ar 98. panta 1. punkta d) apakšpunktu;
- d) piekļūst vienīgi informācijai no konkrētiem maksājumu kontiem un saistītiem maksājumu darījumiem;
- e) nepieprasa sensitīvus maksājumu datus, kas saistīti ar maksājumu kontiem;
- f) neizmanto nekādus datus, nepieklūt tiem vai neuzglabā tos nekādos citos nolūkos kā vienīgi, lai veiktu konta informācijas pakalpojumu, ko nepārprotami lūdzis maksājumu pakalpojumu lietotājs, saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem.

3. Saistībā ar maksājumu kontiem kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs:

- a) droši sazinās ar konta informācijas pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar 98. panta 1. punkta d) apakšpunktu; un
- b) datu pieprasījumus, kuri nosūtīti, izmantojot konta informācijas pakalpojumu sniedzēja pakalpojumus, apstrādā vienādi, izņemot, ja atšķirīgai apstrādei ir objektīvi iemesli.

4. Konta informācijas pakalpojumus sniedz neatkarīgi no tā, vai minētajā nolūkā pastāv līgumattiecības starp konta informācijas pakalpojumu sniedzējiem un kontus apkalpojošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.

68. pants

Maksājumu instrumenta izmantošanas ierobežojumi un ierobežojumi maksājumu pakalpojumu sniedzēju piekļuvei maksājumu kontiem

1. Ja piekrišanas došanai izmanto konkrētu maksājumu instrumentu, maksātājs un maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties par tērēšanas limitu maksājumu darījumiem, kas izpildīti, izmantojot minēto maksājumu instrumentu.
2. Ja par to ir panākta vienošanās pamatlīgumā, maksājumu pakalpojumu sniedzējs var paturēt tiesības bloķēt maksājumu instrumenta izmantošanu objektīvi pamatotu iemeslu dēļ, kas saistīti ar maksājumu instrumenta drošību, ja ir aizdomas par maksājumu instrumenta neatļautu vai krāpniecisku izmantošanu vai gadījumā, kad maksājumu instruments ir saistīts ar kredītlīniju, ir būtiski pieaudzis risks, ka maksātājs var nebūt spējīgs izpildīt savas maksājumu saistības.
3. Šādos gadījumos maksājumu pakalpojumu sniedzējs veidā, par kādu ir panākta vienošanās, informē maksātāju par maksājumu instrumenta bloķēšanu un tās iemesliem, ja iespējams, pirms instrumenta bloķēšanas un vēlākais – nekavējoties pēc bloķēšanas, izņemot gadījumus, kad šādas informācijas sniegšana apdraudētu objektīvi pamatotos drošības apsvērumus vai ir aizliegta ar citiem attiecīgiem Savienības vai valsts tiesību aktiem.
4. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs atbloķē maksājumu instrumentu vai aizstāj to ar jaunu maksājumu instrumentu, tiklīdz vairs nepastāv iemesli bloķēšanai.
5. Kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs konta informācijas pakalpojumu sniedzējam vai maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējam var liegt piekļuvi maksājumu kontam objektīvi pamatotu un atbilstoši pierādītu iemeslu dēļ, kuri saistīti ar konta informācijas pakalpojumu sniedzēja vai maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēja neautorizētu vai krāpniecisku piekļuvi maksājumu kontam, tostarp maksājumu darījuma neautorizētu vai krāpniecisku iniciēšanu. Šādos gadījumos kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs veidā, par kādu ir panākta vienošanās, informē maksātāju par to, ka piekļuve maksājumu kontam ir liegta, un tā iemesliem. Minēto informāciju, ja iespējams, sniedz maksātājam pirms tiek liegta piekļuve un vēlākais – nekavējoties pēc tam, kad piekļuve ir liegta, izņemot gadījumus, kad šādas informācijas sniegšana apdraudētu objektīvi pamatotos drošības apsvērumus vai ir aizliegta ar citiem attiecīgiem Savienības vai valsts tiesību aktiem.

Kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs ļauj piekļūt maksājumu kontam, tiklīdz vairs nepastāv iemesli piekļuves liegumam.

6. Šā panta 5. punktā minētajos gadījumos kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs nekavējoties ziņo kompetentajai iestādei par incidentu, kas saistīts ar konta informācijas pakalpojumu sniedzēju vai maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēju. Šī informācija ietver arī attiecīgās ziņas par lietu un veiktās darbības iemesliem. Kompetentā iestāde izvērtē lietu un, ja vajadzīgs, veic piemērotus pasākumus.

69. pants

Maksājumu pakalpojumu lietotāja pienākumi saistībā ar maksājumu instrumentiem un personalizētiem drošības datiem

1. Maksājumu pakalpojumu lietotājs, kurš ir tiesīgs izmantot maksājumu instrumentu:
 - a) lieto maksājumu instrumentu saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē maksājumu instrumenta izdošanu un lietošanu, kuriem jābūt objektīviem, nediskriminējošiem un samērīgiem;
 - b) bez liekas kavēšanās informē maksājumu pakalpojumu sniedzēju vai tā norādīto subjektu, tiklīdz kļuvis zināms, ka maksājumu instruments ir nozaudēts, nozagts, nelikumīgi piesavināts vai notikusi tā neatļauta lietošana.
2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nolūkos maksājumu pakalpojumu lietotājs jo īpaši tūlīt pēc maksājumu instrumenta saņemšanas veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu savu personalizēto drošības datu drošību.

70. pants

Maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākumi saistībā ar maksājumu instrumentiem

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas izdevis maksājumu instrumentu:
 - a) nodrošina, lai personalizētie drošības dati nebūtu pieejami citām personām, kuras nav tāds maksājumu pakalpojumu lietotājs, kas ir tiesīgs izmantot maksājumu instrumentu, neskarot maksājumu pakalpojumu lietotāja pienākumus, kas izklāstīti 69. pantā;
 - b) atturas no nepieprasītu maksājumu instrumentu sūtīšanas, izņemot gadījumus, kad maksājumu instruments, kas jau atrodas maksājumu pakalpojumu lietotāja turējumā, ir jāaizstāj;
 - c) nodrošina, lai maksājumu pakalpojumu lietotājam pastāvīgi būtu pieejami vajadzīgie naudas līdzekļi, kas tam ļauj veikt paziņošanu, ievērojot 69. panta 1. punkta b) apakšpunktu, vai prasīt atbloķēt maksājumu instrumentu, ievērojot 68. panta 4. punktu; pēc maksājumu pakalpojumu lietotāja pieprasījuma maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina maksājumu pakalpojumu lietotājam naudas līdzekļus, ar kuriem 18 mēnešus pēc paziņošanas pierādīt, ka maksājumu pakalpojumu lietotājs ir veicis šādu paziņošanu;
 - d) sniedz maksājuma pakalpojuma lietotājam iespēju veikt paziņošanu, ievērojot 69. panta 1. punkta b) apakšpunktu, bez maksas un, ja nosaka maksu, tad tikai par aizstāšanas izmaksām, kas tieši saistītas ar maksājumu instrumentu;
 - e) novērš maksājumu instrumenta jebkāda veida lietošanu, kad ir veikta paziņošana, ievērojot 69. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
2. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs uzņemas risku par maksājumu instrumenta vai par jebkādu ar to saistīto personalizēto drošības datu nosūtīšanu maksājuma pakalpojuma lietotājam.

71. pants

Paziņojums par neautorizētiem vai nepareizi izpildītiem maksājumu darījumiem un to izlabošana

1. Maksājumu pakalpojumu lietotājs no maksājumu pakalpojumu sniedzēja panāk kļūdas labojumu neautorizētiem vai nepareizi izpildītiem maksājumu darījumiem tikai tad, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs ir informējis pakalpojumu sniedzēju bez liekas kavēšanās, tiklīdz viņš ir uzzinājis par jebkādu šādu darījumu, kas dod pamatu prasības celšanai, tostarp par 89. pantā minēto, un ne vēlāk par 13 mēnešiem pēc debetēšanas dienas.

Pirmajā daļā paredzētie informēšanas termiņi netiek piemēroti, ja attiecīgā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav sniedzis vai darījis pieejamu informāciju par maksājumu darījumu saskaņā ar III sadaļu.

2. Ja ir iesaistīts maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs, maksājumu pakalpojumu lietotājs, neskarot 73. panta 2. punktu un 89. panta 1. punktu, no kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja panāk kļūdas labojumu, ievērojot šā panta 1. punktu.

72. pants

Pierādījumi par maksājumu darījumu autentificēšanu un izpildi

1. Dalībvalstis prasa, lai tad, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs noliedz, ka viņš ir atļāvis kādu izpildītu maksājumu darījumu, vai ja viņš apgalvo, ka maksājumu darījums ir izpildīts kļūdaini, maksājumu pakalpojumu sniedzējam būtu jāpierāda, ka maksājumu darījums ir autentificēts, precīzi reģistrēts un iegrāmatots kontā un ka to nav ietekmējušas maksājumu pakalpojumu sniedzēja sniegtā pakalpojuma tehniskas kļūmes vai citi trūkumi.

Ja maksājumu darījums tiek iniciēts, izmantojot maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēja pakalpojumu, maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējam jāpierāda, ka tā kompetences jomā maksājumu darījums ir autentificēts, precīzi reģistrēts un darījumu nav ietekmējusi tehniska kļūme vai citi trūkumi, kas saistīti ar maksājumu pakalpojumu, par ko tas ir atbildīgs.

2. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs noliedz, ka viņš ir autorizējis kādu izpildītu maksājumu darījumu, tad –ar to vien, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs, tostarp attiecīgā gadījumā maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs, ir reģistrējis maksājumu instrumenta lietojumu, pats par sevi nepietiek, lai pierādītu, ka maksātājs vai nu bija autorizējis maksājumu darījumu, vai maksātājs ir rīkojies krāpnieciski, pieļāvis rupju neuzmanību vai tīši nav pildījis vienu vai vairākus savus 69. pantā paredzētos pienākumus. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, tostarp attiecīgā gadījumā maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs, sniedz apliecināšus pierādījumus, lai pierādītu maksājumu pakalpojumu lietotāja krāpniecību vai rupju neuzmanību.

73. pants

Maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildība par neautorizētiem maksājumu darījumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, lai, neskarot 71. pantu, neautorizēta maksājumu darījuma gadījumā maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atmaksātu maksātājam neautorizētā maksājumu darījuma summu nekavējoties un katrā ziņā ne vēlāk kā līdz nākamās darbdienas beigām pēc tam, kad tas ir pamanījis darījumu vai ticis par to informēts, izņemot gadījumus, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir pamatots iemesls aizdomām par krāpniecību un tas rakstiski dara zināmus šos iemeslus attiecīgajai valsts iestādei. Attiecīgā gadījumā maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atjauno debetētā maksājumu konta stāvokli līdz tādām stāvoklim, kādā tas būtu bijis, ja nebūtu noticis neautorizētais maksājumu darījums. Tas arī nodrošina to, ka kreditēšanas valūtēšanas diena maksātāja maksājumu kontam nav vēlāka par dienu, kad summa debetēta.

2. Ja maksājumu darījumu ir iniciējis maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs, kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs atmaksā neautorizētā maksājumu darījuma summu nekavējoties un katrā ziņā ne vēlāk kā līdz nākamās darbdienas beigām un attiecīgā gadījumā atjauno debetētā maksājumu konta stāvokli līdz tādām stāvoklim, kādā tas būtu bijis, ja nebūtu noticis neautorizētais maksājumu darījums.

Ja maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs par neautorizēto maksājumu darījumu, tas pēc kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma nekavējoties kompensē tam visus radušos zaudējumus vai summas, kas atmaksātas maksātājam, tostarp neautorizētā maksājumu darījuma summu. Saskaņā ar 72. panta 1. punktu maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējam ir jāpierāda, ka tā kompetences jomā maksājumu darījums ir autentificēts, precīzi reģistrēts un darījumu nav ietekmējusi kāda tehniska kļūme vai citi trūkumi, kas saistīti ar maksājumu pakalpojumu, par ko tas ir atbildīgs.

3. Papildu finansiālo kompensāciju var noteikt saskaņā ar tiem tiesību aktiem, ko piemēro līgumam, kas noslēgts starp maksātāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju, vai attiecīgā gadījumā līgumam, kas noslēgts starp maksātāju un maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēju.

74. pants

Maksātāja atbildība par neautorizētiem maksājumu darījumiem

1. Atkāpjoties no 73. panta, maksātājam var tikt noteikts pienākums segt zaudējumus līdz maksimums EUR 50 saistībā ar jebkādiem neautorizētiem maksājumu darījumiem, ko rada nozaudēta vai nozagta maksājumu instrumenta izmantošana vai maksājumu instrumenta nelikumīga piesavināšanās.

Pirmo daļu nepiemēro, ja:

- a) maksājumu instrumenta nozaudēšanu, zādzību vai nelikumīgu piesavināšanos maksātājam nebija iespējams atklāt pirms maksājuma, izņemot gadījumus, kad maksātājs ir rīkojies krāpnieciski; vai
- b) zaudējumi radušies maksājumu pakalpojumu sniedzēja darbinieka, pārstāvja vai filiāles vai ārpuspakalpojumu vienības darbības vai bezdarbības rezultātā.

Maksātājs sedz visus zaudējumus saistībā ar jebkādiem neautorizētiem maksājumu darījumiem, ja tos radījis maksātājs, rīkojoties krāpnieciski vai arī tīši vai rupjas neuzmanības dēļ nepildot vienu vai vairākus 69. pantā izklāstītos pienākumus. Šādos gadījumos pirmajā daļā minētā maksimālā summa nav spēkā.

Ja maksātājs nav rīkojies ne krāpnieciski, ne tīši nepildījis tam 69. pantā noteiktos pienākumus, dalībvalstis var samazināt šajā punktā minētās atbildības apmēru, ņemot vērā jo īpaši personalizētos drošības datus un konkrētos apstākļus, kādos maksājumu instruments ir ticis nozaudēts, nozagts vai nelikumīgi piesavināts.

2. Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepieprasa drošu klienta autentificēšanu, maksātājs nesedz finansiālus zaudējumus, ja vien maksātājs nav rīkojies krāpnieciski. Ja maksājuma saņēmējs vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nepieņem drošu klienta autentificēšanu, tas atmaksā finansiālo kaitējumu, kas nodarīts maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam.

3. Maksātājs nesedz finansiālās sekas, kas rodas no tā, ka nozaudēts, nozagts vai nelikumīgi piesavināts maksājumu instruments tiek lietots pēc tam, kad ir izdarīts paziņojums saskaņā ar 69. panta 1. punkta b) apakšpunktu, izņemot gadījumus, kad maksātājs ir rīkojies krāpnieciski.

Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nenodrošina piemērotus līdzekļus, lai jebkurā brīdī būtu iespējams paziņot par maksājumu instrumenta nozaudēšanu, zādzību vai nelikumīgu piesavināšanu, kā noteikts 70. panta 1. punkta c) apakšpunktā, maksātājam nav saistošas finansiālās sekas, kas rodas no tā, ka tiek lietots minētais maksājumu instruments, izņemot gadījumus, kad maksātājs ir rīkojies krāpnieciski.

75. pants

Maksājumu darījumi, kuru darījumu summa iepriekš nav zināma

1. Ja maksājumu darījumu ir iniciējis maksājuma saņēmējs vai tas iniciēts ar maksājuma saņēmēja starpniecību saistībā ar karti piesaistītu maksājumu darījumu un tā precīza summa nav zināma brīdī, kad maksātājs sniedz piekrišanu izpildīt maksājumu darījumu, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs var bloķēt naudas līdzekļus maksātāja maksājumu kontā vienīgi tad, ja maksātājs ir devis piekrišanu attiecībā uz bloķējamo naudas līdzekļu precīzu summu.

2. Kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis informāciju par precīzu maksājumu darījuma summu, tas bez liekas kavēšanās un vismaz tūlīt pēc maksājuma uzdevuma saņemšanas atbrīvo bloķētos naudas līdzekļus maksātāja maksājumu kontā saskaņā ar 1. punktu.

76. pants

Atmaksājumi par maksājumu darījumiem, ko iniciējis maksājuma saņēmējs vai kas iniciēti ar maksājuma saņēmēja starpniecību

1. Dalībvalstis nodrošina, lai maksātājam būtu tiesības uz tāda autorizēta maksājumu darījuma atmaksājumu no maksājumu pakalpojumu sniedzēja puses, ko iniciējis maksājuma saņēmējs vai kas iniciēts ar maksājuma saņēmēja starpniecību un kas jau ir izpildīts, ja ir izpildīti abi no šādiem nosacījumiem:

a) veicot maksājumu darījuma autorizāciju, nav norādīta precīza maksājumu darījuma summa;

b) maksājumu darījuma summa pārsniedz summu, ko maksātājs pamatoti būtu varējis paredzēt, ņemot vērā iepriekšējo maksājumu vēsturi, pamatlīguma nosacījumus un attiecīgos lietas apstākļus.

Pēc maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma maksātājam jāpierāda, ka šādi nosacījumi ir izpildīti.

Atmaksā pilnu izpildītā maksājumu darījuma summu. Kreditēšanas valutēšanas diena maksātāja maksājumu kontam nav vēlāka par dienu, kad summa debetēta.

Neskarot 3. punktu, dalībvalstis nodrošina, lai papildus tiesībām, kas minētas šajā punktā, attiecībā uz tiešā debeta maksājumiem, kā minēts Regulas (ES) Nr. 260/2012 1. pantā, maksātājam būtu beznosacījumu tiesības uz atmaksājumu termiņos, kas paredzēti šīs direktīvas 77. pantā.

2. Tomēr saistībā ar 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu maksātājs nepamatojas uz apsvērumiem saistībā ar valūtas maiņu, ja ir piemērots atsauces valūtas maiņas kurss, par ko bija panākta vienošanās ar tā maksājumu pakalpojumu sniedzēju saskaņā ar 45. panta 1. punkta d) apakšpunktu un 52. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

3. Maksātājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs pamatlīgumā var vienoties, ka maksātājam nav tiesību uz atmaksājumu, ja:

a) maksātājs ir devis savu piekrišanu maksājumu darījuma izpildei tieši maksājumu pakalpojumu sniedzējam; un

b) attiecīgā gadījumā – maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai maksājuma saņēmējs vismaz četras nedēļas pirms attiecīgās dienas maksātājam veidā, par kādu ir panākta vienošanās, ir sniedzis vai darījis pieejamu informāciju par maksājumu darījumu nākotnē.

4. Attiecībā uz tiešā debeta maksājumiem valūtā, kas nav euro, dalībvalstis var pieprasīt saviem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem piedāvāt labvēlīgākas tiesības uz atmaksājumu saskaņā ar to tiešā debeta sistēmām ar noteikumu, ka tās ir labvēlīgākas maksātājam.

77. pants

Atmaksājuma pieprasījumi par maksājumu darījumiem, ko iniciējis maksājuma saņēmējs vai kas iniciēti ar maksājuma saņēmēja starpniecību

1. Dalībvalstis nodrošina, lai maksātājs varētu pieprasīt 76. pantā minēto atmaksājumu par autorizētu maksājumu darījumu, ko iniciējis maksājuma saņēmējs, astoņu nedēļu laikā no dienas, kad naudas līdzekļi ir debetēti.

2. Desmit darbdienu laikā no brīža, kad saņemts atmaksājuma pieprasījums, maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai nu atmaksā pilnu maksājumu darījuma summu, vai sniedz atmaksāšanas atteikuma pamatojumu un norāda, kurās struktūrās saskaņā ar 99.–102. pantu maksātājs var vērsties šajā lietā, ja maksātājs neatzīst sniegtos iemeslus.

Šā punkta pirmajā daļā paredzētās maksājumu pakalpojumu sniedzēja tiesības atteikt atmaksājumu neattiecas uz gadījumu, kas izklāstīts 76. panta 1. punkta ceturtajā daļā.

3. NODAĻA

Maksājumu darījumu izpilde

1. iedaļa

Maksājuma uzdevumi un pārskaitītās summas

78. pants

Maksājuma uzdevumu saņemšana

1. Dalībvalstis nodrošina, lai saņemšanas brīdis būtu tas, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņem maksājuma uzdevumu.

Maksātāja kontu nedebetē, pirms nav saņemts maksājuma uzdevums. Ja saņemšanas brīdis neiekrīt maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja darbdienu, maksājuma uzdevumu uzskata par saņemtu nākamajā darbdienu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs vēlāko saņemšanas termiņu var noteikt darbdienu beigās, un visus pēc tam saņemtos maksājuma uzdevumus uzskata par saņemtiem nākamajā darbdienu.

2. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs, kas iniciē maksājuma uzdevumu, vienojas ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju, ka maksājuma uzdevuma izpilde sākas konkrētā dienā vai konkrēta termiņa beigās, vai dienā, kad maksātājs maksājumu pakalpojumu sniedzēja rīcībā ir nodevis naudas līdzekļus, par maksājuma uzdevuma saņemšanas brīdi 83. panta piemērošanas nolūkos uzskata dienu, par ko ir panākta vienošanās. Ja diena, par ko panākta vienošanās, nav maksājumu pakalpojumu sniedzēja darbdienu, saņemto maksājuma uzdevumu uzskata par saņemtu nākamajā darbdienu.

79. pants

Maksājuma uzdevumu izpildes atteikumi

1. Ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atsakās izpildīt maksājuma uzdevumu vai iniciēt maksājumu darījumu, maksājumu pakalpojumu lietotājam paziņo par atteikumu un, ja iespējams, par tā iemesliem un procedūru, kā labot faktu kļūdas, kas ir izraisījušas atteikumu, ja vien tas nav aizliegts ar citiem attiecīgajiem Savienības vai valsts tiesību aktiem.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs, cik ātri vien iespējams un katrā ziņā termiņos, kas paredzēti 83. pantā, sniedz paziņojumu vai dara to pieejamu veidā, par kādu ir panākta vienošanās.

Pamatlīgumā var iekļaut nosacījumu, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt samērīgu maksu par šādu atteikumu, ja atteikums ir objektīvi pamatots.

2. Ja ir ievēroti visi maksātāja pamatlīguma nosacījumi, maksātāja kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs neatsakās izpildīt autorizētu maksājuma uzdevumu neatkarīgi no tā, vai maksājuma uzdevumu ir iniciējis maksātājs, tostarp ar maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēja vai arī maksājuma saņēmēja starpniecību, ja vien tas nav aizliegts ar citiem attiecīgajiem Savienības vai valsts tiesību aktiem.

3. Direktīvas 83. un 89. panta piemērošanas nolūkos maksājuma uzdevumu neuzskata par saņemtu, ja maksājuma uzdevuma izpilde ir atteikta.

80. pants

Maksājuma uzdevuma neatsaucamība

1. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumu pakalpojumu lietotājs nevar atsaukt maksājuma uzdevumu pēc tam, kad to ir saņēmis maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, ja vien šajā pantā nav paredzēts citādi.

2. Ja maksājumu darījumu ir iniciējis maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs vai maksājuma saņēmējs vai arī ja tas iniciēts ar maksājuma saņēmēja starpniecību, maksātājs neatsauc maksājuma uzdevumu pēc tam, kad ir devis piekrišanu maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējam iniciēt maksājumu darījumu, vai pēc tam, kad ir devis piekrišanu maksājuma saņēmējam izpildīt maksājumu darījumu.

3. Tomēr tiešā debeta maksājuma gadījumā un neskarot tiesības uz atmaksājumu, maksātājs var atsaukt maksājuma uzdevumu vēlākais līdz tās darbdienu beigām, kas ir pirms dienas, par kuru panākta vienošanās debetēt naudas līdzekļus.

4. Šīs direktīvas 78. panta 2. punktā minētajā gadījumā maksājumu pakalpojumu lietotājs var atsaukt maksājuma uzdevumu vēlākais līdz tās darbdienu beigām, kas ir pirms dienas, par kuru panākta vienošanās.

5. Pēc 1.–4. punktā paredzēto termiņu beigām maksājuma uzdevumu var atsaukt tikai tad, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs par to vienojas ar attiecīgajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Šā panta 2. un 3. punktā minētos gadījumos ir vajadzīga arī maksājuma saņēmēja piekrišana. Attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt maksu par atsaukšanu, ja pamatlīgumā par to ir panākta vienošanās.

81. pants

Pārskaitītās summas un saņemtās summas

1. Dalībvalstis pieprasa, lai maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs(-i), maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs(-i) un visi maksājumu pakalpojumu sniedzēju starpnieki pārskaitītu pilnu maksājumu darījuma summu un atturētos no maksu ieturēšanas no pārskaitītās summas.

2. Tomēr maksājuma saņēmējs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs var vienoties, ka attiecīgais maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur maksu no pārskaitītās summas, pirms to kredītē maksājuma saņēmējam. Šādā gadījumā maksājuma saņēmējam sniegtajā informācijā atsevišķi norāda maksājumu darījuma pilnu summu un ieturēto maksu.

3. Ja no pārskaitītas summas ietur maksas, kas nav 2. punktā minētās maksas, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, lai maksājuma saņēmējs saņemtu pilnu maksātāja iniciētā maksājumu darījuma summu. Ja maksājuma saņēmējs iniciē maksājumu darījumu vai to iniciē ar tā starpniecību, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, lai maksājuma saņēmējs saņemtu pilnu maksājumu darījuma summu.

2. iedaļa

Maksājuma izpildes laiks un valutēšanas diena

82. pants

Darbības joma

1. Šī iedaļa attiecas uz:

- a) maksājumu darījumiem euro;
- b) maksājumu darījumiem valsts robežās tādas dalībvalsts valūtā, kura nav eurozonā;
- c) maksājumu darījumiem, kuros notiek tikai vienas valūtas konvertēšana no euro tādas dalībvalsts valūtā, kura nav eurozonā, ar noteikumu, ka vajadzīgā valūtas konvertēšana notiek attiecīgajā dalībvalstī, kas nav eurozonā, un – pārrobežu maksājumu darījumu gadījumā – pārrobežu pārskaitījums notiek euro.

2. Šī iedaļa attiecas uz maksājumu darījumiem, kas nav minēti 1. punktā, ja vien maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav vienojušies citādi, izņemot 87. pantu, kas nav pušu rīcībā. Tomēr, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs vienojas par garāku termiņu, nekā noteikts 83. pantā, attiecībā uz maksājumu darījumiem Savienības teritorijā, minētais garākais termiņš nepārsniedz četras darbdienu pēc saņemšanas brīža, kas minēts 78. pantā.

83. pants

Maksājumu darījumi ar pārskaitījumu maksājumu kontā

1. Dalībvalstis pieprasa maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nodrošināt, ka pēc saņemšanas brīža, kā minēts 78. pantā, līdz nākamās darbdienu beigām maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā tiktu kreditēta maksājumu darījuma summa. Minēto termiņu var pagarināt vēl par vienu darbdienu tādiem maksājumu darījumiem, kas iniciēti, izmantojot papīra dokumentus.
2. Dalībvalstis pieprasa, lai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs valutēšanu datētu un maksājumu darījuma summu darītu pieejamu maksājuma saņēmēja maksājumu kontā pēc tam, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis naudas līdzekļus saskaņā ar 87. pantu.
3. Dalībvalstis pieprasa maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam pārsūtīt maksājuma uzdevumu, ko iniciējis maksājuma saņēmējs vai kas iniciēts ar maksājuma saņēmēja starpniecību, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam termiņos, par ko vienojušies maksājuma saņēmējs un maksājumu pakalpojumu sniedzējs, ļaujot izdarīt norēķinu – ciktāl tas attiecas uz tiešā debeta maksājumu – datumā, par ko tie ir vienojušies.

84. pants

Gadījumi, kad maksājuma saņēmējam nav maksājumu konta maksājumu pakalpojumu sniedzējā

Ja maksājuma saņēmējam nav maksājumu konta maksājumu pakalpojumu sniedzējā, maksājuma saņēmējam naudas līdzekļus dara pieejamus tāds maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas maksājuma saņēmējam paredzētos naudas līdzekļus saņem 83. pantā paredzētajā termiņā.

85. pants

Maksājumu kontā noguldīta skaidra nauda

Ja patērētājs nogulda skaidru naudu kādā maksājumu pakalpojumu sniedzējā atvērtā maksājumu kontā minētā maksājumu konta valūtā, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, lai summa būtu pieejama, un valūtēšanu datē tūlīt pēc naudas līdzekļu saņemšanas. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs, summu dara pieejamu un valūtēšanu datē vēlākais nākamajā darbdienā pēc tam, kad naudas līdzekļi ir saņemti.

86. pants

Maksājumu darījumi valsts robežās

Maksājumu darījumiem valsts robežās dalībvalstis var paredzēt īsākus maksimāli pieļaujamos izpildes termiņus nekā šajā iedaļā paredzētie.

87. pants

Valūtēšanas diena un naudas līdzekļu pieejamība

1. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājuma saņēmēja maksājumu konta kreditēšanas valūtēšanas diena nebūtu vēlāka par to darbdienu, kad maksājumu darījuma summa ir kreditēta maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā.

2. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, lai maksājumu darījuma summa būtu maksājuma saņēmēja rīcībā tūlīt pēc tam, kad minētā summa ir kreditēta maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā, ja no maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja puses:

- a) nav veikta nekāda valūtas konvertēšana; vai
- b) nav veikta nekāda valūtas konvertēšana starp euro un dalībvalsts valūtu vai starp divām dalībvalsts valūtām.

Šajā punktā minēto pienākumu piemēro arī maksājumiem, kas notiek pie viena maksājumu pakalpojumu sniedzēja.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai maksātāja maksājumu konta debetēšanas valūtēšanas diena nebūtu agrāk par to brīdi, kad maksājumu darījuma summa ir debetēta no minētā maksājumu konta.

3. iedaļa

Atbildība

88. pants

Nepareizi unikālie identifikatori

1. Ja kādu maksājuma uzdevumu izpilda saskaņā ar unikālu identifikatoru, maksājuma uzdevumu uzskata par pareizi izpildītu attiecībā uz unikālajā identifikatorā norādīto maksājuma saņēmēju.

2. Ja maksājumu pakalpojumu lietotāja uzrādītais unikālais identifikators ir nepareizs, maksājumu pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar 89. pantu nav atbildīgs par maksājumu darījuma neizpildi vai nepareizu izpildi.

3. Tomēr maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs pieliek samērīgas pūles, lai atgūtu maksājumu darījumā iesaistītos naudas līdzekļus. Maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojuma sniedzējs sadarbojas šajos centienos, arī darot maksātāja maksājumu pakalpojuma sniedzējam zināmu visu būtisko informāciju, kas vajadzīga naudas līdzekļu piedziņai.

Ja naudas līdzekļu piedziņa saskaņā ar pirmo daļu nav iespējama, maksātāja maksājumu pakalpojuma sniedzējs pēc rakstiska pieprasījuma sniedz maksātājam visu informāciju, kas pieejama maksātāja maksājumu pakalpojuma sniedzējam un būtiska maksātājam, lai maksātājs varētu vērsties tiesā ar prasību par šo naudas līdzekļu atgūšanu.

4. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt no maksājumu pakalpojumu lietotāja maksu par naudas līdzekļu atgūšanu, ja par to panākta vienošanās pamatlīgumā.

5. Ja maksājumu pakalpojumu lietotājs sniedz informāciju papildus tai, kas ir noteikta 45. panta 1. punkta a) apakšpunktā vai 52. panta 2. punkta b) apakšpunktā, maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs tikai par maksājumu darījumu izpildi saskaņā ar maksājumu pakalpojumu lietotāja uzrādīto unikālo identifikatoru.

89. pants

Maksājumu pakalpojumu sniedzēju atbildība par maksājumu darījumu neizpildi, nepareizu vai novēlotu izpildi

1. Ja maksājuma uzdevumu ir tieši iniciējis maksātājs, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, neskarot 71. pantu, 88. panta 2. un 3. punktu un 93. pantu, ir atbildīgs maksātājam par pareizu maksājumu darījuma izpildi, ja tas maksātājam un attiecīgā gadījumā maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam nevar pierādīt, ka maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājumu darījuma summu saskaņā ar 83. panta 1. punktu. Tādā gadījumā maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs maksājuma saņēmējam par pareizu maksājumu darījuma izpildi.

Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs saskaņā ar pirmo daļu, tas nekavējoties atmaksā maksātājam neizpildītā vai nepareizi izpildītā maksājumu darījuma summu un attiecīgā gadījumā atjauno debitētā maksājuma konta stāvokli līdz tādām stāvoklim, kādā tas būtu bijis, ja nebūtu noticis nepareizais maksājumu darījums.

Kreditēšanas valūtēšanas diena maksātāja maksājumu kontam nav vēlāka par dienu, kad summa tika debitēta.

Ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs saskaņā ar pirmo daļu, tas nekavējoties maksājumu darījuma summu nodod maksājuma saņēmēja rīcībā un attiecīgā gadījumā kreditē atbilstošo summu maksājuma saņēmēja maksājumu kontā.

Kreditēšanas valūtēšanas diena maksājuma saņēmēja maksājumu kontam nav vēlāka par dienu, kad summas valūtēšanai būtu bijis jābūt datētai pareizas darījuma izpildes gadījumā saskaņā ar 87. pantu.

Ja maksājumu darījums ir izpildīts novēloti, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošina, lai pēc maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja, kas darbojas maksātāja vārdā, pieprasījuma kreditēšanas valūtēšanas diena maksājuma saņēmēja maksājumu kontam nebūtu vēlāka par dienu, kad summas valūtēšanai būtu bijis jābūt datētai pareizas darījuma izpildes gadījumā.

Ja maksājumu darījums nav izpildīts vai ir izpildīts nepareizi un maksājuma uzdevumu ir iniciējis maksātājs, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs neatkarīgi no atbildības, kas paredzēta saskaņā ar šo punktu, pēc pieprasījuma tūlīt mēģina izsekot maksājumu darījumam un dara maksātājam zināmu iznākumu. To veic, nenosakot maksu maksātājam.

2. Ja maksājuma uzdevumu ir iniciējis maksājuma saņēmējs vai tas iniciēts ar tā starpniecību, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, neskarot 71. pantu, 88. panta 2. un 3. punktu un 93. pantu, ir atbildīgs maksājuma saņēmējam par pareizu maksājuma uzdevuma pārsūtīšanu maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam saskaņā ar 83. panta 3. punktu. Ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs saskaņā ar šo daļu, tas nekavējoties atkārtoti pārsūta attiecīgo maksājuma uzdevumu maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam.

Ja maksājuma uzdevums pārsūtīts novēloti, summas valūtēšanu datē maksājuma saņēmēja maksājumu kontā ne vēlāk kā dienā, kad summas valūtēšanai būtu bijis jābūt datētai pareizas darījuma izpildes gadījumā.

Turklāt, neskarot 71. pantu, 88. panta 2. un 3. punktu un 93. pantu, maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs maksājuma saņēmējam par maksājumu darījuma apstrādi saskaņā ar 87. pantā noteiktajiem pienākumiem. Ja maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs saskaņā ar šo daļu, tas nodrošina, ka maksājumu darījuma summa ir maksājuma saņēmēja rīcībā uzreiz pēc tam, kad summa ir kreditēta maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēja kontā. Summas valūtēšanu datē maksājuma saņēmēja maksājumu kontā ne vēlāk kā dienā, kad summas valūtēšanai būtu bijis jābūt datētai pareizas darījuma izpildes gadījumā.

Ja maksājumu darījums nav izpildīts vai ir izpildīts nepareizi, par ko maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs nav atbildīgs saskaņā ar pirmo un otro daļu, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs maksātājam. Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam ir tāda atbildība, tas attiecīgos gadījumos un bez liekas kavēšanās atmaksā maksātājam neizpildīta vai nepareizi izpildīta maksājumu darījuma summu un atjauno debetētā maksājumu konta stāvokli līdz tādām stāvoklim, kādā tas būtu bijis, ja nebūtu noticis nepareizais maksājumu darījums. Kredītēšanas valūtēšanas diena maksātāja maksājumu kontam nav vēlāka par dienu, kad summa ir debetēta.

Ceturtajā daļā paredzētais pienākums neattiecas uz maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzēju, ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs pierāda, ka maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājumu darījuma summu, pat ja maksājuma darījums ir tikai aizkavējies. Šādā gadījumā maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs summas valūtēšanu datē maksājuma saņēmēja maksājumu kontā ne vēlāk kā dienā, kad summas valūtēšanai būtu bijis jābūt datētai pareizas tā izpildes gadījumā.

Ja maksājumu darījums nav izpildīts vai ir izpildīts nepareizi un maksājuma uzdevumu ir iniciējis maksājuma saņēmējs vai tas ir iniciēts ar tā starpniecību, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs neatkarīgi no atbildības, kas paredzēta saskaņā ar šo punktu, pēc pieprasījuma tūlīt mēģina izsekot maksājumu darījumam un dara maksājuma saņēmējam zināmu iznākumu. To veic, nenosakot maksu maksājuma saņēmējam.

3. Turklāt maksājumu pakalpojumu sniedzēji ir atbildīgi pret to attiecīgajiem maksājumu pakalpojumu lietotājiem par visām maksām, par kurām tie atbildīgi, un par visiem procentu maksājumiem, kas attiecas uz maksājumu pakalpojumu lietotājiem – kā neizpildīta vai nepareizi, tostarp novēloti, izpildīta maksājumu darījuma sekas.

90. pants

Atbildība maksājumu iniciēšanas pakalpojumu gadījumā par maksājumu darījumu neizpildi un nepareizu vai novēlotu izpildi

1. Ja maksājuma uzdevumu ir iniciējis maksātājs ar maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēja starpniecību, kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs, neskarot 71. pantu un 88. panta 2. un 3. punktu, atmaksā maksātājam neizpildītā vai nepareizi izpildītā maksājumu darījuma summu un attiecīgā gadījumā atjauno debetētā maksājumu konta stāvokli līdz tādām stāvoklim, kādā tas būtu bijis, ja nebūtu noticis nepareizais maksājumu darījums.

Maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējam ir jāpierāda, ka maksātāja kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājuma uzdevumu saskaņā ar 78. pantu un ka tā kompetences jomā maksājumu darījums ir autentificēts, precīzi reģistrēts un darījumu nav ietekmējusi tehniska kļūme vai citi trūkumi, kas saistīti ar darījuma neizpildi, nepareizu vai novēlotu izpildi.

2. Ja maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs par maksājumu darījuma neizpildi, nepareizu vai novēlotu izpildi, tas pēc kontu apkalpojošā maksājumu pakalpojumu sniedzēja pieprasījuma nekavējoties kompensē tam visus radušos zaudējumus vai summas, kas atmaksātas maksātājam.

91. pants

Papildu finanšu kompensācija

Visas finanšu kompensācijas papildus tai, kas paredzēta šajā iedaļā, var noteikt saskaņā ar tiesībām, kas piemērojamas līgumam, kurš noslēgts starp maksājumu pakalpojumu lietotāju un maksājumu pakalpojumu sniedzēju.

92. pants

Regresa tiesības

1. Ja 73. un 89. pantā paredzētā maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildība ir cēlusies cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai starpnieka dēļ, minētais maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai starpnieks kompensē visus saskaņā ar 73. un 89. pantu radušos pirmā maksājumu pakalpojumu sniedzēja zaudējumus vai saskaņā ar to izmaksātās summas. Minētais ietver kompensāciju, ja kāds maksājumu pakalpojumu sniedzējs neizmanto drošu klienta autentificēšanu.

2. Papildu finanšu kompensāciju var noteikt saskaņā ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju un/vai starpnieku savstarpējiem līgumiem un tiesībām, kas attiecas uz to noslēgtiem līgumiem.

93. pants

Ārkārtas un neparedzēti apstākļi

Atbildība saskaņā ar 2. un 3. nodaļu neiestājas gadījumos, ja rodas ārkārtas un neparedzēti apstākļi, ko nevar kontrolēt tāpuse, kas pieprasa ņemt vērā minētos apstākļus, no kuru sekām nevarētu izvairīties par spīti visām pūlēm, vai arī ja maksājumu pakalpojumu sniedzējam Savienības vai valsts tiesībās ir uzlikta citas juridiskas saistības.

4. NODAĻA

Datu aizsardzība

94. pants

Datu aizsardzība

1. Dalībvalstis atļauj maksājumu sistēmām un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem apstrādāt personu datus, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu ar maksājumiem saistītas krāpniecības novēršanu, izmeklēšanu un atklāšanu. Piemērojot šo direktīvu, informācijas sniegšanu fiziskām personām par personas datu apstrādi, kā arī šādu personas datu apstrādi un jebkuru citu personas datu apstrādi veic saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK, valsts noteikumiem, ar kuriem transponē Direktīvu 95/46/EK, un Regulu (EK) Nr. 45/2001.

2. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji piekļūst tikai tādiem personas datiem, kas vajadzīgi to maksājumu pakalpojumu izpildei, un apstrādā un glabā šos datus tikai ar nepārprotamu maksājumu pakalpojumu lietotāja piekrišanu.

5. NODAĻA

Operacionālie un drošības riski un autentificēšana

95. pants

Operacionālo un drošības risku pārvaldība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji izveido sistēmu, paredzot tajā atbilstošus riska mazināšanas pasākumus un kontroles mehānismus tādu operacionālo un drošības risku pārvaldībai, kas saistīti ar to sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem. Kā daļu no minētās sistēmas maksājumu pakalpojumu sniedzēji nosaka un uztur efektīvas incidentu pārvaldības procedūras, tostarp būtisku operacionālo un drošības incidentu atklāšanai un klasifikācijai.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji kompetentajai iestādei ik gadu vai biežāk, kā noteikusi kompetentā iestāde, sniedz atjauninātu un visaptverošu novērtējumu par operacionālajiem un drošības riskiem, kas saistīti ar to sniegtajiem maksājumu pakalpojumiem, un par to, vai, reaģējot uz šiem riskiem, ir veikti adekvāti riska mazināšanas pasākumi un ieviesti kontroles mehānismi.

3. Līdz 2017. gada 13. jūlijam EBI ciešā sadarbībā ar ECB un pēc apspriešanās ar visām ieinteresētajām personām, tostarp maksājumu pakalpojumu tirgū, atspoguļojot visas iesaistīto intereses, izstrādā pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu attiecībā uz drošības pasākumu, tostarp attiecīgā gadījumā sertifikācijas procesu, noteikšanu, īstenošanu un uzraudzību.

EBI ciešā sadarbībā ar ECB regulāri, bet katrā ziņā vismaz reizi divos gados, pārskata pirmajā daļā minētās pamatnostādnes.

4. Ņemot vērā 3. punktā minēto pamatnostādņu piemērošanā gūto pieredzi, EBI vajadzības gadījumā, ja Komisija to pieprasa, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu par kritērijiem un par nosacījumiem drošības pasākumu noteikšanai un uzraudzībai.

Komisijai deleģē pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

5. EBI veicina sadarbību, tostarp informācijas apmaiņu, ar maksājumu pakalpojumiem saistītu operacionālo un drošības risku jomā starp kompetentajām iestādēm un ECB un – attiecīgā gadījumā – Eiropas Savienības Tīklu un informācijas drošības aģentūru.

96. pants

Ziņojumi par incidentiem

1. Būtisku operacionālu, tostarp drošības, incidentu gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzēji bez liekas kavēšanās paziņo par tiem kompetentajai iestādei maksājumu pakalpojumu sniedzēja piederības dalībvalstī.

Ja incidents ietekmē vai var ietekmēt maksājumu pakalpojumu sniedzēja maksājumu pakalpojumu lietotāju finanšu intereses, maksājumu pakalpojumu sniedzējs bez liekas kavēšanās informē savus maksājumu pakalpojumu lietotājus par incidentu un par visiem pieejamajiem pasākumiem, ko tie var veikt, lai mazinātu incidenta nelabvēlīgo ietekmi.

2. Kad piederības dalībvalsts kompetentā iestāde ir saņēmusi 1. punktā minēto paziņojumu, tā bez liekas kavēšanās sniedz attiecīgo informāciju par incidentu EBI un ECB. Minētā kompetentā iestāde, izvērtējusi to, cik incidents ir būtisks minētās dalībvalsts attiecīgajām iestādēm, attiecīgi tās par to informē.

EBI un ECB sadarbībā ar piederības dalībvalsts kompetento iestādi izvērtē to, cik incidents ir būtisks citām attiecīgajām Savienības un valstu iestādēm, un attiecīgi tās par to informē. ECB paziņo Eiropas Centrālo banku sistēmas locekļiem par jautājumiem, kuri attiecas uz maksājumu sistēmu.

Pamatojoties uz minēto paziņojumu, kompetentās iestādes vajadzības gadījumā veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai īstermiņā aizsargātu finanšu sistēmas drošību.

3. Līdz 2018. gada 13. janvārim EBI ciešā sadarbībā ar ECB un pēc apspriešanās ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp maksājumu pakalpojumu tirgū, atspoguļojot visas iesaistīto intereses, izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, kuras ir adresētas katram no šiem:

- a) maksājumu pakalpojumu sniedzējiem par 1. punktā minēto būtisko incidentu klasifikāciju un par šādu incidentu saturu, formātu, tostarp standarta paziņojuma veidlapām, un procedūrām paziņošanai par šādiem incidentiem;
- b) kompetentajām iestādēm par kritērijiem par to, kā novērtēt to, cik incidents ir būtisks, un incidentu ziņojumu elementus, kuri jā dara zināmi citām valsts iestādēm.

4. EBI ciešā sadarbībā ar ECB regulāri, katrā ziņā vismaz reizi divos gados, pārskata 3. punktā minētās pamatnostādnes.

5. Izdodot un pārskatot 3. punktā minētās pamatnostādnes, EBI ņem vērā standartus un/vai specifikācijas, kuras Eiropas Savienības Tīklu un informācijas drošības aģentūra izstrādājusi un publicējusi nozarēm, kuras veic darbības, kas nav maksājumu pakalpojumu sniegšana.

6. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji vismaz reizi gadā sniegtu savām kompetentajām iestādēm statistikas datus par krāpšanu, kas saistīta ar dažādiem maksāšanas līdzekļiem. Minētās kompetentā iestādes šādus datus sniedz EBI un ECB apkopotā veidā.

97. pants

Autentificēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumu pakalpojumu sniedzējs piemērotu drošu klienta autentificēšanu, kad maksātājs:
 - a) piekļūst savam maksājumu kontam tiešsaistē;
 - b) iniciē elektronisku maksājumu darījumu;
 - c) veic kādu darbību, izmantojot attālinātu kanālu, kas varētu ietvert ar maksājumiem saistītas krāpšanas risku vai cita veida ļaunprātīgu rīcību.
2. Attiecībā uz elektronisku maksājumu darījumu iniciēšanu, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā, dalībvalstis attiecībā uz elektroniskiem attālinātiem maksājumu darījumiem nodrošina to, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji piemēro drošu klienta autentificēšanu, kas ietver elementus, kuri darījumu dinamiski sasaista ar konkrētu summu un konkrētu maksājuma saņēmēju.
3. Attiecībā uz 1. punktu dalībvalstis nodrošina to, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji ievieš piemērotus drošības pasākumus, lai aizsargātu maksājumu pakalpojumu lietotāju personalizēto drošības datu konfidencialitāti un integritāti.
4. Šā panta 2. un 3. punktu piemēro arī gadījumos, kad maksājumi tiek iniciēti ar maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēja starpniecību. Šā panta 1. un 3. punktu piemēro arī gadījumos, kad informācija tiek lūgta ar konta informācijas pakalpojumu sniedzēja starpniecību.
5. Dalībvalstis nodrošina to, ka kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs atļauj maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējam un konta informācijas pakalpojumu sniedzējam paļauties uz autentificēšanas procedūrām, kuras kontu apkalpojošais maksājumu pakalpojumu sniedzējs nodrošinājis maksājumu pakalpojuma lietotājam saskaņā ar 1. un 3. punktu, un – ja ir iesaistīts maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējs – saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu.

98. pants

Regulatīvie tehniskie standarti attiecībā uz autentificēšanu un saziņu

1. EBI ciešā sadarbībā ar ECB un pēc apspriešanās ar visām ieinteresētajām personām, tostarp maksājumu pakalpojumu tirgū, atspoguļojot visas iesaistīto intereses, izstrādā maksājumu pakalpojumu sniedzējiem paredzētu regulatīvo tehnisko standartu projektu, kā izklāstīts šīs direktīvas 1. panta 1. punktā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. pantu, kurā precizē:
 - a) direktīvas 97. panta 1. un 2. punktā minētās drošas klienta autentificēšanas prasības;
 - b) atbrīvojumus no 97. panta 1., 2. un 3. punkta piemērošanas, pamatojoties uz kritērijiem, kas noteikti šā panta 3. punktā;
 - c) prasības, kurām jāatbilst drošības pasākumiem saskaņā ar 97. panta 3. punktu, lai aizsargātu maksājumu pakalpojumu lietotāju personalizēto drošības datu konfidencialitāti un integritāti; un
 - d) prasības attiecībā uz vienotiem un drošiem atklātiem saziņas standartiem identifikācijas, autentificēšanas, paziņošanas un informēšanas nolūkos, kā arī attiecībā uz drošības pasākumu īstenošanu starp kontu apkalpojošajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzējiem, konta informācijas pakalpojumu sniedzējiem, maksātājiem, maksājumu saņēmējiem un citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem.
2. Regulatīvo tehnisko standartu projektu, kas minēts 1. punktā, izstrādā EBI, lai:
 - a) nodrošinātu pienācīgu drošības līmeni maksājumu pakalpojumu lietotājiem un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, pieņemot efektīvas un uz risku balstītas prasības;

- b) nodrošinātu maksājumu pakalpojumu lietotāju naudas līdzekļu un personas datu drošību;
- c) nodrošinātu un saglabātu godīgu konkurenci starp visiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem;
- d) nodrošinātu tehnoloģiju un darījumdarbības modeļu neitralitāti;
- e) ļautu izstrādāt lietotājdraudzīgus, pieejamus un inovatīvus maksāšanas līdzekļus.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto atbrīvojumu pamatā ir šādi kritēriji:

- a) ar sniegto pakalpojumu saistītā riska līmenis;
- b) darījuma summa, atkārtotās vai abas;
- c) darījuma izpildei izmantotais maksājumu kanāls.

4. EBI iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu, kas minēts 1. punktā, Komisijai līdz 2017. gada 13. janvārim.

Komisijai deleģē pilnvaras pieņemt minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

5. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. pantu regulāri pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina regulatīvos tehniskos standartus, lai cita starpā ņemtu vērā inovāciju un tehnoloģiju attīstību.

6. NODAĻA

SAI procedūras strīdu izšķiršanai

1. iedaļa

Sūdzību procedūras

99. pants

Sūdzības

1. Dalībvalstis nodrošina tādu procedūru izstrādi, kas ļauj maksājumu pakalpojumu lietotājiem un citām ieinteresētām personām, tostarp patērētāju apvienībām, iesniegt kompetentām iestādēm sūdzības par maksājumu pakalpojumu sniedzējiem saistībā ar iespējamiem šīs direktīvas pārkāpumiem.

2. Vajadzības gadījumā un neskarot tiesības celt tiesā prasību saskaņā ar procesuāliem valsts tiesību aktiem, kompetentās iestādes savā atbildē informē sūdzības iesniedzēju par to, ka ir pieejamas SAI procedūras, kas izstrādātas saskaņā ar 102. pantu.

100. pants

Kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis norīko kompetentās iestādes, lai nodrošinātu un pārraudzītu efektīvu šīs direktīvas ievērošanu. Minētās kompetentās iestādes pieņem visus attiecīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs direktīvas ievērošanu.

Tās ir vai nu:

- a) kompetentās iestādes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 4. panta 2. punkta nozīmē; vai

- b) struktūras, kuras atzītas ar valsts tiesībām vai kuras atzinušas valsts iestādes, kam šajā nolūkā piešķirtas pilnvaras valsts tiesībās.

Tās nav maksājumu pakalpojumu sniedzēji, izņemot valstu centrālās bankas.

2. Šā panta 1. punktā minētajām iestādēm ir visas pilnvaras un pietiekami resursi, kas vajadzīgi to uzdevumu veikšanai. Ja pilnvaras nodrošināt un pārraudzīt efektīvu šīs direktīvas ievērošanu ir piešķirtas vairāk nekā vienai kompetentajai iestādei, dalībvalstis nodrošina, ka minētās iestādes cieši sadarbojas tā, lai tās varētu efektīvi pildīt savus attiecīgos pienākumus.

3. Kompetentās iestādes izmanto savas pilnvaras saskaņā ar valsts tiesībām vai nu:

a) tieši saskaņā ar tām piešķirtajām pilnvarām, vai tiesu iestāžu uzraudzībā; vai

b) iesniedzot pieteikumu tiesā, kas ir kompetenta lemt par attiecīgo jautājumu, tostarp vajadzības gadījumā iesniedzot arī apelāciju, ja pieteikuma izskatīšanas iznākumā netiek pieņemts vajadzīgais lēmums.

4. Ja ir pārkāpti valsts tiesību noteikumi, kas transponē III un IV sadaļu, vai ir aizdomas par tādiem pārkāpumiem, šā panta 1. punktā minētās kompetentās iestādes ir maksājumu pakalpojumu sniedzēja piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, kas nav pārstāvji un filiāles saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību, un tādos gadījumos kompetentās iestādes ir uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.

5. Dalībvalstis paziņo Komisijai par norīkotajām kompetentajām iestādēm, kas minētas 1. punktā, pēc iespējas drīz un katrā ziņā līdz 2018. gada 13. janvārim. Tās informē Komisiju par jebkādu pienākumu sadalījumu starp minētajām iestādēm. Tās nekavējoties paziņo Komisijai par jebkādam turpmākām izmaiņām saistībā ar minēto iestāžu norīkošanu un attiecīgo kompetenci.

6. EBI pēc apspriešanās ar ECB izdod kompetentajām iestādēm paredzētas pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu par sūdzību procedūrām, kas jāņem vērā, lai nodrošinātu atbilstību šā panta 1. punktam. Minētās pamatnostādnes izdod līdz 2018. gada 13. janvārim un vajadzības gadījumā regulāri atjaunina.

2. iedaļa

SAI procedūras un sodi

101. pants

Strīdu izšķiršana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji ievieš un piemēro atbilstošas un efektīvas sūdzību izskatīšanas procedūras, lai izskatītu maksājumu pakalpojumu lietotāju sūdzības par tiesībām un pienākumiem, kas izriet no šīs direktīvas III un IV sadaļas, un šajā ziņā uzrauga minēto procedūru izpildi.

Minētās procedūras piemēro katrā dalībvalstī, kurā maksājumu pakalpojumu sniedzējs piedāvā maksājumu pakalpojumus, un tās ir pieejamas attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā, vai citā valodā, ja par to ir vienojušies maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs.

2. Dalībvalstis paredz, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējiem jādara viss iespējamais, lai papīra formā vai, ja maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs par to ir vienojušies, izmantojot citu pastāvīgu informācijas nesēju, sniegtu atbildi uz maksājumu pakalpojumu lietotāju sūdzībām. Šādu atbildi sniedz atbilstīgā laika posmā, bet ne vēlāk kā 15 darbdienu laikā pēc sūdzības saņemšanas, iztīrējot visus izvirzītos jautājumus. Izņēmuma gadījumos, ja atbildi nav iespējams sniegt 15 darbdienu laikā tādu iemeslu dēļ, kas nav atkarīgi no maksājumu pakalpojumu sniedzēja, tad tam ir jānosūta pagaidu atbilde, skaidri izklāstot atbildes uz sūdzību kavēšanās iemeslus un norādot termiņu, līdz kuram maksājumu pakalpojumu lietotājs saņems galīgo atbildi. Katrā ziņā termiņš galīgās atbildes saņemšanai nepārsniedz 35 darbdienas.

Dalībvalstis var ieviest vai saglabāt noteikumus par strīdu izšķiršanas procedūrām, kas ir labvēlīgākas maksājumu pakalpojumu lietotājam nekā tās, kas minētas pirmajā daļā. Tādā gadījumā piemēro minētos noteikumus.

3. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs informē maksājumu pakalpojumu lietotāju par vismaz vienu SAI vienību, kas ir kompetena izskatīt strīdus par tiesībām un pienākumiem, kuri izriet no III un IV sadaļas.

4. Informāciju, kas minēta 3. punktā, sniedz skaidrā, saprotamā un viegli pieejamā veidā maksājumu pakalpojuma sniedzēja tīmekļa vietnē, ja tāda vietne ir, filiālē un vispārīgo noteikumu sadaļā līgumā, kas noslēgts starp maksājumu pakalpojumu sniedzēju un maksājumu pakalpojumu lietotāju. Tajā norāda, kā var piekļūt papildu informācijai par attiecīgo SAI vienību un tās izmantošanas nosacījumiem.

102. pants

SAI procedūras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atbilstoši attiecīgajām valsts un Savienības tiesībām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/11/ES ⁽¹⁾ tiek izveidotas atbilstīgas, neatkarīgas, objektīvas, pārredzamas un efektīvas SAI procedūras, lai izšķirtu strīdus starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz tiesībām un pienākumiem, kas izriet no šīs direktīvas III un IV sadaļas, attiecīgā gadījumā izmantojot kompetentās struktūras. Dalībvalstis nodrošina, ka SAI procedūras ir piemērojamas maksājumu pakalpojumu sniedzējiem un ka tās attiecas arī uz ieceltu pārstāvju darbībām.

2. Dalībvalstis paredz, ka šā panta 1. punktā minētās struktūras efektīvi sadarbojas, lai efektīvi izšķirtu pārrobežu strīdus par tiesībām un pienākumiem, kas izriet no III un IV sadaļas.

103. pants

Sodi

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro šo direktīvu transponējošo valstu tiesību pārkāpumu gadījumos, un veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to īstenošanu. Šādi sodi ir efektīvi, samērīgi un preventīvi.

2. Dalībvalstis nosaka, ka to kompetentās iestādes var publicēt jebkurus administratīvos sodus, kas tiek piemēroti par tādu pasākumu neievērošanu, kas pieņemti, transponējot šo direktīvu, ja vien šāda sodu publiskošana nopietni neapdraud finanšu tirgus vai nerada nesamērīgus zaudējumus iesaistītajām personām.

V SADAĻA

DELEĢĒTIE AKTI UN REGULATĪVIE TEHNISKIE STANDARTI

104. pants

Deleģētie akti

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 105. pantu attiecībā uz:

- a) šīs direktīvas 4. panta 36. punktā minētās atsauces uz Ieteikumu 2003/361/EK pielāgošanu, ja šajā ieteikumā izdara grozījumus;
- b) šīs direktīvas 32. panta 1. punktā un 74. panta 1. punktā norādīto summu atjaunināšanu, lai ņemtu vērā inflāciju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/11/ES (2013. gada 21. maijs) par patērētāju strīdu alternatīvu izšķiršanu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (Direktīva par patērētāju SAI) (OV L 165, 18.6.2013., 63. lpp.).

105. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 104. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2016. gada 12. janvāra.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 104. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošus deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 104. pantu pieņemts deleģēts akts stājas spēkā tikai tad, ja trijos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

106. pants

Pienākums informēt patērētājus par viņu tiesībām

1. Līdz 2018. gada 13. janvārim Komisija izstrādā ērti lietojamu brošūru elektroniskā formātā, kurā ietverta skaidri un viegli saprotama informācija par patērētāju tiesībām saskaņā ar šo direktīvu un saistītajām Savienības tiesībām.
2. Komisija informē dalībvalstis, Eiropas maksājumu pakalpojumu sniedzēju apvienības un Eiropas patērētāju apvienības par 1. punktā minētās brošūras publicēšanu.

Komisija, EBI un kompetentās iestādes katra nodrošina, lai brošūra būtu viegli pieejama savās attiecīgajās tīmekļa vietnēs.

3. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji nodrošina, lai brošūra būtu viegli pieejama to attiecīgajās tīmekļa vietnēs, ja tādas ir, un papīra formātā to filiālēs, pie to pārstāvjiem un ārpakalpojumu vienībām.
4. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji neprasa maksu saviem klientiem par šajā pantā minētās informācijas sniegšanu.
5. Attiecībā uz personām ar invaliditāti šā panta noteikumus piemēro, izmantojot attiecīgus alternatīvus līdzekļus, kas ļauj darīt informāciju pieejamu saprotamā formā.

VI SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

107. pants

Pilnīga saskaņošana

1. Neskarot 2. pantu, 8. panta 3. punktu, 32. pantu, 38. panta 2. punktu, 42. panta 2. punktu, 55. panta 6. punktu, 57. panta 3. punktu, 58. panta 3. punktu, 61. panta 2. un 3. punktu, 62. panta 5. punktu, 63. panta 2. un 3. punktu, 74. panta 1. punkta otro daļu un 86. pantu, ciktāl šajā direktīvā ir saskaņoti noteikumi, dalībvalstis nepatur spēkā vai neievieš citus noteikumus kā vien tos, kas ir ietverti šajā direktīvā.

2. Ja dalībvalsts izmanto kādu no 1. punktā minētām iespējām, tā par to, kā arī par turpmākiem grozījumiem informē Komisiju. Komisija informāciju publisko tīmekļa vietnē vai citā viegli pieejamā veidā.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēji maksājumu pakalpojumu lietotājiem nelabvēlīgā veidā neatkāptos no valsts tiesību aktu noteikumiem, ar ko transponē šo direktīvu, izņemot gadījumus, ja tas ir skaidri tajos paredzēts.

Tomēr maksājumu pakalpojumu sniedzēji var piešķirt maksājumu pakalpojumu lietotājiem labvēlīgākus noteikumus.

108. pants

Pārskatīšanas klauzula

Komisija līdz 2021. gada 13. janvārim iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, ECB un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un ietekmi un jo īpaši par:

- a) šīs direktīvas 62. panta 3., 4. un 5. punktā izklāstīto noteikumu par maksu piemērotību un ietekmi;
- b) šīs direktīvas 2. panta 3. un 4. punkta piemērošanu, tostarp novērtējumu par to, vai III un IV sadaļu, ja tas ir tehniski iespējams, var pilnībā piemērot šajos punktos minētajiem maksājumu darījumiem;
- c) piekļuvi maksājumu sistēmām, ņemot vērā jo īpaši konkurences līmeni;
- d) šīs direktīvas 3. panta l) punktā minēto maksājumu darījumu robežvērtību piemērotību un ietekmi;
- e) šīs direktīvas 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto atbrīvojumu robežvērtību piemērotību un ietekmi;
- f) to, vai, ņemot vērā notikumu attīstību, būtu vēlams – kā papildinājumu 75. panta noteikumiem par maksājumu darījumiem, kuru summa iepriekš nav zināma un kur tiek bloķēti naudas līdzekļi, – ieviest maksimālos ierobežojumus tam, cik lielas summas šādos gadījumos ir atļauts bloķēt maksātāja maksājumu kontā.

Vajadzības gadījumā Komisija kopā ar ziņojumu iesniedz legīslatīvā akta priekšlikumu.

109. pants

Pārejas noteikumi

1. Dalībvalstis ļauj maksājumu iestādēm, kuras saskaņā ar valsts tiesībām, ar kurām transponē Direktīvu 2007/64/EK, ir uzsākušas darbību līdz 2018. gada 13. janvārim, turpināt šo darbību saskaņā ar prasībām, kas paredzētas Direktīvā 2007/64/EK, bez pienākuma saņemt atļauju saskaņā ar šīs direktīvas 5. pantu vai ievērot citus noteikumus, kas ietverti vai minēti šīs direktīvas II sadaļā, līdz 2018. gada 13. jūlijam.

Dalībvalstis pieprasa šādām maksājumu iestādēm iesniegt kompetentajām iestādēm visu būtisko informāciju, lai ļautu šīm kompetentajām iestādēm līdz 2018. gada 13. jūlijam izvērtēt, vai minētās maksājumu iestādes atbilst II sadaļas prasībām un, ja tā nav, kādi pasākumi ir jāveic, lai nodrošinātu atbilstību, vai arī ir piemērojama atļaujas atsauksana.

Maksājumu iestādēm, kuras, pamatojoties uz kompetento iestāžu veikto pārbaudi, atbilst II sadaļā noteiktajām prasībām, piešķir atļauju, un tās iekļauj reģistros, kas paredzēti 14. un 15. pantā. Ja minētās maksājumu iestādes neatbilst II sadaļā noteiktajām prasībām līdz 2018. gada 13. jūlijam, tām ir aizliegts sniegt maksājumu pakalpojumus saskaņā ar šīs direktīvas 37. pantu.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka šā panta 1. punktā minētajām maksājumu iestādēm automātiski piešķir atļauju un tās iekļauj reģistros, kas paredzēti 14. un 15. pantā, ja kompetentajām iestādēm jau ir pierādījumi par to, ka 5. un 11. pantā ietvertās prasības ir ievērotas. Kompetentās iestādes pirms atļaujas piešķiršanas informē attiecīgās maksājumu iestādes.

3. Šo punktu piemēro fiziskām vai juridiskām personām, kurām ir atbrīvojums saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 26. pantu un kuras pirms 2018. gada 13. janvāra veic maksājumu pakalpojumu darbības Direktīvas 2007/64/EK nozīmē.

Dalībvalstis atļauj šādām personām turpināt šo darbību attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvu 2007/64/EK līdz 2019. gada 13. janvārim bez pienākuma saņemt atļauju saskaņā ar šīs direktīvas 5. pantu vai saņemt atbrīvojumu atbilstīgi 32. pantam, vai ievērot citus noteikumus, kas izklāstīti vai minēti šīs direktīvas II sadaļā.

Ikvienai šādai pirmajā daļā minētajai personai, kura nav saņēmusi atļauju vai kurai nav piešķirts atbrīvojums līdz 2019. gada 13. janvārim, ir aizliegts sniegt maksājumu pakalpojumus saskaņā ar šīs direktīvas 37. pantu.

4. Dalībvalstis var atļaut fiziskām un juridiskām personām, kas izmanto šā panta 3. punktā minēto atbrīvojumu, uzskatīt par tādām, kam ir atbrīvojums un ir automātiski iekļautas reģistros, kas minēti 14. un 15. pantā, ja kompetentajām iestādēm ir pierādījumi par to, ka 32. pantā noteiktās prasības ir ievērotas. Kompetentās iestādes informē attiecīgās maksājumu iestādes.

5. Neatkarīgi no šā panta 1. punkta maksājumu iestādēm, kurām ir piešķirta atļauja sniegt maksājumu pakalpojumus, kuri minēti Direktīvas 2007/64/EK pielikuma 7. punktā, saglabā minētajā atļaujā paredzētos nosacījumus attiecībā uz to minēto maksājumu pakalpojumu sniegšanu, kuri tiek uzskatīti par maksājumu pakalpojumiem, kas minēti šīs direktīvas I pielikuma 3. punktā, ja kompetentajām iestādēm līdz 2020. gada 13. janvārim ir pierādījumi, ka ir izpildītas šīs direktīvas 7. panta c) punktā un 9. pantā paredzētās prasības.

110. pants

Direktīvas 2002/65/EK grozījumi

Direktīvas 2002/65/EK 4. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Ja ir piemērojama arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (*), šīs direktīvas 3. panta 1. punktā paredzētos noteikumus par informāciju – izņemot 2. punkta c)–g) apakšpunktu, 3. punkta a), d) un e) apakšpunktu un 4. punkta b) apakšpunktu – aizstāj ar Direktīvas (ES) 2015/2366 44., 45., 51. un 52. pantu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK, 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp).”

111. pants

Direktīvas 2009/110/EK grozījumi

Direktīvu 2009/110/EK groza šādi:

1) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Neskarot šo direktīvu, elektroniskās naudas iestādēm *mutatis mutandis* piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 (*) 5. pantu un 11.–17. pantu, 19. panta 5. un 6. punktu un 20.–31. pantu, tostarp deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar 15. panta 4. punktu, 28. panta 5. punktu un 29. panta 7. punktu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK, 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.);”

b) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“4. Dalībvalstis atļauj elektroniskās naudas iestādēm izplatīt un atpirkt elektronisko naudu, izmantojot fiziskas vai juridiskas personas, kas darbojas šo iestāžu vārdā. Ja elektroniskās naudas iestāde izplata elektronisko naudu citā dalībvalstī, izmantojot fiziskas vai juridiskas personas starpniecību, šādām elektroniskās naudas iestādēm *mutatis mutandis* piemēro Direktīvas (ES) 2015/2366 27.–31. pantu, izņemot 29. panta 4. un 5. punktu, tostarp deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar 28. panta 5. punktu un 29. panta 7. punktu.

5. Neatkarīgi no šī panta 4. punkta elektroniskās naudas iestādes neemitē elektronisko naudu ar aģentu starpniecību. Elektroniskās naudas iestādēm ir atļauts ar aģentu starpniecību sniegt 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos maksājumu pakalpojumus tikai tad, ja ir ievēroti Direktīvas (ES) 2015/2366 19. panta paredzētie nosacījumi.”

2) direktīvas 18. pantam pievieno šādu punktu:

“4. Dalībvalstis atļauj elektroniskās naudas iestādēm, kuras līdz 2018. gada 13. janvārim ir uzsākušas darbību saskaņā ar šo direktīvu un Direktīvu 2007/64/EK dalībvalstī, kurā atrodas to galvenais birojs, turpināt šo darbību minētajā dalībvalstī vai citā dalībvalstī bez pienākuma saņemt atļauju saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu vai ievērot citas prasības, kas ietvertas vai minētas šīs direktīvas II sadaļā, līdz 2018. gada 13. jūlijam.

Dalībvalstis paredz pirmajā daļā minētajām elektroniskās naudas iestādēm pienākumu iesniegt kompetentajām iestādēm visu būtisko informāciju, lai ļautu šīm kompetentajām iestādēm līdz 2018. gada 13. jūlijam izvērtēt, vai minētās elektroniskās naudas iestādes atbilst šīs direktīvas II sadaļas prasībām un, ja tā nav, kādi pasākumi būtu veicami, lai nodrošinātu atbilstību, vai arī ir piemērojama atļaujas atsaukšana.

Pirmajā daļā minētajām elektroniskās naudas iestādēm, kuras, pamatojoties uz kompetento iestāžu veikto pārbaudi, atbilst II sadaļā noteiktajām prasībām, piešķir atļauju, un tās iekļauj reģistrā. Ja minētās elektroniskās naudas iestādes neatbilst II sadaļā noteiktajām prasībām līdz 2018. gada 13. jūlijam, tām ir aizliegts emitēt elektronisko naudu.”

112. pants

Regulas (ES) Nr. 1093/2010 grozījumi

Regulu (ES) Nr. 1093/2010 groza šādi:

1) regulas 1. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Iestāde rīkojas saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar šo regulu, un atbilstīgi Direktīvas 2002/87/EK, Direktīvas 2009/110/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (*), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES (**), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/49/ES (***), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/847 (****), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 (*****) darbības jomai un, ciktāl minētie akti attiecas uz kredītiestādēm, finanšu iestādēm un tās uzraugošajām kompetentajām iestādēm, attiecīgajām daļām Direktīvā 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/849 (*****), tostarp visām direktīvām, regulām un lēmumiem, kas pamatojas uz minētajiem aktiem, kā arī visiem turpmāk pieņemtajiem juridiski saistošajiem Savienības aktiem, ar ko nosaka iestādes uzdevumus. Iestāde rīkojas arī saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (*****).”

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenčuālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenčuālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

(****) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/847 (2015. gada 20. maijs) par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 141, 5.6.2015., 1. lpp.).

(*****) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK, 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

(******) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

(******) Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenčuālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).”;

2) regulas 4. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1) “finanšu iestādes” ir kredītiestādes, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, ieguldījumu sabiedrības, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 2. apakšpunktā, finanšu konglomerāti, kā definēts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 14. punktā, maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 11. punktā, un elektroniskās naudas iestādes, kā definēts Direktīvas 2009/110/EK 2. panta 1. punktā, izņemot attiecībā uz Direktīvu (ES) 2015/849, kuras izpratnē “finanšu iestādes” ir kredītiestādes un finanšu iestādes, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/849 3. panta 1. un 2. punktā;”.

113. pants

Grozījums Direktīvā 2013/36/ES

Direktīvas 2013/36/ES I pielikuma 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Maksājumu pakalpojumi, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 (*) 4. panta 3. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK, 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).”

*114. pants***Atcelšana**

Direktīva 2007/64/EK tiek atcelta no 2018. gada 13. janvāra.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu šīs direktīvas II pielikumā.

*115. pants***Transponēšana**

1. Līdz 2018. gada 13. janvārim dalībvalstis pieņem un publicē aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmus minēto aktu tekstus.

2. Dalībvalstis piemēro minētos aktus no 2018. gada 13. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis nodrošina 65., 66., 67. un 97. pantā minēto drošības pasākumu piemērošanu, kad pagājuši 18 mēneši, kopš stājušies spēkā 98. pantā minētie regulatīvie tehniskie standarti.

5. Dalībvalstis neliedz juridiskām personām, kas pirms 2016. gada 12. janvāra ir veikušas to teritorijā maksājumu iniciēšanas pakalpojumu sniedzēju un konta informācijas pakalpojumu sniedzēju darbības šīs direktīvas nozīmē, turpināt veikt tās pašas darbības savā teritorijā 2. un 4. punktā minētajā pārejas laikā saskaņā ar patlaban spēkā esošo tiesisko regulējumu.

6. Dalībvalstis nodrošina to, ka līdz brīdim, kamēr atsevišķi kontu apkalpojoši maksājumu pakalpojumu sniedzēji ievēro 4. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus, kontu apkalpojoši maksājumu pakalpojumu sniedzēji neizmanto ļaunprātīgi savu neatbilstību, lai attiecībā uz kontiem, kurus viņi apkalpo, bloķētu vai kavētu maksājumu iniciēšanas un konta informācijas pakalpojumu lietošanu.

*116. pants***Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*117. pants***Adresāti**

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2015. gada 25. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. SCHMIT

I PIELIKUMS

MAKSĀJUMU PAKALPOJUMI

(definīcija 4. panta 3. punktā)

1. Pakalpojumi, kas ļauj ieskaitīt skaidru naudu maksājumu kontā, kā arī visas operācijas, kas vajadzīgas, lai maksājumu kontu varētu izmantot.
 2. Pakalpojumi, kas ļauj izņemt skaidru naudu no maksājumu konta, kā arī visas operācijas, kas vajadzīgas, lai maksājumu kontu varētu izmantot.
 3. Maksājumu darījumu izpilde, tostarp naudas līdzekļu pārskaitījumi lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzēja vai cita maksājumu pakalpojumu sniedzēja atvērtā maksājumu kontā:
 - a) tieša debeta maksājumu, tostarp vienreizēju tieša debeta maksājumu, izpilde;
 - b) maksājumu darījumu izpilde ar maksājumu kartēm vai līdzīgām ierīcēm;
 - c) kredīta pārvedumu, tostarp regulāru maksājumu uzdevumu, izpilde.
 4. Maksājumu darījumu izpilde, ja uz naudas līdzekļiem attiecas maksājumu pakalpojumu lietotāja kredītlīnija:
 - a) tieša debeta maksājumu, tostarp vienreizēju tieša debeta maksājumu, izpilde;
 - b) maksājumu darījumu izpilde ar maksājumu kartēm vai līdzīgām ierīcēm;
 - c) kredīta pārvedumu, tostarp regulāru maksājumu uzdevumu, izpilde.
 5. Maksājumu instrumentu izdošana un/vai maksājumu darījumu pieņemšana.
 6. Bezkonta naudas pārvedumi.
 7. Maksājumu iniciēšanas pakalpojumi.
 8. Konta informācijas pakalpojumi.
-

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Šī direktīva	Direktīva 2007/64/EK
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkts	1. panta 2. punkts
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	
2. panta 3. punkts	
2. panta 4. punkts	
2. panta 5. punkts	2. panta 3. punkts
3. pants	3. pants
4. pants:	4. pants:
1., 2., 3., 4., 5. un 10. punkts	1., 2., 3., 4., 5. un 10. punkts
7. punkts	6. punkts
8. punkts	7. punkts
9. punkts	8. punkts
11. punkts	9. punkts
12. punkts	14. punkts
13. punkts	16. punkts
14. punkts	23. punkts
20., 21., 22. punkts	11., 12., 13. punkts
23. punkts	28. punkts
25. punkts	15. punkts
26., 27. punkts	17., 18. punkts
28. punkts	20. punkts
29. punkts	19. punkts
33. punkts	21. punkts
34., 35., 36., 37. punkts	24., 25., 26., 27. punkts
38. punkts	22. punkts
39., 40. punkts	29., 30. punkts
6., 15.–19., 24., 30.–32., 41.–48. punkts	—
5. panta 1. punkts	5. pants
5. panta 2. punkts	—
5. panta 3. punkts	—
5. panta 4. punkts	—

Šī direktīva	Direktīva 2007/64/EK
5. panta 5. punkts	—
5. panta 6. punkts	—
5. panta 7. punkts	—
6. panta 1. punkts	—
6. panta 2. punkts	—
6. panta 3. punkts	—
6. panta 4. punkts	—
7. pants	6. pants
8. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts
8. panta 2. punkts	7. panta 2. punkts
8. panta 3. punkts	7. panta 3. punkts
9. panta 1. punkts	8. panta 1. punkts
9. panta 2. punkts	8. panta 2. punkts
9. panta 3. punkts	8. panta 3. punkts
10. panta 1. punkts	9. panta 1. punkts
10. panta 2. punkts	9. panta 2. punkts
—	9. panta 3. un 4. punkts
11. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts
11. panta 2. punkts	10. panta 2. punkts
11. panta 3. punkts	10. panta 3. punkts
11. panta 4. punkts	10. panta 4. punkts
11. panta 5. punkts	10. panta 5. punkts
11. panta 6. punkts	10. panta 6. punkts
11. panta 7. punkts	10. panta 7. punkts
11. panta 8. punkts	10. panta 8. punkts
11. panta 9. punkts	10. panta 9. punkts
12. pants	11. pants
13. panta 1. punkts	12. panta 1. punkts
13. panta 2. punkts	12. panta 2. punkts
13. panta 3. punkts	12. panta 3. punkts
14. panta 1. punkts	13. pants
14. panta 2. punkts	13. pants
14. panta 3. punkts	—
14. panta 4. punkts	—
15. panta 1. punkts	—

Šī direktīva	Direktīva 2007/64/EK
15. panta 2. punkts	—
15. panta 3. punkts	—
15. panta 4. punkts	—
15. panta 5. punkts	—
16. pants	14. pants
17. panta 1. punkts	15. panta 1. punkts
17. panta 2. punkts	15. panta 2. punkts
17. panta 3. punkts	15. panta 3. punkts
17. panta 4. punkts	15. panta 4. punkts
18. panta 1. punkts	16. panta 1. punkts
18. panta 2. punkts	16. panta 2. punkts
18. panta 3. punkts	16. panta 2. punkts
18. panta 4. punkts	16. panta 3. punkts
18. panta 5. punkts	16. panta 4. punkts
18. panta 6. punkts	16. panta 5. punkts
19. panta 1. punkts	17. panta 1. punkts
19. panta 2. punkts	17. panta 2. punkts
19. panta 3. punkts	17. panta 3. punkts
19. panta 4. punkts	17. panta 4. punkts
19. panta 5. punkts	17. panta 5. punkts
19. panta 6. punkts	17. panta 7. punkts
19. panta 7. punkts	17. panta 8. punkts
19. panta 8. punkts	—
20. panta 1. punkts	18. panta 1. punkts
20. panta 2. punkts	18. panta 2. punkts
21. pants	19. pants
22. panta 1. punkts	20. panta 1. punkts
22. panta 2. punkts	20. panta 2. punkts
22. panta 3. punkts	20. panta 3. punkts
22. panta 4. punkts	20. panta 4. punkts
22. panta 5. punkts	20. panta 5. punkts
23. panta 1. punkts	21. panta 1. punkts
23. panta 2. punkts	21. panta 2. punkts
23. panta 3. punkts	21. panta 3. punkts
24. panta 1. punkts	22. panta 1. punkts

Šī direktīva	Direktīva 2007/64/EK
24. panta 2. punkts	22. panta 2. punkts
24. panta 3. punkts	22. panta 3. punkts
25. panta 1. punkts	23. panta 1. punkts
25. panta 2. punkts	23. panta 2. punkts
26. panta 1. punkts	24. panta 1. punkts
26. panta 2. punkts	24. panta 2. punkts
27. panta 1. punkts	—
27. panta 2. punkts	—
28. panta 1. punkts	25. panta 1. punkts
28. panta 2. punkts	—
28. panta 3. punkts	—
28. panta 4. punkts	—
28. panta 5. punkts	—
29. panta 1. punkts	25. panta 2. un 3. punkts
29. panta 2. punkts	—
29. panta 3. punkts	25. panta 4. punkts
29. panta 4. punkts	—
29. panta 5. punkts	—
29. panta 6. punkts	—
30. panta 1. punkts	—
30. panta 2. punkts	—
30. panta 3. punkts	—
30. panta 4. punkts	—
31. panta 1. punkts	—
31. panta 2. punkts	25. panta 4. punkts
32. panta 1. punkts	26. panta 1. punkts
32. panta 2. punkts	26. panta 2. punkts
32. panta 3. punkts	26. panta 3. punkts
32. panta 4. punkts	26. panta 4. punkts
32. panta 5. punkts	26. panta 5. punkts
32. panta 6. punkts	26. panta 6. punkts
33. panta 1. punkts	—
33. panta 2. punkts	—
34. pants	27. pants
35. panta 1. punkts	28. panta 1. punkts

Šī direktīva	Direktīva 2007/64/EK
35. panta 2. punkts	28. panta 2. punkts
36. pants	—
37. panta 1. punkts	29. pants
37. panta 2. punkts	—
37. panta 3. punkts	—
37. panta 4. punkts	—
37. panta 5. punkts	—
38. panta 1. punkts	30. panta 1. punkts
38. panta 2. punkts	30. panta 2. punkts
38. panta 3. punkts	30. panta 3. punkts
39. pants	31. pants
40. panta 1. punkts	32. panta 1. punkts
40. panta 2. punkts	32. panta 2. punkts
40. panta 3. punkts	32. panta 3. punkts
41. pants	33. pants
42. panta 1. punkts	34. panta 1. punkts
42. panta 2. punkts	34. panta 2. punkts
43. panta 1. punkts	35. panta 1. punkts
43. panta 2. punkts	35. panta 2. punkts
44. panta 1. punkts	36. panta 1. punkts
44. panta 2. punkts	36. panta 2. punkts
44. panta 3. punkts	36. panta 3. punkts
45. panta 1. punkts	37. panta 1. punkts
45. panta 2. punkts	—
45. panta 3. punkts	37. panta 2. punkts
46. pants	—
47. pants	—
48. pants	38. pants
49. pants	39. pants
50. pants	40. pants
51. panta 1. punkts	41. panta 1. punkts
51. panta 2. punkts	41. panta 2. punkts
51. panta 3. punkts	41. panta 3. punkts
52. panta 1. punkts	42. panta 1. punkts
52. panta 2. punkts	42. panta 2. punkts

Šī direktīva	Direktīva 2007/64/EK
52. panta 3. punkts	42. panta 3. punkts
52. panta 4. punkts	42. panta 4. punkts
52. panta 5. punkts	42. panta 5. punkts
52. panta 6. punkts	42. panta 6. punkts
52. panta 7. punkts	42. panta 7. punkts
53. pants	43. pants
54. panta 1. punkts	44. panta 1. punkts
54. panta 2. punkts	44. panta 2. punkts
54. panta 3. punkts	44. panta 3. punkts
55. panta 1. punkts	45. panta 1. punkts
55. panta 2. punkts	45. panta 2. punkts
55. panta 3. punkts	45. panta 3. punkts
55. panta 4. punkts	45. panta 4. punkts
55. panta 5. punkts	45. panta 5. punkts
55. panta 6. punkts	45. panta 6. punkts
56. pants	46. pants
57. panta 1. punkts	47. panta 1. punkts
57. panta 2. punkts	47. panta 2. punkts
57. panta 3. punkts	47. panta 3. punkts
58. panta 1. punkts	48. panta 1. punkts
58. panta 2. punkts	48. panta 2. punkts
58. panta 3. punkts	48. panta 3. punkts
59. panta 1. punkts	49. panta 1. punkts
59. panta 2. punkts	49. panta 2. punkts
60. panta 1. punkts	50. panta 1. punkts
60. panta 2. punkts	50. panta 2. punkts
60. panta 3. punkts	—
61. panta 1. punkts	51. panta 1. punkts
61. panta 2. punkts	51. panta 2. punkts
61. panta 3. punkts	51. panta 3. punkts
61. panta 4. punkts	51. panta 4. punkts
62. panta 1. punkts	52. panta 1. punkts
62. panta 2. punkts	52. panta 2. punkts
62. panta 3. punkts	52. panta 3. punkts
62. panta 4. punkts	—

Šī direktīva	Direktīva 2007/64/EK
62. panta 5. punkts	—
63. panta 1. punkts	53. panta 1. punkts
63. panta 2. punkts	53. panta 2. punkts
63. panta 3. punkts	53. panta 3. punkts
64. panta 1. punkts	54. panta 1. punkts
64. panta 2. punkts	54. panta 2. punkts
64. panta 3. punkts	54. panta 3. punkts
64. panta 4. punkts	54. panta 4. punkts
65. panta 1. punkts	—
65. panta 2. punkts	—
65. panta 3. punkts	—
65. panta 4. punkts	—
65. panta 5. punkts	—
65. panta 6. punkts	—
66. panta 1. punkts	—
66. panta 2. punkts	—
66. panta 3. punkts	—
66. panta 4. punkts	—
66. panta 5. punkts	—
67. panta 1. punkts	—
67. panta 2. punkts	—
67. panta 3. punkts	—
67. panta 4. punkts	—
68. panta 1. punkts	55. panta 1. punkts
68. panta 2. punkts	55. panta 2. punkts
68. panta 3. punkts	55. panta 3. punkts
68. panta 4. punkts	55. panta 4. punkts
69. panta 1. punkts	56. panta 1. punkts
69. panta 2. punkts	56. panta 2. punkts
70. panta 1. punkts	57. panta 1. punkts
70. panta 2. punkts	57. panta 2. punkts
71. panta 1. punkts	58. pants
71. panta 2. punkts	—
72. panta 1. punkts	59. panta 1. punkts
72. panta 2. punkts	59. panta 2. punkts

Šī direktīva	Direktīva 2007/64/EK
73. panta 1. punkts	60. panta 1. punkts
73. panta 2. punkts	—
73. panta 3. punkts	60. panta 2. punkts
74. panta 1. punkts	61. panta 1., 2. un 3. punkts
74. panta 2. punkts	—
74. panta 3. punkts	61. panta 4. un 5. punkts
75. panta 1. punkts	—
75. panta 2. punkts	—
76. panta 1. punkts	62. panta 1. punkts
76. panta 2. punkts	62. panta 2. punkts
76. panta 3. punkts	62. panta 3. punkts
76. panta 4. punkts	—
77. panta 1. punkts	63. panta 1. punkts
77. panta 2. punkts	63. panta 2. punkts
78. panta 1. punkts	64. panta 1. punkts
78. panta 2. punkts	64. panta 2. punkts
79. panta 1. punkts	65. panta 1. punkts
79. panta 2. punkts	65. panta 2. punkts
79. panta 3. punkts	65. panta 3. punkts
80. panta 1. punkts	66. panta 1. punkts
80. panta 2. punkts	66. panta 2. punkts
80. panta 3. punkts	66. panta 3. punkts
80. panta 4. punkts	66. panta 4. punkts
80. panta 5. punkts	66. panta 5. punkts
81. panta 1. punkts	67. panta 1. punkts
81. panta 2. punkts	67. panta 2. punkts
81. panta 3. punkts	67. panta 3. punkts
82. panta 1. punkts	68. panta 1. punkts
82. panta 2. punkts	68. panta 2. punkts
83. panta 1. punkts	69. panta 1. punkts
83. panta 2. punkts	69. panta 2. punkts
83. panta 3. punkts	69. panta 3. punkts
84. pants	70. pants
85. pants	71. pants
86. pants	72. pants

Šī direktīva	Direktīva 2007/64/EK
87. panta 1. punkts	73. panta 1. punkts
87. panta 2. punkts	73. panta 1. punkts
87. panta 3. punkts	73. panta 2. punkts
88. panta 1. punkts	74. panta 1. punkts
88. panta 2. punkts	74. panta 2. punkts
88. panta 3. punkts	74. panta 2. punkts
88. panta 4. punkts	74. panta 2. punkts
88. panta 5. punkts	74. panta 3. punkts
89. panta 1. punkts	75. panta 1. punkts
89. panta 2. punkts	75. panta 2. punkts
89. panta 3. punkts	75. panta 3. punkts
90. panta 1. punkts	—
90. panta 2. punkts	—
91. pants	76. pants
92. panta 1. punkts	77. panta 1. punkts
92. panta 2. punkts	77. panta 2. punkts
93. pants	78. pants
94. panta 1. punkts	79. panta 1. punkts
94. panta 2. punkts	—
95. panta 1. punkts	—
95. panta 2. punkts	—
95. panta 3. punkts	—
95. panta 4. punkts	—
95. panta 5. punkts	—
96. panta 1. punkts	—
96. panta 2. punkts	—
96. panta 3. punkts	—
96. panta 4. punkts	—
96. panta 5. punkts	—
96. panta 6. punkts	—
97. panta 1. punkts	—
97. panta 2. punkts	—
97. panta 3. punkts	—
97. panta 4. punkts	—
97. panta 5. punkts	—

Šī direktīva	Direktīva 2007/64/EK
98. panta 1. punkts	—
98. panta 2. punkts	—
98. panta 3. punkts	—
98. panta 4. punkts	—
98. panta 5. punkts	—
99. panta 1. punkts	80. panta 1. punkts
99. panta 2. punkts	80. panta 2. punkts
100. panta 1. punkts	—
100. panta 2. punkts	—
100. panta 3. punkts	—
100. panta 4. punkts	82. panta 2. punkts
100. panta 5. punkts	—
100. panta 6. punkts	—
101. panta 1. punkts	—
101. panta 2. punkts	—
101. panta 3. punkts	—
101. panta 4. punkts	—
102. panta 1. punkts	83. panta 1. punkts
102. panta 2. punkts	83. panta 2. punkts
103. panta 1. punkts	81. panta 1. punkts
103. panta 2. punkts	—
104. pants	—
105. panta 1. punkts	—
105. panta 2. punkts	—
105. panta 3. punkts	—
105. panta 4. punkts	—
105. panta 5. punkts	—
106. panta 1. punkts	—
106. panta 2. punkts	—
106. panta 3. punkts	—
106. panta 4. punkts	—
106. panta 5. punkts	—
107. panta 1. punkts	86. panta 1. punkts
107. panta 2. punkts	86. panta 2. punkts
107. panta 3. punkts	86. panta 3. punkts

Šī direktīva	Direktīva 2007/64/EK
108. pants	87. pants
109. panta 1. punkts	88. panta 1. punkts
109. panta 2. punkts	88. panta 3. punkts
109. panta 3. punkts	88. panta 2. un 4. punkts
109. panta 4. punkts	—
109. panta 5. punkts	—
110. pants	90. pants
111. panta 1. punkts	—
111. panta 2. punkts	—
112. panta 1. punkts	—
112. panta 2. punkts	—
113. pants	92. pants
114. pants	93. pants
115. panta 1. punkts	94. panta 1. punkts
115. panta 2. punkts	94. panta 2. punkts
115. panta 3. punkts	—
115. panta 4. punkts	—
115. panta 5. punkts	—
116. pants	95. pants
117. pants	96. pants
I pielikums	Pielikums